

ПОЛИТИКИН

6. 7. 1984. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XLV • 40 ДИН

БРОЈ
1697

ЗАБАВНИК

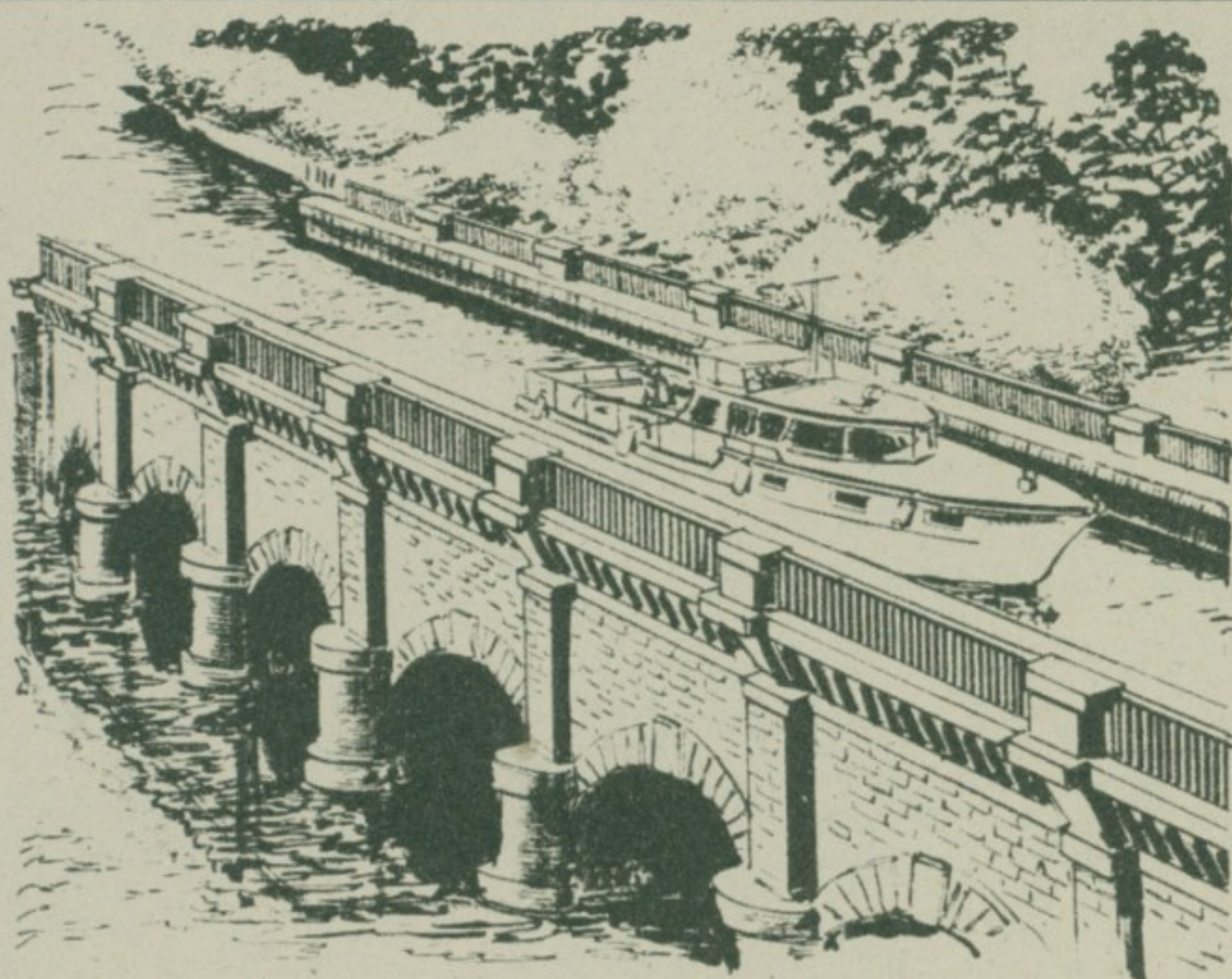

ХАВАЈИ:

НАЈТЕЖЕ ТАКМИЧЕЊЕ
НА СВЕТУ

Фирма

Веровали или не!

БРОДИЖИ

КОЈИ ПЛОВЕ КАНАЛОМ КОД ФРАНЦУСКОГ ГРАДА ЕПИНАЛА, ПРЕКО РЕКЕ МОЗЕЛ, ПРЕЛАЗЕ ПЛОВНИМ МОСТОМ САГРАЂЕНИМ ПРЕ 100 ГОДИНА, ДУГАЧКИМ 1,5 КИЛОМЕТАРА, НА КОМЕ ЈЕ ВОДА ДУБОКА 2,5 МЕТАРА.

ХАРИ АБРАМС

ЈЕ 1928. ПРЕТРЧАО АМЕРИЧКИ КОНТИНЕНТ ОД ФЛОРИДЕ НА ЗАПАДНОЈ ОБАЛИ, ДО ЊУЈОРКА НА ИСТОЧНОЈ. СЛЕДЕКЕ ГОДИНЕ ТАЈ ИСТИ ПУТ ПРЕТРЧАО ЈЕ У СУПРОТНОМ СМЕРУ.

Дрво убица

Средњеамеричко дрво HIPROMANE MANCHINELLA, које расте у мотварама јужне Флориде, има веома отрован сок, кору и листе.

ЗЛАТНИ НОВЧИК

ОД 5 ДОЛАРА СА ЛИКОМ ОРЛА, ИСКОВАН 1797. ГОДИНЕ, ДАНАС СЕ ПРОДАЈЕ ЗА СУМУ ОД 10000 ДОЛАРА.

© 1984 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

у Институту за струју високог напона у Лењинграду недавно је добијен синтетички дијамант од два килограма. У овом институту производе се и топази, аквамарини, сафири, рубини и по десет пута већи од

примерака досад нађених у природи, а по свом изгледу нису се не разликују од правог драгог камења. Што се дивовског синтетичког дијаманта тиче, он много боље прелама светлост од правог, па би од њега могла да се израђују сочива за разне оптичке инструменте.

Охрид је несумњиво један од наших најстаријих градова. Помиње се још у 3. веку пре наше ере. Грци су га називали Лихнидос, а језеро – Лихнидско, што значи „Бело језеро”.

у Северној Америци расте такозвано „ђавоље дрво”. Његова кора садржи много фосфора и оно због тога светли. Ноћу се под овим дрветом, кажу, може чак и читати.

иак пун долара који је испао из посебно блиндираних кола за превоз новца изазвао је застој и праву збрку на једној од највећих улица Чикага. Наиме, возачи који су видели шта се догодило зауставили су своја кола, изјурили напоље и дали се у „лов” за новчаницама које су се разлетеле свуда унаоколо.

у једном предграђу Хонг-конга недавно је одржана изложба цвећа коју је посетило више од десет хиљада људи, што није нимало необично јер су Кинези познати као љубитељи цвећа. Било је изложено преко 3200 експоната, највише орхидеја, камелија, азалеја и ружа.

како да се наги сунча-те на препуној плажи, а да вас при том нико не види смислио је власник једног хотела из италијанског градића Бенедета на

југу земље. Он је, наиме, изумео и патентирао неку врсту непровидне вреће од нарочитог материјала који пропушта сунчеве зраке. Онај ко се сунча испод овог заклона, поцрнеће, тврди изумитељ, као да је био директно изложен сунцу.

један организатор родеа у Хјустону недавно је гледацима приредио својеврсну atrakцију: оседлао је пса, а за јачаха је поставио мајмуна. Показало се да се мајмун одлично снашао у новој улози и, ма колико да се пас трудио да га збаци са леђа, то му није пошло за руком.

Бразилац Пеле, некадашњи краљ фудбала, изгледа да је одлучио да се посвети глуми. Тренутно снима десети филм по реду – тумачи лик јунака који пљачка богаташе у корист сиромашних. Досад снимљени Пелеови филмови нису имали баш неку високу естетску вредност, али су врло гледани, у Бразилу наравно.

„Моби Дик”, један од највећих авантуристичких романа америчке књижевности, за живота његовог писца Хермана Мелвила продат је само у педесет примерака.

**ЗАБЛУДОМ
ДО
ОТКРИЋА**

КАКАВ АРХИМЕД!

Браћа Жозеф и Етјен Монголфје конструисали су први аеростат – ваздушни балон који је пуњен загрејаним ваздухом. Први лет изведен је 5. јуна 1783. године. Пробни пилот у кошари аеростата тог пута биле су животиње. Пошто су се срећно приземљиле, близу шест месеци касније, 21. новембра 1783. године балон је полетео и други пут и то са људском посадом – прво ваздушно путовање људи уопште!

Према Архимедовом закону, свако тело потопљено у течност истисне запремину течности која је по тежини једнака сили потиска или узгона. Ако је сила потиска већа од тежине тела, оно ће испливати на површину. Ако је мања, тело ће потонути. Ако су тежина тела и сила потиска једнаке, тело ће пливати у течности.

Иако је Архимедов закон 1783. године био одавно познат и знало се да се он може применити и на гасове, према томе и на ваздух, браћа Монголфје свој пројекат уопште нису засновали на њему. Према теорији Жозефа Монголфјеа, приликом сагоревања неке материје ствара се гас који има специјално својство „летивости“. Степен летивости није увек исти већ зависи од тога која материја сагорева. Експериментисањем је установљено да се највећи ефекат постиже сагоревањем влажне сламе помешане са исецканом вуном! Касније су у састав првог авионског горива ушле такве „сировине“ као што су дотрајала обућа и покварено месо.

Ми видимо, а не видимо...

Теорија Жозефа Монголфјеа уопште није била тачна. Па, ипак, балон браће Монголфје глатко се дизао у ваздух! Објашњење је просто: није важно шта су они

ложили, загрејани ваздух се ширио и постајао лакши од околног и – балон се пењао увис!

Када су у 17. веку у практичне и научне сврхе почели да се користе оптички инструменти, научнике је ужасно нервирао један недостатак: лик у дурбину, микроскопу или телескопу био је овичен обојеном контуром што је слабило његову оштрину. Данас се та појава назива хроматска аберација, а објашњава се тиме што се светлосни зраци различито преламају при проласку кроз сочиво и образују шире на различитим местима.

Леонард Ејлер је запазио да људско око нема хроматску аберацију и претпоставио је да то потиче отуд што се оно састоји из два дела – сочива и обичног провидног дела који налаже на сочиво, а та два дела имају различите коефицијенте преламања светлосних зрака. Њихове аберације су тако усклађене да се узајамно потиру. Ослањајући се на ову оштроумну теорију, шведски физичар С. Клингенсерн је предложио да се и сочива праве из два дела, то јест од стакала са различитим оптичким својствима, како би се хроматска аберација неутралисала. Ахроматски објективи нашли су широку примену, или боље речено некориговану хроматску аберацију данас можемо срести само код „шпијунки“ на вратима станова, затим код догледа, микроскопа и фото-апарата – дечијих играчака.

Међутим, испоставило се да је теорија која је довела до овог значајног открића – нетачна: људско око није лишено хроматске аберације! Само, наш мозак прерађује „грешку“ природе аутоматски, тако да ми видимо чисте ликове.

Има и случајева да су се неке научне дисциплине развиле из по-

У САСТАВ ПРВОГ АВИОНСКОГ ГОРИВА УШЛЕ СУ „СИРОВИНЕ“ КАО ШТО СУ ДОТРАЈАЛА ОБУЋА И ПОКВАРЕНО МЕСО

грешне праксе. Ево једног примера.

Кочијаш без коња

Почетком другог светског рата британско војно министарство послало је на фронт групу научника који су имали задатак да прате војне операције и предлажу мере за побољшање њиховог квалите-

та. Не наставши нарочитих грешака у раду штабских официра, научници су се спустили низ лествицу војне хијерархије и установили да по један од шесторице редова, који су улазили у састав сваке топовске посаде, није имао никаквих обавеза. Кад су чланови комисије покушали да сазнају какви су били задаци тих редова, речено им је да су они возачи коњске запреге чији је задатак да држе дизгине. Међутим, у британској армији коњска запрега није се користила још од првог светског рата. Једноставно, нико се није позабавио изменом састава топовских посада (могуће је да је овде одиграла улогу и позната приврженост Енглезе традицији).

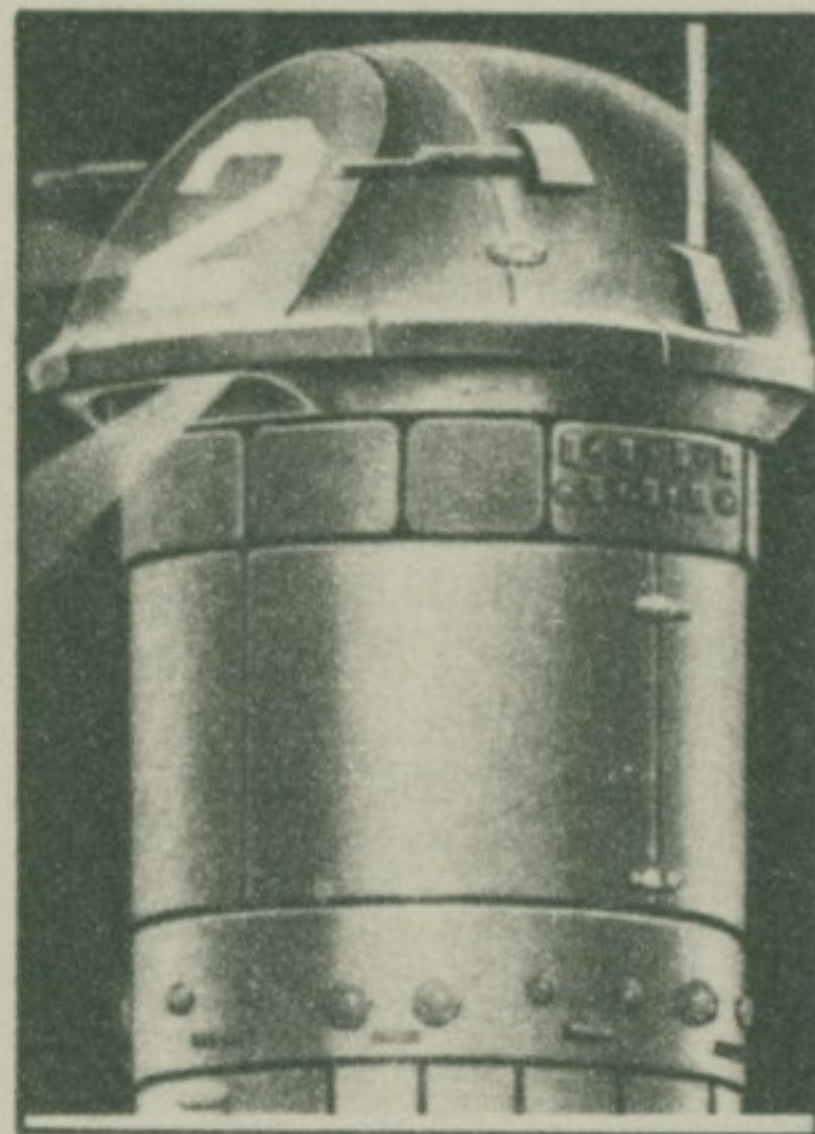
Историчари науке сматрају да од тог „открића“ почиње развој нове научне гране – истраживања операција.

В. К.

ЧЕЛИЧНИ ЧУВАР

Назвали су га Стражар Дени. А у ствари је робот од 180 килограма. Тренутно га испробавају у затворима Сједињених Америчких Држава, а задатак му је да мотри на преступнике и открива све оне који покушају да умакну правим стражарима. Неумољиви Дени обложен је оклопним плочама, а његов звучни даљиномер омогућује му да свој задатак обави на најбољи могући начин. Креће се на три точка, кружи ходницима и улази у кривине брзином од пет километара на час. Његови инфрацрвени сензори толико су осетљиви да открива бегунца преко топлоте тела. Ако је потребно, Дени укључи аларм и прави толику буку да се сви за тили час дижу на ноге. „Није нимало пријатељски расположен“, каже Бен Велингтон, шеф маркетинга предузећа које се специјализовало за конструисање робота стражара.

Због свог „челичног карактера“ Дени је брзо стекао поштовање затворске управе, власника фабрика, банака, филмских звезда и других с дубоким џепом. Једна фирма која се бави инсталирањем безбедносних уређаја затражила је од произвођача да јој годишње испоручи две стотине ових електронских паса чувара. А је-

дан кошта „свега“ триста милиона старих динара. Бен Велингтон тврди да је то безначајна сума у односу на Денијеве могућности. А он може много тога. Ако, на пример, не успе да заустави преступника, Дени ће га снимити јер је опремљен ТВ-камером.

И док један криминалац или банда могу да збуне псе трагаче, а своје гониоце повреду или чак усмрте, Денију не могу ама баш ништа. Кад се Стражар Дени нађе с неким од њих очи у очи, каже му сасвим људским гласом, али неизмерно хладним: „Откривен си и снимљен и не вреди ти да бежиш!“

С. И.

ТРИ ПУТА
КРОЗ ПАКАО

ТО

МОГУ
И ЈА

НА ХАВАЈИМА СВАКЕ
ГОДИНЕ ХИЉАДЕ
ЖЕНА И МУШКАРАЦА
НАСТУПА У
ТРИАТЛОНУ,
НАЈНАПОРНИЈЕМ
СПОРТСКОМ
ТАКМИЧЕЊУ У СВЕТУ:
ПРВО ПЛИВАЈУ
ЧЕТИРИ КИЛОМЕТРА,
ЗАТИМ ВОЗЕ БИЦИКЛ
180 КИЛОМЕТРА И НА
КРАЈУ ИХ ЧЕКА ПРАВИ
МАРАТОН – 42
КИЛОМЕТРА. И ТО СВЕ
У ЈЕДНОМ ДАНУ.

Чују се поклици из хиљаду грла, а онда такмичари скачу у Пацифик. Тако је почело ово неуобичајено јутро (било је 7 часова по хавајском времену) и за др Тома Купера, истакнутог америчког професора психологије, човека који се тог јутра осећао физички и психички спремији него икада у животу. Јер, пуних годину дана живео је само за овај дан и припремао се за њега. Свакодневно је шест до осам часова слободног времена проводио у трчању, пливању, вожњи бициклом. Узимао је редовно витамине, био на специјалној исхрани не би ли што више ојачао мишиће. Када је пре две године на телевизији видео триатлон, утудио је себи у главу само једно: то мора (и може) и он. И тако се 35-годишњи психолог из Калифорније нашао на старту најтеже трке на свету. Био је један од хиљаду учесника чувеног Хавајског триатлона.

Идеја нацврцаног официра

Купер није желео само да тек тако учествује, већ и да посматра све те мушкарце и жене који се такмиче, да сазна нешто више о мотивима њиховог учествовања на овако убитачном надметању. Колико

мора да буде паметан (или луд?) онај ко се одважи да стартује на Хавајском триатлону? Шта је то што човеку даје толику, просто неисцрпну енергију, како може да се одлучи на тако нешто поред толиких пословних и породичних обавеза? А питања сустижу једно друго...

Све је почело, као што то обично бива, сасвим случајно крајем 1977. године у једном од многобројних барова Хонолулуа кад присутни нису могли никако да се сложе у томе ко су бољи спортисти: тркачи, пливачи или бициклисти? Тада је један полу-пијани официр америчке морнарице предложио: што се сваке године на Хавајима не би одржала велика спортска приредба из три дела – прво четири километра пливања по Тихом океану, па онда 180 километара на бициклима око острва Оаху и коначно маратон улицама главног града Хаваја. Све то треба „одрадiti“ и издржати у једном једином дану, а само зато да би се сазнало ко је најјачи, најбољи. Шампиону шампиона припада назив „Човек од гвозђа“. Тако је рођен триатлон.

Већ наредне, 1978. године 15 челичних момака упустило се у овај нон-стоп тробој у коме је после 11 часова и 46 минута победио један познати бициклички професионалац. А последњи победник је већ прави специјалиста за триатлон, супермен коме је било довољно само нешто више од девет часова да савлада све три дисциплине?!

Онај већ поменути полу-пијани официр – звао се Џон Колинс – није могао ни да сања да ће његова идеја добити толико присталица. Јер, по угледу на Хаваје само прошле године у САД је одржано више од хиљаду такмичења у триатлону на којима је учествовало више од 200.000 Американаца. Младих и старих, жена и мушкараца, радника, директора банака, политичара, камионџија, студенткиња, pilota. Без изузетка сви они имају неке своје неиспуњене снове и желе

дало све ово потребно је много снаге, али и још више маште.

Убитачан напор и – мудрост

На последњем триатлону на Хавајима када су фаворити после педесетак минута изашли из Пацифика и почели да окрећу педале, чекало их је 38 лекара, 60 медицинских сестара, 29 екипа прве помоћи, 3000 помагача-добровољаца и 650 литара средстава за инфузију. Кома је за четири километра пли-

способности. Уложити, на пример, исувише снаге у пливању аутоматски значи и спорију вожњу бициклом. И обратно. А тек маратон!

...Са мора је дувао снажан ветар и ометао храбре бициклисте. Пластични балони са драгоценом течностју били су за већину такмичара недостижни пошто их је брзина ветра од 90 километара на час приморавала да чврсто, обема рукама стегну управљач. Несносна врућина је ударала у главу и никакво чудо што

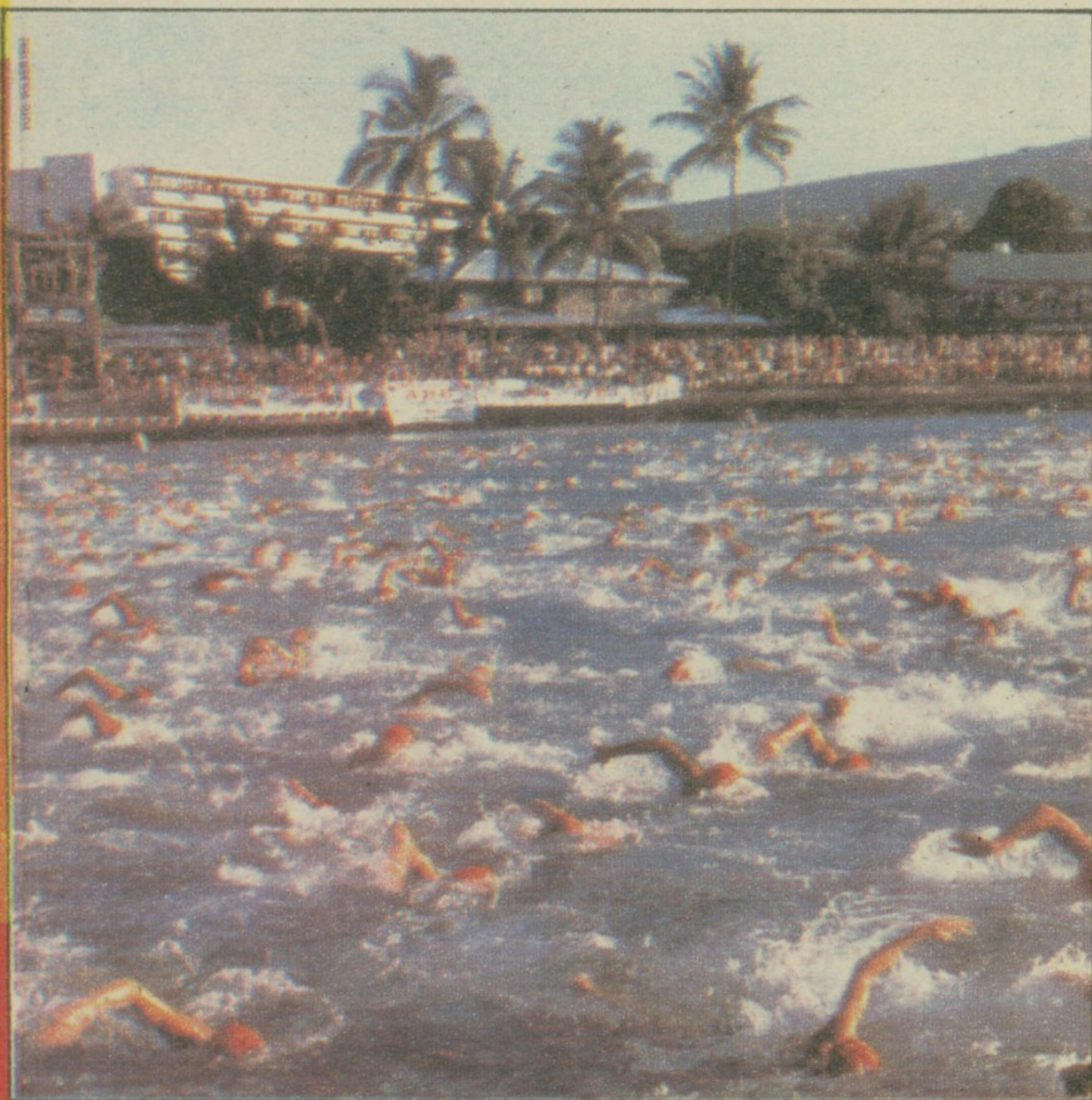
После
„хладног
туша“
такмичари
се пењу
на бицикл.
Вози
се 180
километара,
овог пута
на
температури
од близу
50 степени
и ветру
који је
дувао
брзином
од 90 km
на час.

да себи и другима покажу и докажу да и они нешто могу у животу. А напоран триатлон је као створен за то. Не, нису то некакве луде главе, мада многи признају да је ово такмичење права страст попут рулета, клађења. Да би се савла-

вања на отвореном мору било потребно више од једног часа тај је већ изгубио све шансе за неки бољи пласман. Јер, триатлон од старта до циља захтева убитачно напорно, али и фактички мудро коришћење физичких и психичких

је наш др Том Купер, као и многи други, за време вожње збацио кацигу са главе, мада је врло добро знао да то може да га кошта дисквалификације. Кад је коначно, после седам часова вожње на бициклу, професор психоло-

Триатлон на Хавајима почиње пливањем на стази дугој четири километра. Пацифик тада прокључа од тела такмичара.

Док су се неки такмичари још мучили на бициклима, победник Дејв Скот, супермен коме је то трећа шампионска титула, приводио је крају маратонску трку.

Неки су почели са маратоном тек после заласка сунца, па су им зато на патике и дресове прикачене „мачје очи“, да би их возачи видели у мраку.

гије сишао са бицикла, изгледо је тотално исцрпљен.

После 180 километара проведених на неудобном седлу бицикла као каква колона кажњеника такмичари крећу у савлађивање 42 километра дуге мара-

тонске стазе. Гледаоцима-лаицима, али и стручњацима-физиолозима још увек није јасно: како се тотално истрошени мишићи поново покрећу и пребацују на потпуно нову врсту активности. Није, наиме, тек тако једностаном плива-

ти, па онда возити бицикл и на крају толико трчати.

Како победити самог себе

Др Том Купер је већ пуних 12 часова као такмичар на немилосрдној жези.

У глави му бучи стотину ужарених оркестара. Исцрпљен је, изгубио је сваку вољу и једва преваљује пут до циља, до станице прве помоћи. Ноге су му толико отежале да при сваком кораку осећа троструку тежину тела на ножним зглобовима. Кости као да се ломе. Почињу грчеви, хвата га вртоглавица. Да му је бар да нешто поједе, али његов апетит је у том тренутку раван нули. Његове телесне резерве су испражњене, а тело мора да се снабдева новом енергијом.

У таквим тренуцима сваки нетренирани такмичар би одустао, али за праве спортисте, оне који се дуго и плански припремају, одустајања нема. Стегнуће зубе и како знају и умеју стићи до циља.

Касније је професор психологије др Купер покушао да објасни својим студентима тај луди осећај кад човек у стању најтеже исцрпљености и душевне потиштености успева да открије себе, своје најдубље ЈА. Такав осећај среће у оваквом психичком и физичком стању тешко је замислити, поготово ако све ово посматрате са трибина или уз стазу.

Наравно, разлог може да буде и неравномерно распоређивање снаге, мада је по Куперу психички фактор примаран.

Супермен Дејв

После девет часова, пет минута и 57 секунди први кроз циљ прошао је професионални триатлонац Американац Дејв Скот. Иза њега је остало укупно 226 километара на води и копну, које је прешао пливајући, возећи бицикл, трчећи. Била му је то трећа победа на такмичењу на Хавајима. На циљу је 29-годишњи Скот био лакши за читавих пет килограма, али зато и богатији за једну победу и ко зна колико долара које му нуде различите фирме као супермену који ће на ТВ да рекламира њихове производе.

А Дејв као да не чује и не види ништа око себе. Као пијан, уз помоћ неколико помагача, иде према санитарском шатору. А тај пут већ тако добро познаје. Уз помоћ две литре инфузије Скот се поново враћа у живот. И, гле чуда: само који минут касније разговара са бројним новинарима као да се ништа није

Међу хиљаду учесника последњег триатлона на Хавајима било је и доста жена. Многе од њих престигле су др Тома Купера који је стигавши на циљ заплакао од среће.

Купера су током маратонске трке престигле многе жене и њему није никако ишло у главу одакле им та снага. Али, чему чуђење, када је тог дана, рецимо, најбржа жена на бициклу заостала иза најбржег мушкарца једва десетак минута?! Од укупно хиљаду учесника последњег триатлона на Хавајима одустало је њих 150. По мишљењу др Купера главни разлог њиховог одустајања је у томе што су за време пренапорног такмичења своје мисли управили у погрешном правцу.

догодило. Главна тема разговора наравно, победа, али и следеће такмичење које супермена чека за само десет дана. Биће то триатлон „обогашен“ још једном дисциплином – ходање на 50 километара?!

Четири часа након победника кроз циљ се некоко провукао и др Том Купер. Његово време износи негде око 13 часова. Ништа нарочито, али успео је. Сузе радоснице теку му низ лице. Како је дивно бити човек!

М. Ш.

ЛОПОВИ
СА ГРЕШКОМ

МАМА ЈЕ ЖЕЛЕЛА БЛИЗАНЦЕ РВИЗВУНТЕ

Тед Киперман, власник залагаонице у Хјустону, Тексас, осетио је да нешто није у реду када је 8. априла 1982. године у његову радњу ушао човек и затражио да уновчи чек за повраћај пореза од 789 долара на име Ернестина и Роберт Хејз. Видевши да чек гласи на два лица, Киперман је од муштерије затражио личну карту на шта је човек извукао очигледно фалсификован документ на коме је писало Ернестина и Роберт Хејз. Незнакац је објаснио сумњичавом Киперману да је његова мајка очекивала близанце, а када је родила само једно дете, дала му је оба жељена имена. Залагаоничар је узео и чек и личну карту и, као узгред, рекао да је управо прошла полиција у потрази за неким човеком. „Ернестина и Роберт“ је на то побегао као опарен, а Киперман је успео да пронађе праву Ернестину и Роберта Хејза, брачни пар из југистичног Хјустона, и преда им украдени чек.

Погрешно место у погрешно време

Дејвид Гудхол је 29. новембра 1978. године са две младе даме ушетао у робну кућу у Банзлију, британска грофовија Јужни Јоркшир, у намери да се мало понове. Пошто су у повелику пластичну кесу угурали пар скупих завеса, кварцни будилник, пола туцета пешкира и нешто украсних предмета, тројка се раздвојила и упутила према различитим излазима. Али, нису успели да изиђу, зауставили су их детективи. Гудхол и његове саучеснице нису предвидели ситуацију: да ће се у време док су крадуцкали баш ту одржавати годишњи скуп детектива свих робних кућа.

На које име?

У ноћи између 22. и 23. новембра 1978. осамнаестогодишњи Чарлс А. Ме-

риведер провалио је у једну вилу у северозападном Балтимору, нокаутирао поспану власницу, преврнуо целу кућу и у њој нашао само једанаест и по долара готовог новца. То га је ужасно наљутило, али се некако савладао и упитао власницу: „Како плаћате рачуне?“ „Чековима“, одговорила је она. „Онда се ди и пиши чек на сто долара!“ Тридесетчетворогодишња службеница је узела чековну књижицу и пенкало и хладно упитала: „На које име да насловим?“ „Чарлс А. Мериведер“, одговорио јој је Чарлс не трепнувши и претећи додао: „Да ниси зуцнула или ћу опет доћи!“ Чарлс А. Мериведер је ухапшен неколико сати касније.

Сам себи пресудио

Џон Антони Гибз, кога су очевици описали као „веома нервозног“, упао је 7. августа 1975. у ресторан у Њупорту, муњевито изву-

као пиштољ и наредио да му се преда сав новац. Пошто је купио 400 долара, стрпао је паре у врећу и покушао да је угура у горњи џеп од кошуље. На жалост, у руци у којој је држао врећу већ је имао пиштољ и, док је петљао око џепа, случајно је повукао обарач. Метак га је погодио тачно испод браде и на месту усмртио.

Смрдљиво изненађење

Сваке вечери изводила је госпођа Холис Шарп из Лос Анђелеса своју пудлицу Џонатана у шетњу да обави природне потребе. Као веома пристојна грађанка госпођа Шарп је увек са собом носила новине и пластичну кесу и чистила оно што Џонатан направи. „Треба водити рачуна о суседима“, објашњавала је она. У ноћи 13. новембра 1974. године, пошто се Џонатан растеретио и госпођа Шарп га водила кући држећи пластичну кесу у десној руци,

изненада ју је отпозади напао лопов, оборио је на земљу, зграбио пластичну кесу, ускочио у ауто и дао гас. Госпођа Шарп је приликом пада сломила руку, али сачувала добро расположење. „Једино ми је криво што кеса није била пунија“ изјавила је полицајцима који су је одвезли у болницу.

Ово је пљачка!

Едвард Макели је, натакавши на главу најлон чарапу, упао у златарску радњу у Ливерпулу и, уперивши револвер у три човека која су се налазила унутра, заповедио: „Ово је пљачка, сви на под лицем надоле!“ На његово чудо нико га није послушао јер су одмах приметили оно што пљачкаш није — црвени пластични затварач у цеви

његовог револвера — деције играчке. Док су се она тројица у радњи превијала од смеха, Макели је успео да збрише, али је пре тога у забуни скинуо чарапу с главе и златар га је лако идентификовао као муштерију која се дан раније врзала по радњи. Несуђени пљачкаш је брзо ухаћен и стрпан у затвор.

Задржите кусур

Године 1977. непознати лопов из Саутемптона у Енглеској смислио је лукав план како да се домогне новца из касе највеће самоуслуге у граду. Пошто је корпу напунио воћем, поврћем и бакалуком, пришао је каси и пружио десет фунти. Благајник је узео новчаницу и отворио касу, лопов је у том тренутку зграбио из ње сав но-

вац и побегао. Никада није ухваћен али се испоставило да није направио добар пазар: у каси је било само 4 фунте и 37 пенија тако да је лопов изгубио 5 фунти и 63 пенија свог личног новца.

Ту је занат, али алат...

Добро организована лоповска банда започела је у ноћи између 23. и 24. августа 1980. пљачку сефа у канцеларији центра за забаву и рекреацију на води у Чичестеру, енглеска графовија Сасекс. Прво су украли моторни чамац, стрпали у њега позамашан прибор за разваљивање сефа, натакли на ноге скије за воду и докопали се канцеларије. Операција се одвијала неометано и веома успешно изузев једне ситуације: уместо алата за обијање лопови су се бацили на посао користећи при-

униформама, док су се налазили на дужности, помоћу полицијског алата.

Маскирање са задршком

Грегори Ли Корнвел је до детаља испланирао пљачку Континенталне банке у Проспект Парку, савезна држава Пенсилванија. Имао је све што му је било неопходно: брз аутомобил да са пленом умакне, маску за лице какву носе скијаши да га нико не препозна, војнички ранац за новац, кратку сачмару да би се видело колико је опасан. Паркирао је кола испред банке 23. августа 1982. упао унутра, уперео пушку, бацио ранац благајнику и наредио да у њега потрпа сав новац. После тога на главу је ставио маску. Успео је срећно да напусти банку са 8.100 долара у ранцу и силно се за-

камионет и у њему Мичела, посумњали да ту нису чиста посла и привели га на саслушање. Да су уловили праву птичицу уверили су се када су Мичелу на путу до полицијског аутомобила поново спале панталоне. Наравно, испоставило се и да је пиштољ нађен на поду златаре онај исти који је украден Мичеловој сусетки као и да су отисци прстију Мичелови. Уосталом, несрећни лопов сам је признан кривицу чим су му по други пут спале панталоне.

Негостољубив домаћин

Када је Томас Шимел из Тоус Ситија, држава Мичиген, скокнуо с посла кући на ручак око подне 1. новембра 1978. године, изненадио се што су улазна врата отворена, а пренеразио када је установио да му је неко појео пола печеног пилета уз црно винце. Полицајци, које је позвао, направили су записник, а господин Шимел се вратио натраг на посао. Дошавши кући око пола седам, Шимел је заспао као заклан на каучу у дневној соби и пробудио се тек пред поноћ. Закључивши да је ред да легне у постељу по свим прописима, пошао је у спаваћу собу и тамо утврдио да се лопов не само вратио већ и да слатко спава у његовом рођеном кревету. Господин Шимел је поново позвао

полицајце који су дотичног пробудили, ухапсили и оптужили за дрску провалу и то с предумишљајем.

Име, презиме и занимање

Клајв Банијен је 19. јула 1980. упао у радњу у енглеском градићу Кејтону и присилио продавца да му да новац из касе, округло 200 фунти, после чега је сео на мотоцикл и нестао. Да га не би препознали Банијен је за време пљачке на глави имао мотоциклистичку кацигу која му је покривала и лице. Све би било лепо и красно да није сметнуо са ума да на кациги, словима великим два и по центиметра, пише: Клајв Банијен – возач. Пронађен је за тили час и кажњен да 200 сати одради у општинском центру за помоћ старим и немоћним лицима.

Квадратура димњачке цеви

У рану зору 6. маја 1982. Карлос Аралихо покушао је да опљачка један од низа Макдоналдових ресторана у Лос Анђелесу и то на необично оригиналан начин – кроз димњачку цев. Двадесетосмогодишњи Аралихо није рачунао да се пролаз кроз димњак, на крову широк око 90 см², изнад шпорета у кухињи ресторана сужава на свега 51,60 см². Кроз такву квадратуру Карлос Ара-

лихо, мада веома витак, никако није могао да се провуче и остао је заглављен у цеви чији су зидови били покривени наслагама масне гарежи. Ту је провео пуних пет часова дозивајући помоћ, кумећи и преклињући. Најзад га је неко чуо, али то није био крај његових мука. Ватрогасцима и болничарима било је потребно пола сата да га ослободе, а онда је морао хитно у болницу због задобијених опекотина првог и другог степена по стопалима и потколеницама.

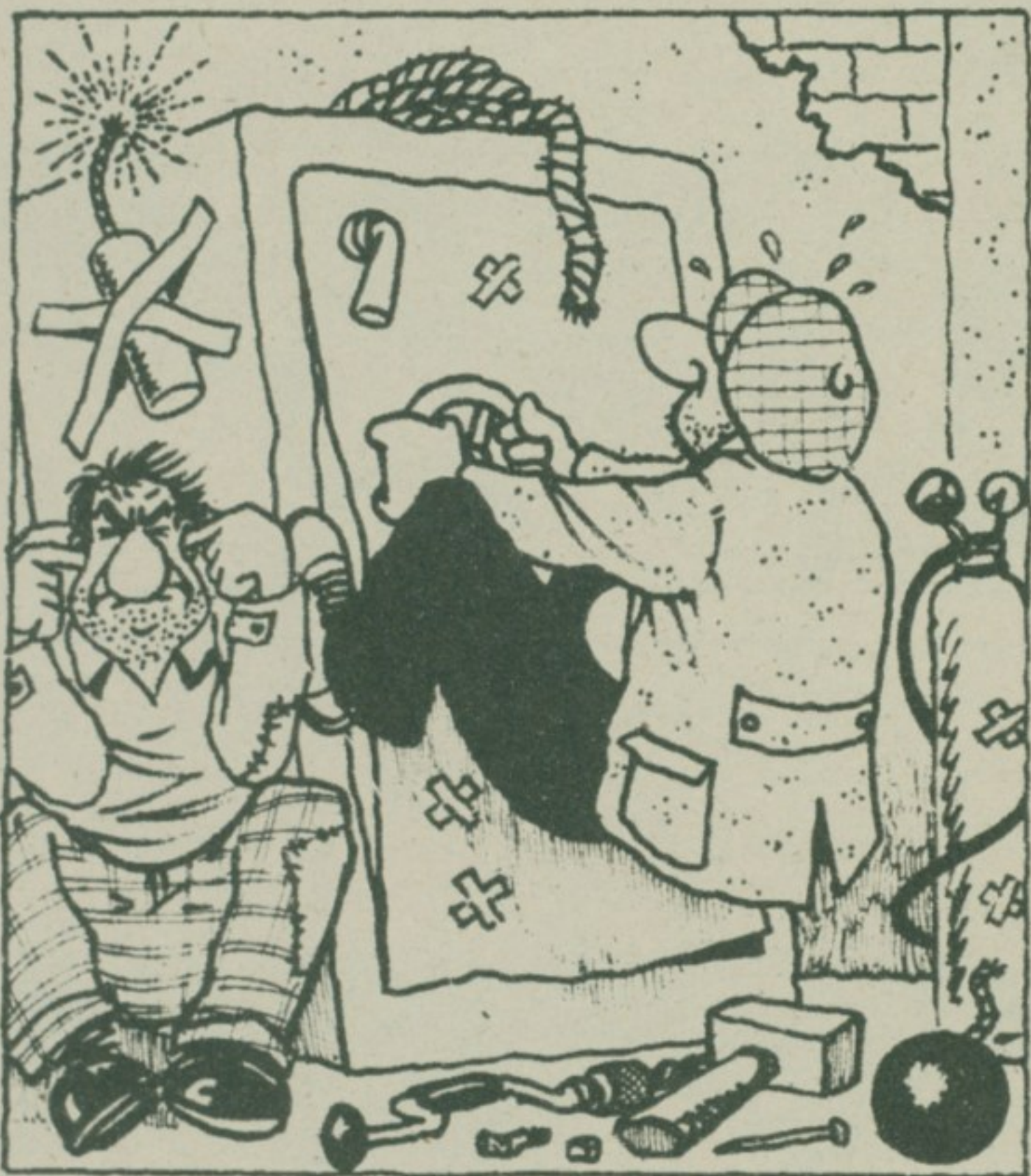
Изрекао се

Двадесетпегодишњи Маршал Џорџ Каминг млађи из Талсе у Оклахоми оптужен је за покушај пљачке и џепарења у трговачком центру на дан 14. октобра 1976. За време суђења јануара 1977. Камингс је самог себе брано сматрајући да ће то учинити боље од било ког адвоката. Док је у улози браниоца жртви постављао унакрсна питања, Камингс је упитао: „Да ли сте ми добро видели лице док сам вам узимао новчаник?“ Лопов се одмах угрисао за језик и одбрану предао адвокату по дужности, али прекасно. Осуђен је на три године затвора.

Ипак има наде

Ако је неко, случајно, испао глуп лопов, то не значи да ће му баш цео живот бити промашај. Добар пример је случај певача и композитора кантри музике Мерла Хагарда. Једне ноћи децембра 1957. године у Бејкерсфилду, Калифорнија, Хагард и његов пријатељ Мики Горам толико су се напили да нису знали за себе. Негде око три ујутро решили су, онако пијани, да провале у оближњи ресторан. Пошто је разлупао танку дрвену плочу задњих врата, Хагард је покушао да полугом одвали браву. У тренутку када је коначно отворио врата зачуо је глас власника ресторана, кога је, иначе, одлично познавао: „Момци, шта то тамо петљате? Зашто не уђете на главна врата као цео свет?“ Хагард и Горам, трештени пијани, нису приметили да уопште није три сата ујутро већ готово подне и да је ресторан пун гостију. Певач је оптужен за провалу и осуђен на затвор. Налазио се у злогласном Сан Квентину када га је, 1972. године, помиловао тадашњи гувернер Калифорније данас председник Сједињених Америчких Држава Роналд Реган.

Приредила:
Бојана ДОЖИЋ

бор за заваривање и зачас су успели тако добро да заблиндирају сеф да су службеници центра следећег јутра морали да позову у помоћ полицијске стручњаке који су после вишечасовног рада на једвите јаде отворили.

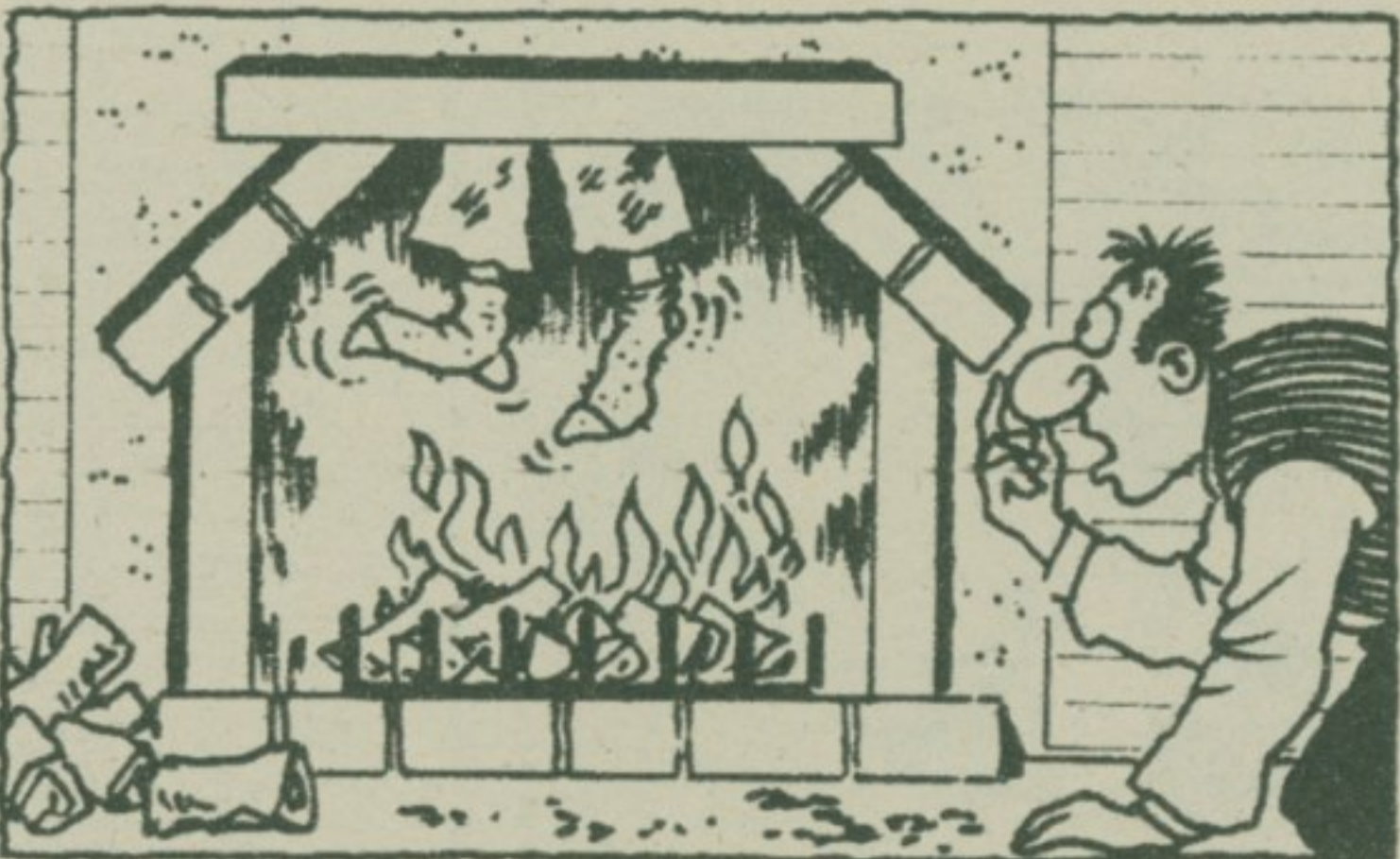
Лопови и жандари

Тери Џонсон је не трепнувши идентификовала два човека који су провалили у њен стан у Чикагу у пола три ујутро 17. августа 1981. Она је урадила само једну ствар: чим су отишли, записала је број који је стајао на полицијској значки једног од лопова и регистарски број таблице полицијског аутомобила којим су се одвезли. Стефан Вебстер и Тајрон Пикенс, обојица полицајци, извршили су пљачку стана у

препастио када су га већ следећег дана ухватили и идентификовали.

Кад спадају панталоне

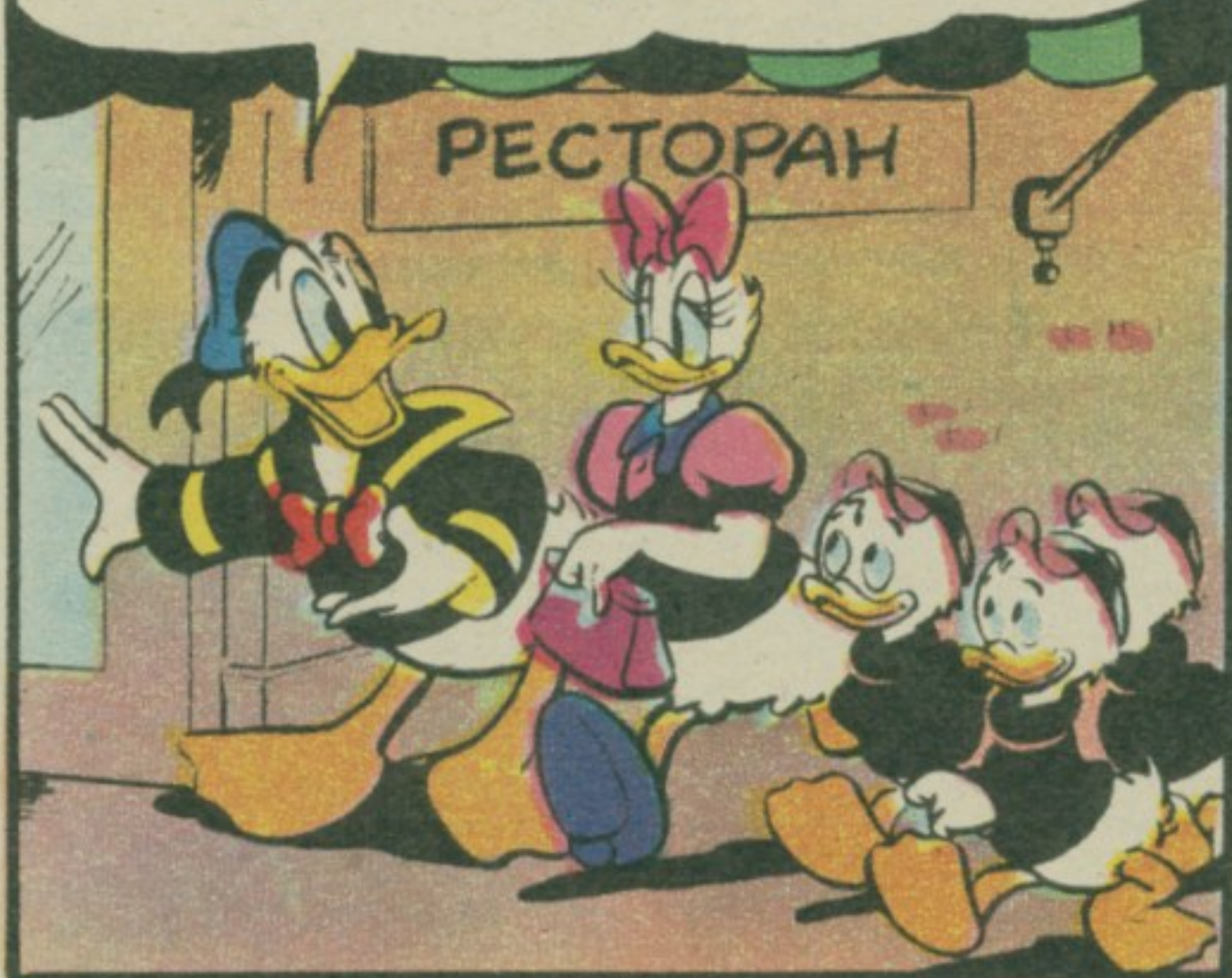
Двадесетседмогодишњи Џеј Мичел успешно је опљачкао једну златарску радњу у округу Олд Таун града Албукерка у Новом Мексику. Али, до непредвиђених сметњи дошло је док је покушавао да побегне јер су му из чиста мира спале панталоне о које се саплео и треснуо колико је дугачак. Том приликом испустио је пиштољ и део украденог накита, али се некако испетљао и побегао украденим накитом. Само сат касније једна жена, која је становала у истој згради у којој и Мичел, јавила је полицији да јој је украден пиштољ. Када су полицајци дошли, угледали су пред кућом

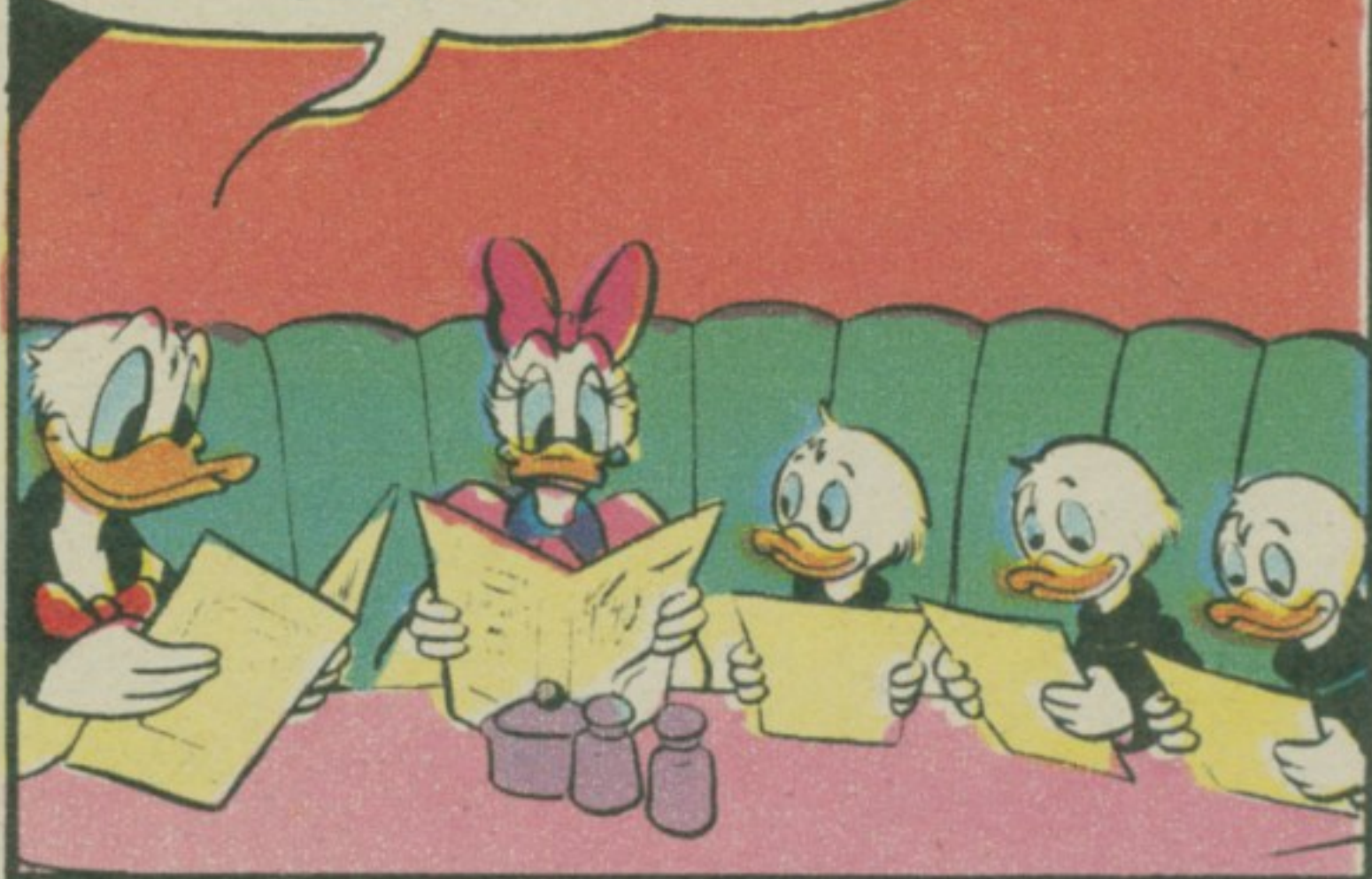
WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

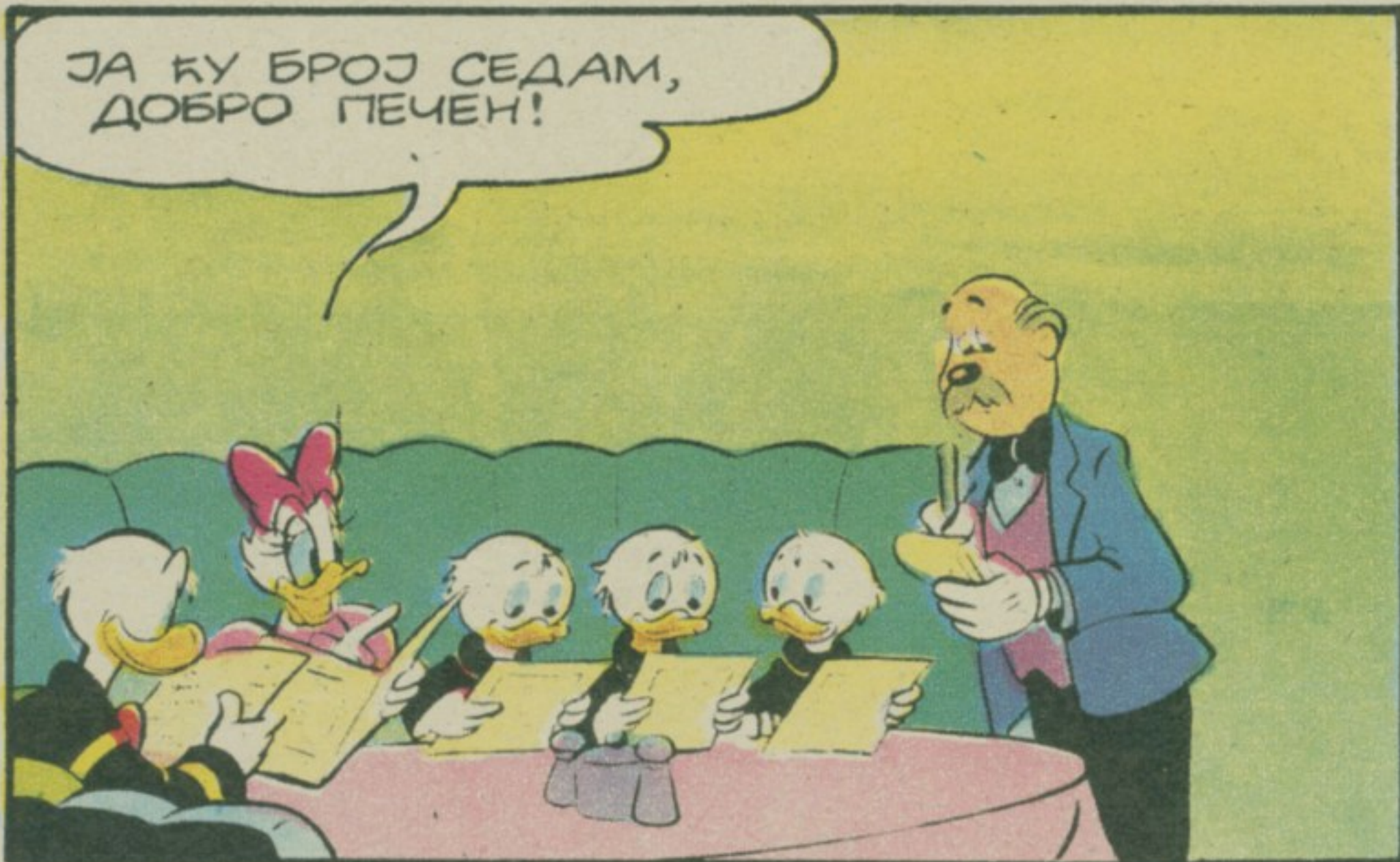
ВИДЕКЕШ, ОВО ЈЕ ПРВОКЛА-
САМ РЕСТОРАН!

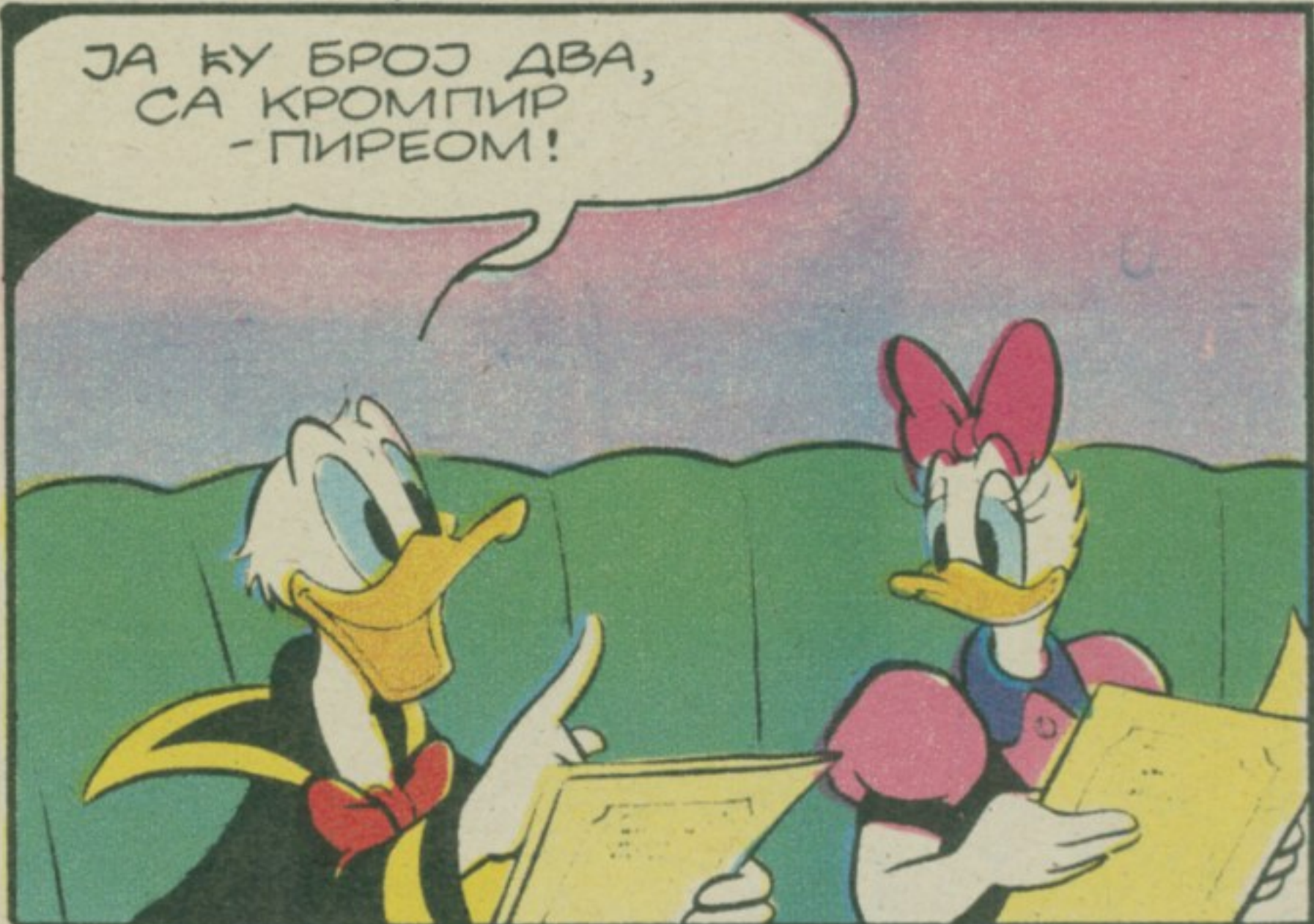
ОВАЈ ЈЕЛОВНИК ЈЕ
ЗАИСТА БОГАТ!
ИМА ПЕДЕСЕТ
ЈЕЛА!

ЈА КУ БРОЈ СЕДАМ,
ДОБРО ПЕЧЕН!

ЈА КУ БРОЈ ДВА,
СА КРОМПИР
-ПИРЕОМ!

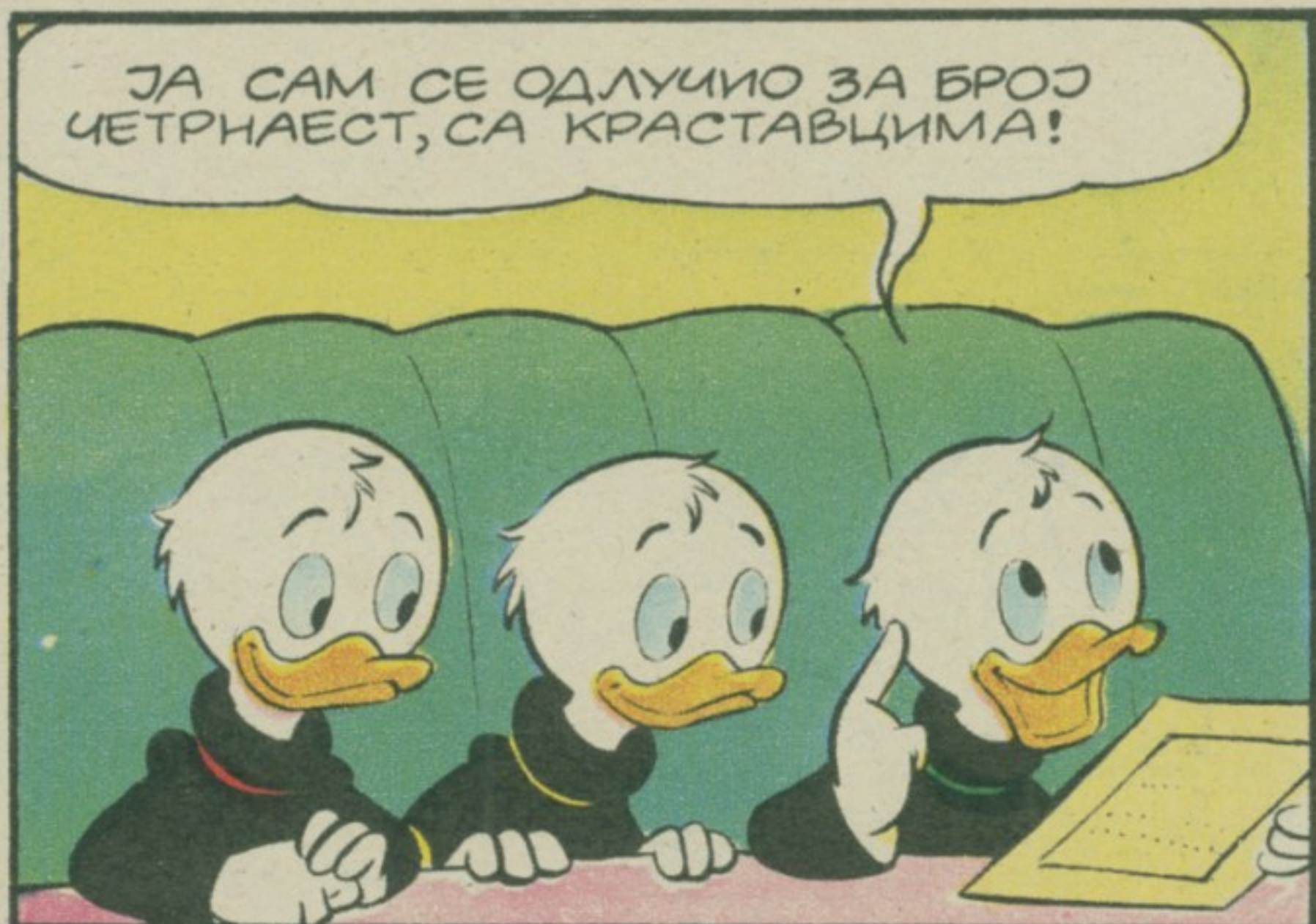
МЕНИ ВЕЛИКУ ПОРЦИЈУ
БРОЈ ТРИ СА ПИРИНЧЕМ!

ЈА БИХ БРОЈ ПЕТ, СА
КИСЕЛИМ МЛЕКОМ!

ЈА САМ СЕ ОДЛУЧИО ЗА БРОЈ
ЧЕТРНАЕСТ, СА КРАСТАВЦИМА!

ПРИПРЕМИ МИ ТРИДЕСЕТ И
ЈЕДАН, ДОБРО ПЕЧЕН, СА КРОМ-
ПИР-ПИРЕОМ, ПИРИНЧЕМ, КИСЕ-
ЛИМ МЛЕКОМ И КРАСТАВ-
ЦИМА!

Copyright © 1983
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

12
11

ЛЕТЊА НАГРАДНА ИГРА : ЛИЧНОСТ НА КАРИКАТУРИ

КО ЋЕ ВОЗИТИ МОПЕД?

ДРУГИ
НАГРАДНИ
ЗАДАТАК

Верујемо да вам решење првог задатка није одузело много времена: није било тешко препознати симпатичну и популарну личност из пера нашег карикатуриста Ненада Милићевића-Лије. Ни други задатак, надамо се, неће бити много тежи. На вама је да погодите о коме је реч. Право учешћа у игри, да

вас подсетимо, имају сви читаоци „Политикиног забавника“ без обзира на године.

У следећем броју – трећи задатак!

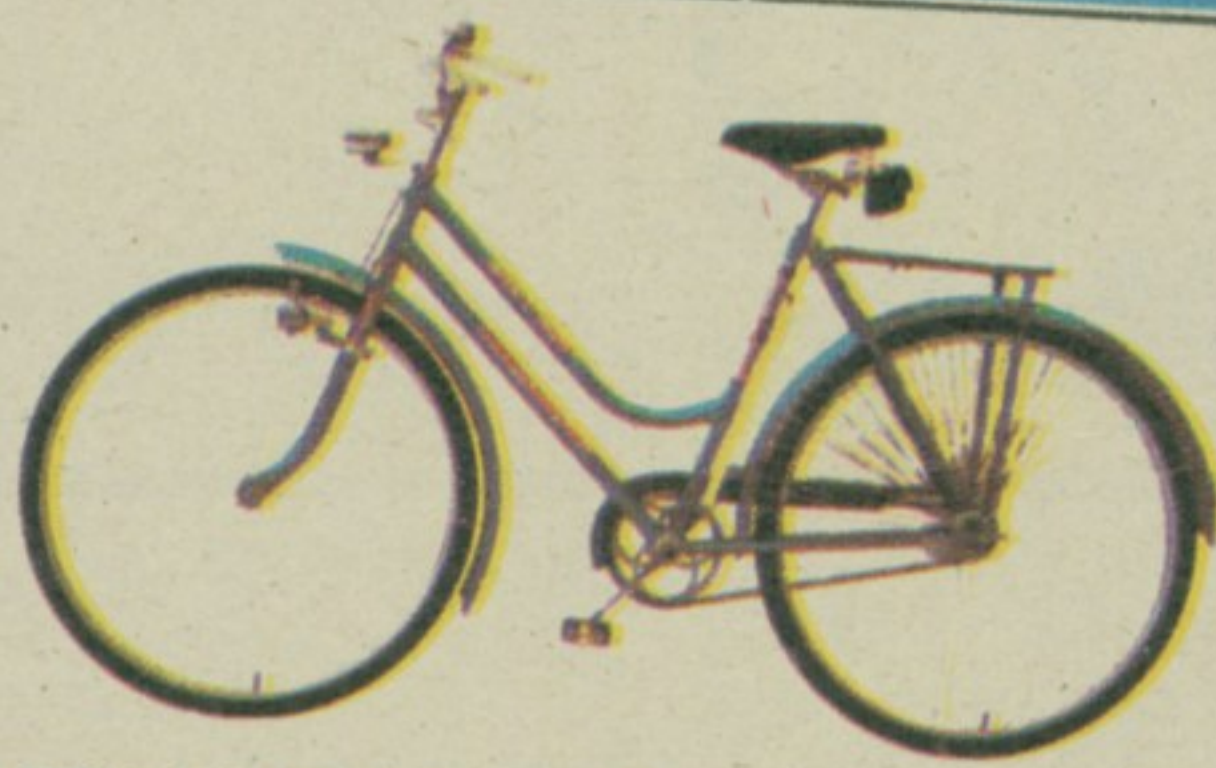
Међу свима који пошаљу сва три тачна одговора биће на крају извучена имена 200 читалаца – њима ће припасти 200 лепих награда.

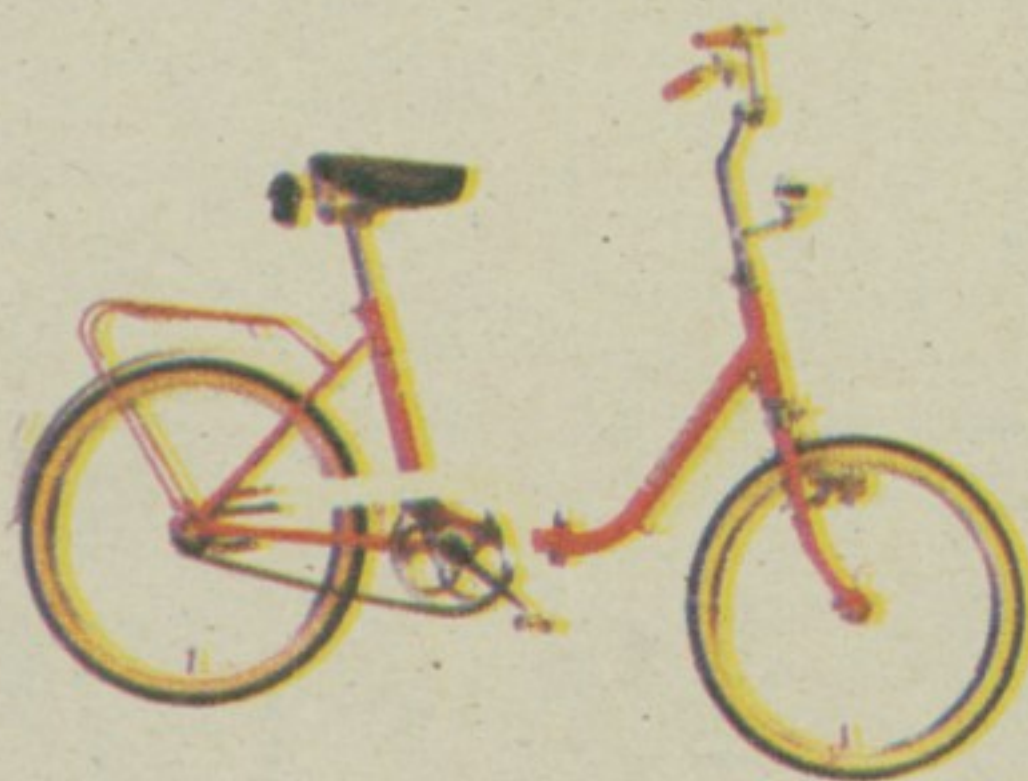
ПРВА НАГРАДА – МОПЕД АУТОМАТИК

ВАЖНО УПУТСТВО:
ОДГОВОРЕ ШАЉИТЕ ТЕК
КАД БУДУ ОБЈАВЉЕНА СВА
ТРИ ЗАДАТКА! КАКО? УПУТ-
СТВО ОБЈАВЉУЈЕМО У СЛЕ-
ДЕЋЕМ БРОЈУ.

КО СЕ КРИЈЕ ИЗА ОВЕ КАРИКАТУРЕ?
ОДГОВОР УПИШИТЕ У КУПОН БРОЈ 2 КОЈИ
ОБЈАВЉУЈЕМО У ОВОМ БРОЈУ.

ДРУГА НАГРАДА – СПОРТСКИ БИЦИКЛ

ТРЕЋА НАГРАДА – ПОНИ БИЦИКЛ

У ПРОШЛОМ БРОЈУ
„ПОЛИТИКИНОГ
ЗАБАВНИКА“
ОБЈАВЉЕН ЈЕ ПРВИ
ЗАДАТАК НОВЕ
ЗАБАВНИКОВЕ
НАГРАДНЕ ИГРЕ.
РЕШИТЕ ЈОШ ДВА
ЗАДАТКА И МОЖЕТЕ
ДОБИТИ ЈЕДНУ ОД
200 ВРЕДНИХ И
ИНТЕРЕСАНТНИХ
НАГРАДА. ПРВА
НАГРАДА МОПЕД.

САЧЕКАЈТЕ СЛЕДЕЋИ БРОЈ!

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:
100 књига југословенских и светских писаца
97 примерака прекоредног броја „Полити-
киног забавника“
„СРЦЕ ОД ЛУБЕНИЦЕ“

КУПОН БРОЈ 2

На карикатури је:

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ

УЛИЦА И БРОЈ

МЕСТО

СТРОГО С ПИЛОТИМА

У последње време пушење се све чешће „оптужује“ као изазивач разних болести, често оних најтежих. Читави тимови лекара испитују утицај цигарета на човеково здравље. Познато је, рецимо, да пушење доводи до прераног замора што, нормално, смањује могућности организма због недостатка кисеоника.

Аустријски научници су на основу дужег испитивања недавно утврдили да, на пример, три цигарете које пилот попуши битно сма-

њују пријем визуелних информација (20 процената!) док су му покрети спорији чак за 25 одсто. Те три попушене цигарете, тврде ови научници, посебно смањују могућност разликовања црвене и зелене боје, а такође и способност адаптирања на та-му.

Аустријске авио-компаније нису остале глупе на ове тврдње групе научника па је убрзо донет пропис којим се пилотима у цивилној авијацији дозвољава да последњу цигарету попуше најмање осам часова пре полетања.

МИРИШЉАВА МУЗИКА

Амерички проналазач Џорџ Сен-Анђело изумео је грамофон који ће слушаоцу поред музике омогућити да ужива и у одговарајућем мирису. Апарат који је домишљати Аме-

риканец крстио као „Арома диск систем“ користи ће специјалне грамофонске плоче „натопљене“ одабра-

ним хемијским једињењима. Кад плоча крене, у погон ступа посебан уређај који ослобађа мирис из ње и просторија се зачас испуни мирисом мора, борове или брезове шуме, ливаде или неког омиљеног цвета: нарциса, јоргована, руже. Поред назива мелодија на

свакој плочи ће се налазити и врста мириса. У продаји ће се ускоро наћи и сингл и лонг-плеј мирисне плоче.

ВЕНАЦ ОД 300 ХИЉАДА ХРИЗАНТЕМА

Познати парк Тиволи у Копенхагену недавно је прославио 140 година постојања једним необичним рекордом: за званичну свечаност је око централне фонтане направљен циновски венац од цвећа дугачак 113,4 m. Није био у питању само труд, морало се радити брзо: дванаест декоратера је пуних осам часова правило ову фантастичну композицију високу 110 cm. Укупно је употребљено 300 хиљада хризантема!

ТРОВАЊЕ ИЗЛЕЧЕНО СКАПЕЛОМ

Енглески медицински часописи недавно су донели информацију о необичном случају – дијабетичар који се отровао инсулином излечен је оперативним путем. Човек је решио да изврши самоубиство и одлучио да то учини на свој начин – убризгаће себи, неколико пута, веће количине инсулина и решиће се свих muka. Међутим, у последњем тренутку уплашио се и позвао хитну помоћ која је стигла готово истог часа.

Пошто изгледа да се отровани човек спасе класичним средствима нису били велики, лекари су се одлучили на експеримент: на месту где је несрећник убризгао инсулин исекли су део коже и поткожног масног ткива. Успех је био изнад очекивања: болесник је врло брзо напустио болницу. Лекари тврде да је ово први случај оперативног лечења тровања..

БРЗО ШИША, БРЗО НЕСТАЈЕ

Свет је стварно полу-део. У Колумбусу у Охају, рецимо, жене више уопште нису сигурне да ће из градског трговачког центра изаћи неошишане.

Тамо се, наиме, појавио човек који краде

за сада искључиво дугачку женску косу и то – с глава. У последње две недеље већ су се две жене непланирано подшишале, а шеф обезбеђења центра Кел Потер каже да су његови људи за сада немоћни. Незнанац брзо шиша и брзо нестаје.

Дугокосој и плаво-

ВЕНЧАЊЕ ЈОЈ ДОШЛО ГЛАВЕ

Било је то раскошно венчање. Конобари, беспрекорна услуга, беспрекорно обучених сто педесет званица, млада у венчаници Кристијана Диора, цех од хиљаду и девет стотина долара...

Тако га описују они који су му присуствовали. Полицијски инспектори Сент Питерсбурга на Флориди нешто су оштрији: речено венчање у ствари је тешка крађа, а прва и једино оптужена је Ширли Гордон Букенен, млада...

Трошкове пријема Ширли је измирила

лажном „Местерс карт“ кредитном картицом и тако ресторан „Медсир бич“ оштећила за хиљаду и седам стотина долара.

Истрага је утврдила да је стилска млада превејана варалица ко-

ја се у досадашњој каријери послужила са преко двадесет лажних имена, пет датума рођења и четири различита броја социјалног осигурања чиме је разноразне радње и компаније „олакшала“ за

хиљаде и хиљаде долара. Венчање које се одиграло маја прошле године дошло јој је главе.

Истрага је утврдила да је муж, Грегори Букенен, апсолутно невин.

ДОБРА ЗМИЈА КОБРА

Сваке године у јулу мали индијски град Ширали на реци Кришна преплаве гости. Овде се од давнина прославља традиционални празник кобри. Из свих крајева Индије долазе људи, сваки са кутијом под мишком а у кутији – крљевска змија. Индијци се не плаше кобре. За њих, она је добра змија која никада прва не напада човека. Ваљда из те захвалности учесници празника кобри у Ширали на крају увек пуштају у природу своје љубимце. Следеће године Индијци долазе са новим змијама, на крају и њих пуштају и тако непрестано. Кобре то, изгледа, умеју да цене. Никад прве не нападају – Индусе.

КУЋА ОД ФЛАША

Кацуиси Орибе из јапанског градића Томика од детињства је сањао да има кућу од стакла. Седамнаест година вредно је сакупљао флаше и успео да сакупи 230 хиљада! Од њих је направио приземну кућу са пет просторија уграђујући осим флаша једино армиране стубове.

ЛА КУКАРАЧА

Бил Траверс, четрдесетпетогодишњи трговачки путник из Норт Хејвна у Конектикату тврди да мотор какав је његов не постоји више нигде на свету. Ствар није у марки, „харли-дејвидсону“ из 1980. године, него у свирци...

Биров црно-хромирани мотоцикл опремљен је са 64 светлуцаво сребрне трубе монтиране на специјалном раму од алуминијума и плексигласа који се налази на задњем делу мотора.

Рам са трубама тежак је шездесет килограма и у њега је Бил још уградио и дванаест компресора који кроз трубе продувавају ваздух у мелодијама које Траверс бира по вољи притискањем прекидача који се налазе крај волана.

На страну изглед уз оне 64 трубе, али овај мотор заиста треба чути јер трубе не трубе без везе. Имају репертоар. Већ према томе како је расположен, возећи се Бил слуша: „Свадебни марш“, „Никад недељом“, „Ла Кукарача“, „Мост на реци Квај“...

ВРАТИТЕ НАМ НАШУ БУКУ

Једна њујоршка фирма недавно је почела да производи лек против носталгије искључиво намењен становницима великих градова. Лек се налази у магнетофону с касетом на којој су снимљени различити градски звукови: урлици ватрогас-

них кола „хитне помоћи“, брујање аутомобилских мотора, звоњава телефона, зујање лифтова, бука улице... Представници фирме верују да су направили добар посао јер су убеђени, а то су им потврдили и психолози, да становници великих градова кад оду на одмор осећају приличну носталгију за звуковима родног града.

НЕВЕРОВАТНА ПОДУДАРНОСТ

Уместо да се орасположи првим наставком најављене серије јоркширске телевизије „Ослобођен царине“ Дејвид Пирс из Лидса био је запрепашћен. Да ли је могуће да су аутори серије, не тражећи од њега дозволу, направили филм о његовом животу. Пре свега главна личност у улози Кеита Берона звала се баш као и он – Дејвид Пирс. Телевизијски Дејвид је, као и онај прави, пре пензије био илустратор и после двадесет година рада (онај из Лидса после двадесет девет година) примио златан сат – тако је било и у правом животу. У јоркширској комедији Дејвид пати

од болова у левој нози што је такође болест „оригиналног“ Дејвида – годинама он има артритис. Случајности се ту нису завршавале. На меденом месецу Дејвиду се догодила незгода – прве брачне ноћи кревет се под њим и његовом преплашеном супругом растурио у комаде. У ТВ серији, погађате, дешава се у длаку исто!

Дејвид Пирс се смејта наљутио и обратио јоркширској телевизији. Аутори серије били су запрепашћени. Појма нису имали о Дејвиду и његовом животу.

Да би на неки начин олобровили Дејвида, позвали су га да од тада присуствује снимању будућих наставака.

1973. en hommage à Picasso (1881-1973)

Chateau Mouton Rothschild 1973

PREMIER CRU CLASSE EN 1973

ПИКАСО НА ФЛАШИ

У неким случајевима етикете са винских боца коштају право мало богатство. Један колекционар недавно је у Њујорку платио по хиљаду фунти за сваку винску етикету „шато мутон ротшилд“ из колекције која почиње 1945. годином.

Те године је барон Филип Ротшилд установио праксу: нека наlepнице и даље служе практичној сврси, али

нека буду и лепе! Од тада па надаље, барон је сваке године ангажовао по једног врхунског сликара да му изради етикету за најновије годиште чувеног вина. Посао су, између осталих, прихватили Пикасо, Брак, Кандински, Хенри Мур, Шагал и Миро, а да им за њихов труд и рад није исплаћена ни пребијена пара. Уместо тога сваки је добијао по шездесет боца старог вина и још шездесет боца са сопственом етикетом.

ОД ТВОГ ПОГЛЕДА И САТ СЕ ЗАУСТАВЉА

Извесним супружницима заиста није тешко да убеду судије како је развод брака још једино што им преостаје. Нека жена из Чикага је, рецимо, свој захтев за развод илустровала следећим мрачним примером из брачног

живота: седе он и она у истој соби и она га по ко зна који пут пита колико има сати, а он јој не одговара. И поред све упорности одговор никада није ни добила, али је зато добила сат право у лице уз пропратну реченицу: „Одувек сам знао да би твој поглед могао да заустави чак и казальке на сату!“

ПРОЗОРИ ОД ЛЕДЕНОГ ОБЛАКА

Деј Шахруди, Америка-нац пореклом из Ирана, необичан је већ по томе што је завршио три факултета: физику, хемију и – архитектуру.

– Моја је жеља – каже он – да изменим уобичајене представе људи о зградама у којима живе. Желим да их наведем да размишљају о зградама као о живим организмима који реагују на своју околину, а не као о некаквим оклопима за становање у које се убацују нафта и струја...

Необично? Лудо? Занесењачки?

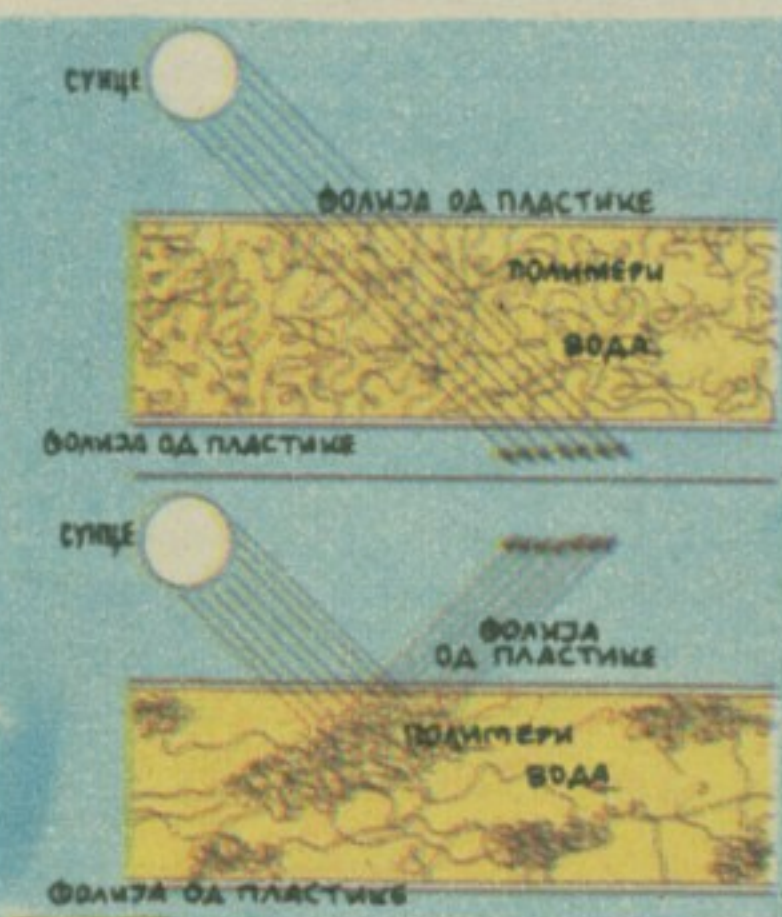
Ипак, овај човек коме машта очито не недостаје није писац научне фантастике већ надасве практичан научник који за своје речи већ има покриће у виду неколико патената. Његов је циљ да пронађе и уведе у употребу материјале који ће, као да су живи, реаговати на спољашње услове: загревати се „сами од себе“ кад је хладно, а хладити кад је топло. Без трошења енергије!

Два таква изума Деј Шахруди је већ патентирао. Његово „Топотно огледало“ је једна врста пластичне фолије која prima Сунчеву енергију, али спречава да топлота одлази из зграде напоље када је хладно време. Сада је Деј Шахруди објавио свој најновији изум који је назвао поетичним, помало „индијанским“ именом – ледени облак.

И ледени облак је пластична фолија, али за разлику од топлотног огледала она се понаша супротно: пропушта сунчеве зраке до одређене температуре – рецимо до 35 степени Целзијусових – а онда почиње да их одбија и тако спречава претерано загревање! Температурна граница може се по жељи поставити, од двадесет до четрдесет степени, тако да је ово „стакло“ као неки природни термостат. Док топлота продире кроз њега оно је прозирно и пропушта 90 одсто Сунчеве светлости, а када се постигне жељена температурна граница, ледени облак – побели као да је од млека!

Од чега је начињена ова пластика? И то Деј Шахруди уме да објасни на живописан и сваком разумљив начин, мада се ради о сложеним хемијским процесима:

– Ледени облак је начињен од воденог раствора полимера (органско-хемијског једињења) који је смештен између два слоја танке прозирне пластичне фолије као салама у сендвичу. Ти полимери су дугачки ланци молекула и они личе на шпагете у лонцу с кључалом водом. Пречник молекула полиме-

ра мањи је од таласне дужине светлости, па она несметано пролази између „шпагета“. Али... када се загреју, полимери се извијају, управо као и шпагети кад их намотавамо на виљушку! Они тада и набубре, молекули им нарасту тако да светлост више не може да се „провуче“ између њих. Зраци се, дакле, одбијају и враћају се одакле су и дошли. А ледени облак од тога – побели.

Ова пластика идеална је, по Шахрудијевом мишљењу, за стаклене баште али и за стамбене и пословне

зграде и то у комбинацији са топлотним огледалом. Он већ има и решење за те зграде будућности које овај научнички маштар воли да назива и „капсуле лепог времена“, пошто би клима у њима, без обзира како је напољу, увек била идеална. Градиле би се од специјалних цеви начињених од лаке легуре челика и алуминијума – прва таква зграда биће ускоро подигнута у Калифорнији и у њој ће се налазити седиште компаније коју је Шахруди основао, за производњу и продавање његових изума.

Али, није он усамљени геније. И други су схватили да су топлотно огледало и ледени облак материјали будућности па се и у Њујорку већ гради једна зграда која ће имати куполу по Шахрудијевом решењу и нацртима.

Прве серијски произведене фолије леденог облака Шахруди ће понудити тржишту почетком идуће године. Тачно на петнаестогодишњицу идеје која му је синнула 1970. године и коју је, ево, разрађивао све ово време. Генијално. Једноставно, али – не и преко ноћи

МЕЊА ЛИ СЕ МАГНЕТНИ ПОЛ?

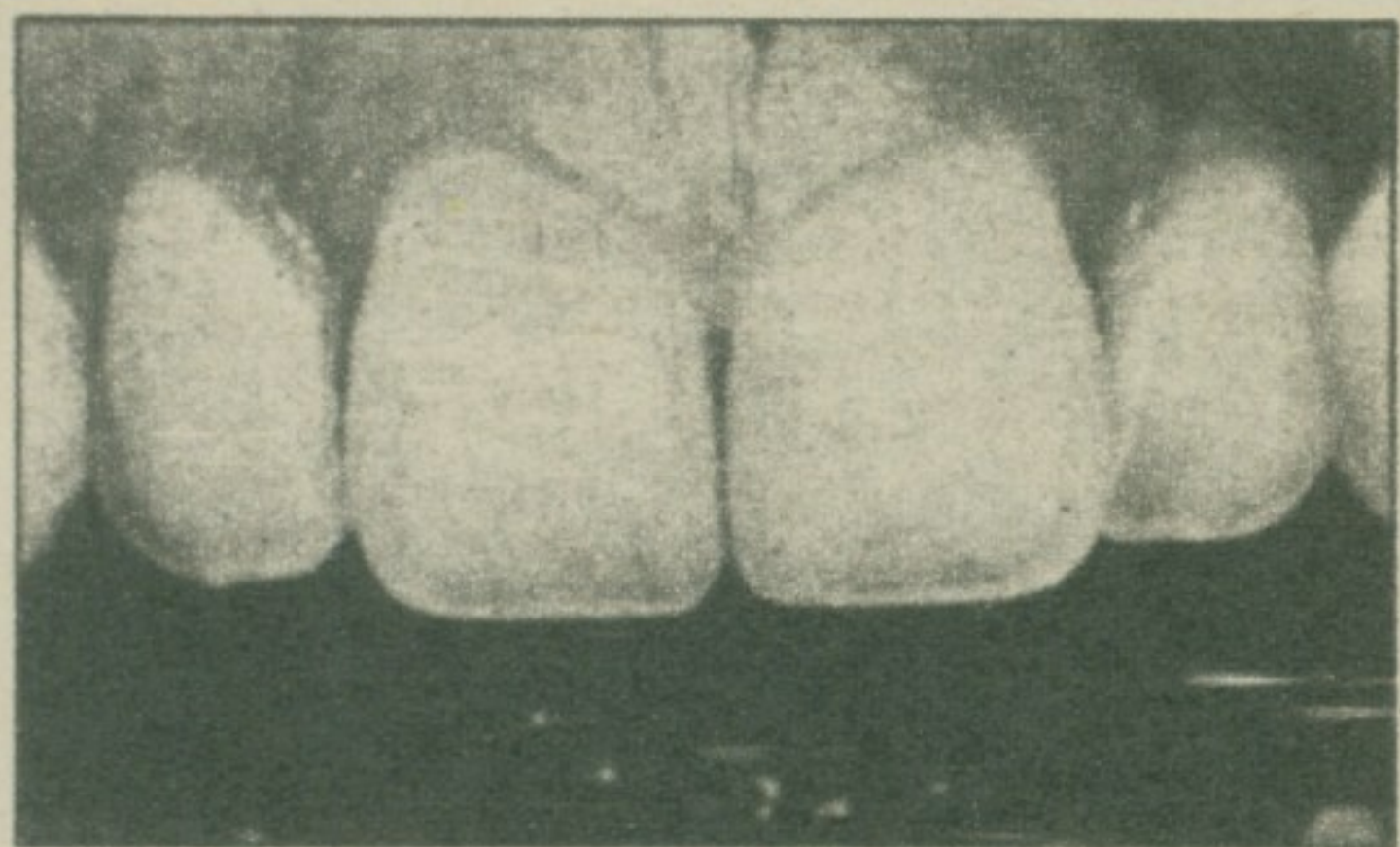

Јачина Земљиног магнетног поља смањила се у последња четири миленијума за 50 процената, што би се могло сматрати наговештајем потпуног обртања магнетних полова. Ово су објавили геолози Субир

Банерџи и Доналд Спрол са универзитета у Минесоти. Узроци су узети из слојева који би се могли назвати „магнетним календарима“ јер показују какво је било понашање Земљиног магнетног поља у прошлости наше планете.

Ово опадање јачине магнетног поља могло би бити и пролазни феномен, кажу Банерџи и Спрол, али могли би значити и оно друго: да смо закорачили у период потпуног преокретања полова.

Таква потпуна преокретања полова догађала су се, како изгледа, у периодима од 200 хиљада до милион година, а од последњег је протекло око 710 хиљада година. Овај феномен научници нису успели да објасне. Међутим, знају да би промена магнетних полова донела много теже последице него што је окретање игле компаса на југ уместо на север. Магнетно поље, познато је, штити Земљу од погубног дејства честица

ЗУБИ ЗА СВЕМИРСКУ ЕРУ

Погледајте пажљиво ове заиста беспрекорне зубе и покушајте да погодите који је од њих лажан? Да ли примећујете да је то други слева? Тај зуб има „круницу“ од специјалне врсте керамике која се употребљава у електроници за „свемирске потребе“ – значи, врхунског је квалитета и посебних својстава. Пре свега, за разлику од уобичајених круница какве се данас користе у зубној протетици, ова нема ни делић метала. Поред тога што вештачки зуб од овакве керамике изванредно изгледа и савршено належе у вилицу, он не спречава рендгенско снимање, много је јачи од свих других и мање осетљив на топлоту и хладноћу.

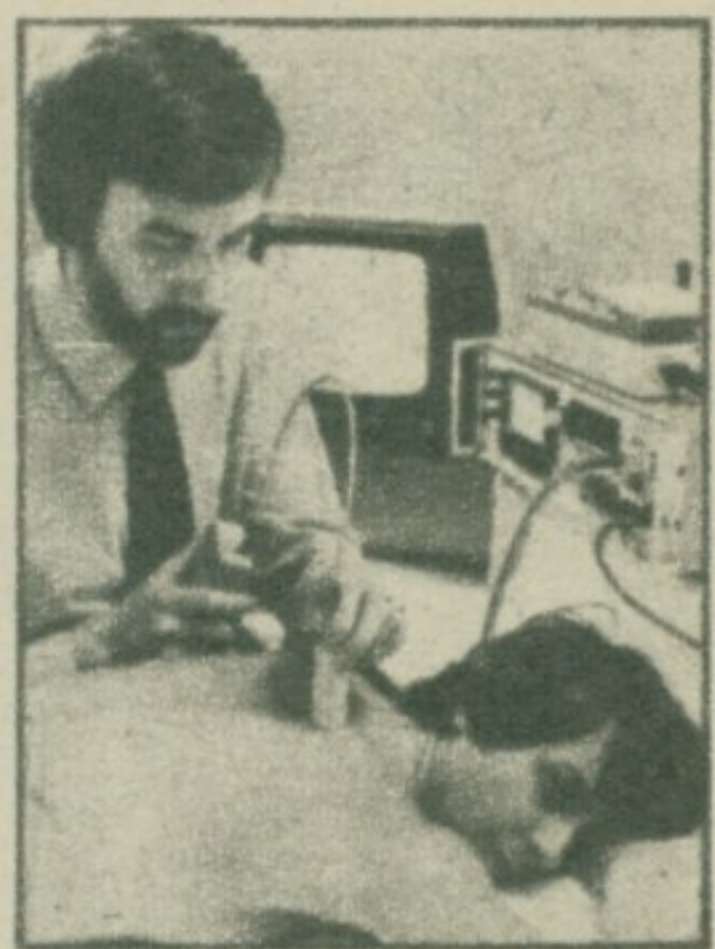
Овакве вештачке зубе производи компанија „Џонсон енд Џонсон“ (нама позната углавном по квалитетној козметици за бебе).

Овакве вештачке зубе производи компанија „Џонсон енд Џонсон“ (нама позната углавном по квалитетној козметици за бебе).

ПОГЛЕД У ЉУДСКО ТЕЛО

Ово није ни рендген, ни скенер, ни ултразвук. Најновији начин да се погледа у вечиту мистерију – унутрашњост нашег организма – измислио је доктор Дејвид Ленд с универзитета у Глазгову (Шкотска). То је микроталасна термографија која може да помогне у препознавању рака и запаљивих процеса у организму.

Овакав преглед је потпуно безопасан и безболан, а микроталасна термографија у ствари се заснива на истовременом мерењу температуре у појединим ткивима. Резултати се појављују на екрану, па се тако може видети где је температура већа него што је нормално.

Температурни микроталаси хватају се маленом антеном која личи на стетоскоп (слушалице) и коју лекар полако превлачи преко оног дела организма који истражује. На екрану добија температурне вредности свих органа, тетива и мишићног ткива на том месту.

Микроталасни термограф већ се налази на клиничком испитивању. На фотографији је доктор Дејвид Ленд који показује како ради његов апарат.

радиоактивног космичког зрачења. У часу преокретања полова магнетно поље би сасвим ослабило, тако да би те честице слободно бомбардовале атмосферу изазивајући две ствари: страшно захлађење и генетске промене у биљним и животињским врстама које су потпуно непредвидиве.

М. К.

ЗАБАВНИКОВА ШКОЛА ДРЕСУРЕ

ДА ЛИ ВАС ВОЛИ?

ИЗРЕКА „КРВ НИЈЕ ВОДА“ ПРИМЕЊИВА ЈЕ И НА ПСЕ. СРЕТНЕ ЛИ ПРИПАДНИКА СВОГ РОДА, ВАШ ЧЕТВОРОНОГИ ЉУБИМАЦ СИГУРНО ЋЕ ОТИЋИ ДА СЕ ПОИГРА И ОЊУШИ СА ЊИМ. ПОЗОВЕТЕ ЛИ ГА У ТОМ ТРЕНУТКУ ДА СЕ ВРАТИ, САЗНАЋЕТЕ КОЛИКО МУ ВИ ЗНАЧИТЕ.

гим гласом похвалите, помазите и наставите шетњу. На кажњавање и не помишљајте јер пас се ипак сам вратио. Будете ли га грдили и тукли, други пут то вероватно неће учинити.

Током обуке догодиће се да пас не изведе добро вежбу коју је претходног дана успешно радио. Уставите зашто. Можда га нисте нахранили? Или има проблема са варењем? А можда сте и ви тог дана нерасположени и нервозни па то преностите на њега? Разлог свакако постоји, на вама је да га отклоните. Често се догађа да изнервирани власник, усред неке вежбе, дохвати поводник и изudara пса. Не чините то! Ако је пас баш заслужио батине, нека вам у ту сврху послужи прутућ којим ћете га благо ударити по задњем делу тела. Поводник у рукама господара мора да радује а не да плаши пса: он у њему треба да види шетњу, игру, па уз то и рад. За добро урађену вежбу не штедите речи похвале иако их ваш пас не разуме: топао глас и благо миловање и те како ће схватити. Имајте на уму и да са радом не треба претеривати: ниједну вежбу не изводите

дуже од 15 минута. После тог времена пустите пса да се истрчи и поигра. У супротном, обука ће му брзо досадити.

У исто време

Обуку изводите сваког дана у исто време: тако ће ваш пас стећи радне навике. За почетак неће вам бити неопходан неки велики простор, много је важније да одаберете неко мирно место. Ако немате двориште, на располагању вам остаје парк или поље изван града. Било би добро ако бисте обуку изводили са неким другим власником тако да можете да укажете један другом на евентуалне грешке.

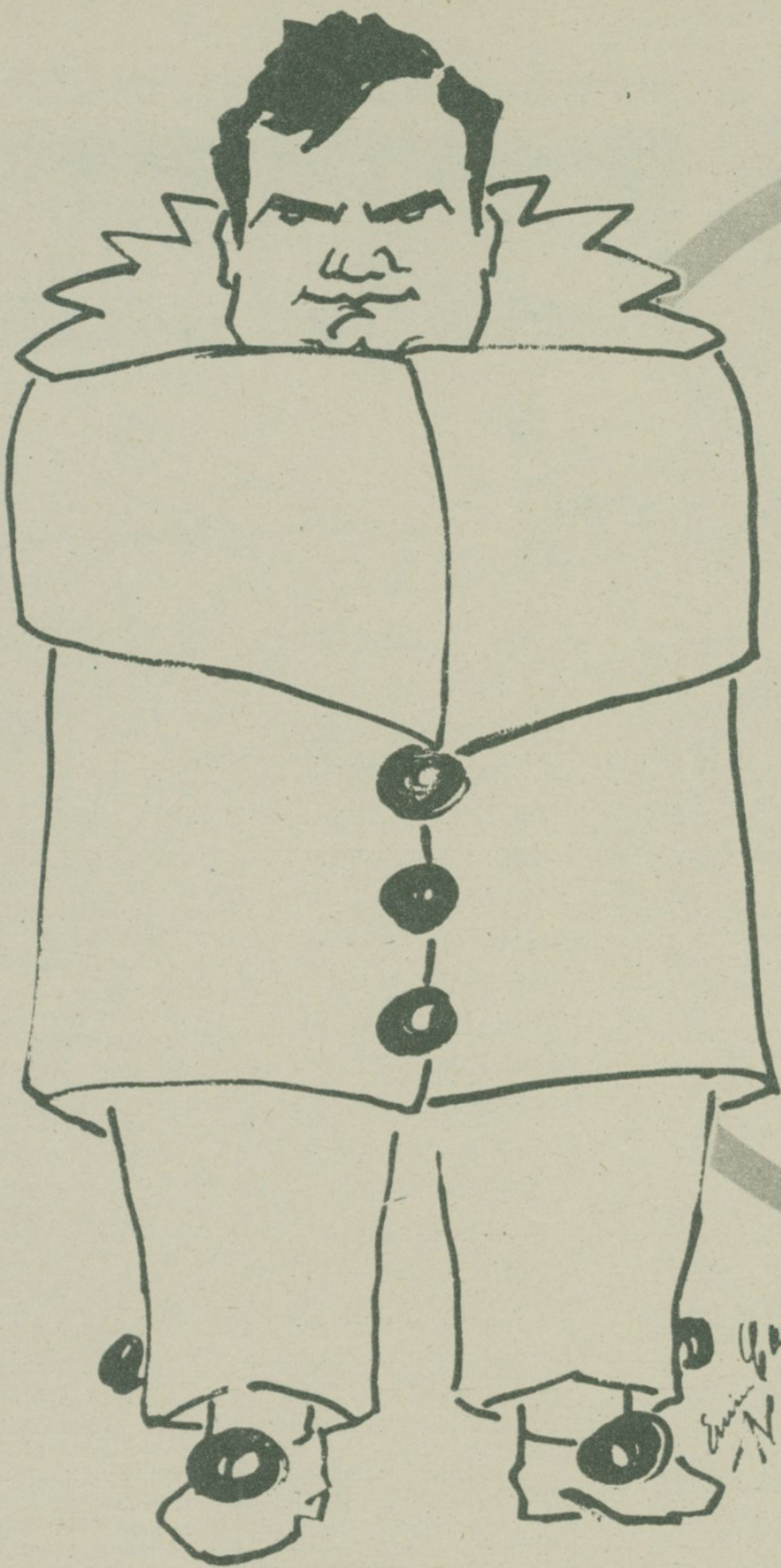
Од „прибора“ потребан вам је меки кожни поводник дугачак 150 см, кожни оковратник за шетњу и метални оковратник, такозвана давилаца. Наравно, пса треба привићи на огрлицу: он ће првих дана гледати на све могуће начине да је се ослободи. Поводник треба ставити тек после неколико дана. Пса ћете држати онолико далеко од себе колико то дужина дозвољава: њему се ни ово неће много допасти, пружаће отпор сваки пут кад га благим трзајем повучете к себи, али нека вас то не обесхрабри. Важно је да ништа не радите на силу: она изазива још већи отпор.

Кад кренете у шетњу, пас треба да иде уз вашу леву ногу а то ћете му командовати речима „поред“ и „к ноzi“. Чим вам приђе уз лево колено, помазите га: схватиће да је то награда па ће настојати да и други пут заслужи. Искористите то!

Б. Перовић

Не разуме али „осећа“

Сада, пошто сте га домамили, нипошто немојте да га шчепате већ га бла-

Као певач никад се није хвалио, али је зато себе сматрао изванредним карикатуристом и грдно се увредио кад га Марк Твен није позвао на конгрес хумориста – цртача.

ГЛАС КОЈИ ВАС ЈЕ ВОЛЕО

СА ПЕТНАЕСТ ГОДИНА
БИО ЈЕ УЛИЧНИ
ПЕВАЧ, У ДВАДЕСЕТ
ПРВОЈ ИМАО ЈЕ ПРВИ
ОПЕРСКИ НАСТУП А
ВЕЋ У ТРИДЕСЕТОЈ ЗА
ЊИМ ЈЕ ЛУДОВАО
ЧИТАВ СВЕТ. У ЧЕМУ
ЈЕ ТАЈНА ЕНРИКА
КАРУЗА,
НАЈСЛАВНИЈЕГ
ПЕВАЧА СВИХ
ВРЕМЕНА?

Италијански тенор у улози Родолфа из „Боема“. По личности из ове опере добио је име први Енриков син.

Познати учитељ певања Ђуљелмо Верђине мрштио се слушајући де-чака. Никако није могао да схвати шта је у гласу тог шесанестогодишњег младића открио његов пријатељ Едуардо, иначе велики познавалац и заљубљеник опере. А овај му је упорно објашњавао да је младић Енрико велики таленат – случајно га је чуо на улици и одушевио се. Верђине није био нимало одушевљен:

– Његов глас ме подсећа на злато скривено на дну реке. Није вредно труда да се ископа!

Тешком муком и на ве-

лико убеђивање пристао је да ради са дечаком коме ће следеће три године часове плаћати Едуардо Мисиано. Енрико је вредно учио. Крајњи резултат је био следећи: и даље је тешком муком препознавао ноте, његово музичко образовање било је исто тако слабо као и опште, није научио да свира ниједан инструмент, укратко – арије је и после трогодишњег труда памтио по слуху. И поред свега тога убрзо је постао један од најпознатијих оперских певача и остао је то до данас. Како је неко у шали једном рекао – Карузо је био нај-

славнији Италијан у Америци, одмах после Колумба.

Љубав на другој опери

Зашто се име Енрика Каруза нераскидиво повезује са Новим континентом? И пре него што је ступио на тло Америке за напуљског тенора знали су сви европски оперски импресарији и нудили му приличне суме да наступи баш у њиховој кући. Али, своје најславније дане Карузо ће записати тек наступивши у њујоршкој Метрополитен опери.

У њујоршку луку Енрико је упловио 11. новембра 1903. у пратњи своје не-

венчане супруге Аде Баке-ти. Имао је тада тридесет година. Без обзира што је са десет година старијом Адом, такође оперском певачицом, већ имао два сина, није могао са њом и званично да се венча из једноставног разлога што у италијанским законима није постојао развод. А Карузо је већ био ожењен кћерком свог импресарија Пепе Грасија.

По уговору, Енрико је требало да наступи у Метрополитену дванаест дана касније у улози Војводе у Вердијевом „Риголету“. Да је био малодушан те прве вечери сигурно би

одустао од „освајања“ Америке јер публика га је примила прилично хладно, аплауз је био млак и небедљив. Љубав између Каруза и САД родиће се тек на други поглед, односно на другој опери – Пучинијевим „Боемима“. Певајући ролу Родолфа италијански тенор освојио је и публику и критичаре. Тај 3. децембар значиће први корак у светску каријеру дугу деценију и по.

Злато увијено у сомот

До доласка Енрика Каруза а касније и низа других певача из Италије америчка опера, посебно Мет-

рополитен (скраћено „Мет“) каскала је за европском и уживала знатно слабији углед. Ово „срце које пева“, како је Каруза назвао један од његових партнера, пронело је славу Мета и учинило да ова њујоршка кућа постане један од најзначајнијих оперских центара света. У Метрополитену Карузо је наступио 607 пута у чувеним тенорским партијама Дон Хозеа из Бизеове „Кармен“, Радамеса из Вердијеве „Аиде“, Канија у Леонкаваловим „Пајацима“.

Једна од последњих Карузових фотографија снимљена у тренутку док се са Дороти и кћерком укрцавао на брод који ће га одвести у родни Напуљ.

Потекао је из сиромашне механичарске породице као осамнаесто дете (од двадесет једног колико их је било укупно, само је троје остало у животу) Енрико никада није заборавио улицу и „обичан свет“. Када није наступао у опери, дружио се са људима, одлазио у циркус, золошки врт, ресторане. Где год би се појавио дочекивали су га са одушевљењем, постао је најсликанија и највољенија особа у САД. То што су за њега знали и они који нису могли да купе од тапкарша често и пет пута скупље улазнице и виде га „уживо“ на даскама, треба захвалити грамофонским плочама. За живота Карузо је снимио 266 различитих оперских наслова и уз помоћ грамофна и радија ушао у милионе домовна. Његов глас који је подсећао на „злато увијено у смот“ вредео је милионе. На врхунцу каријере, када је за једно вече добијао 2500 долара (данас би то било близу 30.000 долара!) управник „Мета“ Оскар Хамерстајн понудио му је бланко чек. Могао је да упише суму коју је хтео.

– Не верујем да би било који певач могао да пону-

Енрико је имао велику моћ трансформације од улоге до улоге. Овде је у улози Дон Хозеа из опере „Кармен“.

ди више од свог гласа него што је 2500 долара – био је одлучан Карузо. – Када бих од вас тражио иједан цент више, и публика би од мене очекивала тај цент више у гласу, а ја то не могу да јој пружим. Зато, нек остане премија као што је и до сада била!

Енрико је од наступа у „Мету“, честих гостовања процената од плоча, зарађивао много, али га новац никада није „покуварио“. Давао би га сваком ко би му га тражио, а када га је неко упозорио откуд зна да ли су тим људима који га моле за паре оне заиста и потребне, рекао је:

– Можда сте у праву, али како ја могу да разликујем коме је новац заиста неопходан а коме није?

Љут на Марка Твена

У приватном животу Карузо је робовао одређеним навикама. Тако, на пример, на гостовање никада није одлазио без ланене постељине (чаршави су морали да му се мењају свакодневно) и неколико јастука. Један је користио за под главу, остале је стављао на крај кревета јер је страховао да би могло да му се догоди да падне са постеље у сну.

Кошуље од најфинијих материјала мењао је, кад год би за то имао прилике, често и после само једног сата ношења. Купао се бар два пута дневно буквално се плускајући после тога колоњском водом. Дан је започињао око осам ујут-

ру. Уз доручак је читао музичке извештаје и критике и свој омиљени сатирични часопис „Ла Фолиа“, италијанско-амерички лист коме је и сам слао своје карикатуре. Иначе, о себи као карикатуристи имао је високо мишљење тако да се једном приликом чак и наљутио када га чувени писац Марк Твен није позвао на скуп карикатуриста који је организовао.

Следећи ритуал кога се никада није одрицао био је најмање полчасовно инхалирање дисајних органа. Ма колико се бринуо и водио рачуна о свом гласу није желео себи да ускрати задовољство пушења – дневно је „уништавао“ најмање две пакле египатских цигарета. После јутарње тоалете која се завршавала маникиром и бријањем, „улазио“ је у одело никада не заборављајући неопходне реквизите: рукавице од јеленске коже, штап са златном главом и шешир борсалино. У случају да је желео некуда да се одвезе испред хотела „Кникербокер“ на чијем је деветом спрату имао стално закупљених четрнаест соба, испред улаза га је чекао шофер у зеленој ланчији.

Ритуал је, наравно, био компликованији оних дана када је требало да наступи. Тада се знало да у свим собама мора да влада савршен мир. Карузо се читав дан концентрисао. Певушио је полугласно арије из опера, цртао

карикатуре, бавио се својом колекцијом марака.

– Сваки пут кад треба да наступим имам осећај да ме у опери чека неко ко жели да ме уништи. Морам да се борим као бик да бих се задржао на врху! А онај певач који се хвали да никада нема трему и да није нервозан, или није никакав уметник или је обичан лажов!

Леди не волећи кобасицу?

У оперску кућу Енрико је долазио најмање два сата раније. Пре него што би почео са распевавањем испирао је грло сланом водом са неколико капи вискија. Облачећи костим у тајне џепове трпао је мале бочице са истом течношћу којом је у паузама између арија, чак и на сцени, могао да освежи уста. Пред наступ никада није много јео: једна јабука и десетак сувих смокава. Иначе, у њујоршким ресторанима био је познат као човек који воли добар залагај, а на менију су се појављивала и јела са његовим именом, рецимо, шпaгeти а ла Карузо.

Карузо је био једини певач који је имао ту привилегију да је диригент лично долазио до његове свлачионице да га пита кад је спреман: „Можемо ли да почнемо, мистер Карузо?“

Са исто онолико озбиљности с којом се спремао за наступ Карузо се трудио да током представе направи бар једну смицалицу. Тако је једном својој партнерки Нели Мелби која је певала Мими у „Боемима“ у току наступа гурнуо руку у врућу кобасицу и питао је на лошем енглеском језику који до краја живота није добро научио:

– Енглеска леди не волећи кобасицу?

У истој опери када је са њим наступала чувена Џералдин Фарар ставио јој је у руку коцку леда, а другом приликом свом партнеру Еуђенију Ђиралдонију тупнуо је некувано јаје! Ове шале су после спуштања завесе изазивале коментаре и додатне шале али се никада није догодило да је неко Карузу замерио на томе.

Каква уста

О великим гласовним могућностима Енрика Каруза написане су студије и студије, стручњаци су потрошили литре мастила не би ли одгонетнули у чему је тајна његовог гласа. Објашњавали су то чињеницом да му је запремина усне дупље била толика да је без проблема могао читаво јаје у њу да смести а да се оно не поломи. Затим, могао је да рашири грудни кош за читавих двадесет

центиметара, квалитет његових гласних жица омогућавао му је да извуче најфиније тонове. Па ипак, све су то имали и неки други певачи, али никада нису достигли Карузову славу. Он је очигледно обједињавао све особине врхунског певача на само њему својствен начин. То је можда најбоље објаснила Роза Понселе, амерички сопран, када је рекла:

– Имао је глас који вас је волео!

Када је Ада напустила Каруза и побегла са неким милионером у Јужну Америку, Енрико је тражио утеху у загрљају многих жена. Тек пред крај живота нашао је љубав свога живота – била је то двадесетогодишња Дороти Бенџамин. И поред великог противљења њеног оца њих двоје су се тајно венчали 20. августа 1918. У браку који ће потрајати само три године добиће кћер...

Прве симптоме болести Карузо је осетио за време извођења једне од најдражих улога у „Пајацима“. Био је децембар 1920. Енрико је једва издржао први чин и после спуштања завесе срушио се сав у зноју. На његово инсистирање лекар му је дозволио да пева и други чин. После тога само је још једном запевао. Стање му се све више погоршавало. Дијагноза: запаљење плућне марамице. Касније се болест искомпликовала и прерасла у запаљење плућа. Карузо је у Америци оперисан, одрстрањен му је гнојни апсцес из груди.

Осећајући се све слабије Енрико одлучује да са Дороти отпутује у родни Напуљ. Маја 1921. испловио је из њујоршке луке сећајући се последњег неуспелог наступа у опери када су чак и у гледалишту приметили да са њиховим вољеним јунаком нешто није у реду. То је био први и последњи пут да је запевао не довршивши своју арију.

Како у то време није било толико антибиотика и сулфамида који би данас сигурно излечили Каруза за кратко време, најславнији певач свих времена (његову славу можда је једино достигао Шаљалин) умро је јула 1921. Карта коју је Енрико послас свом њујоршком импресарију у којој пише о благотворном дејству напуљског сунца и како се опоравља – стигла је кад је Карузо већ био мртав.

Dik
Browne

ХОТАР СТРАШНИ

СКАПАКУ ОД
ГЛАДИ, ЕДИ!

И ЈА, ХОГАРЕ!
ОВАЈ КЕЛНЕР
ЈЕ НЕКИ ТЕШКИ
ГЊАВАТОР!

ЗА КОГА
СУ ОВИ
ШКЕМБИКИ
У САФТУ?

ЗА
МЕНЕ!

УЧИТЕ
ОВО

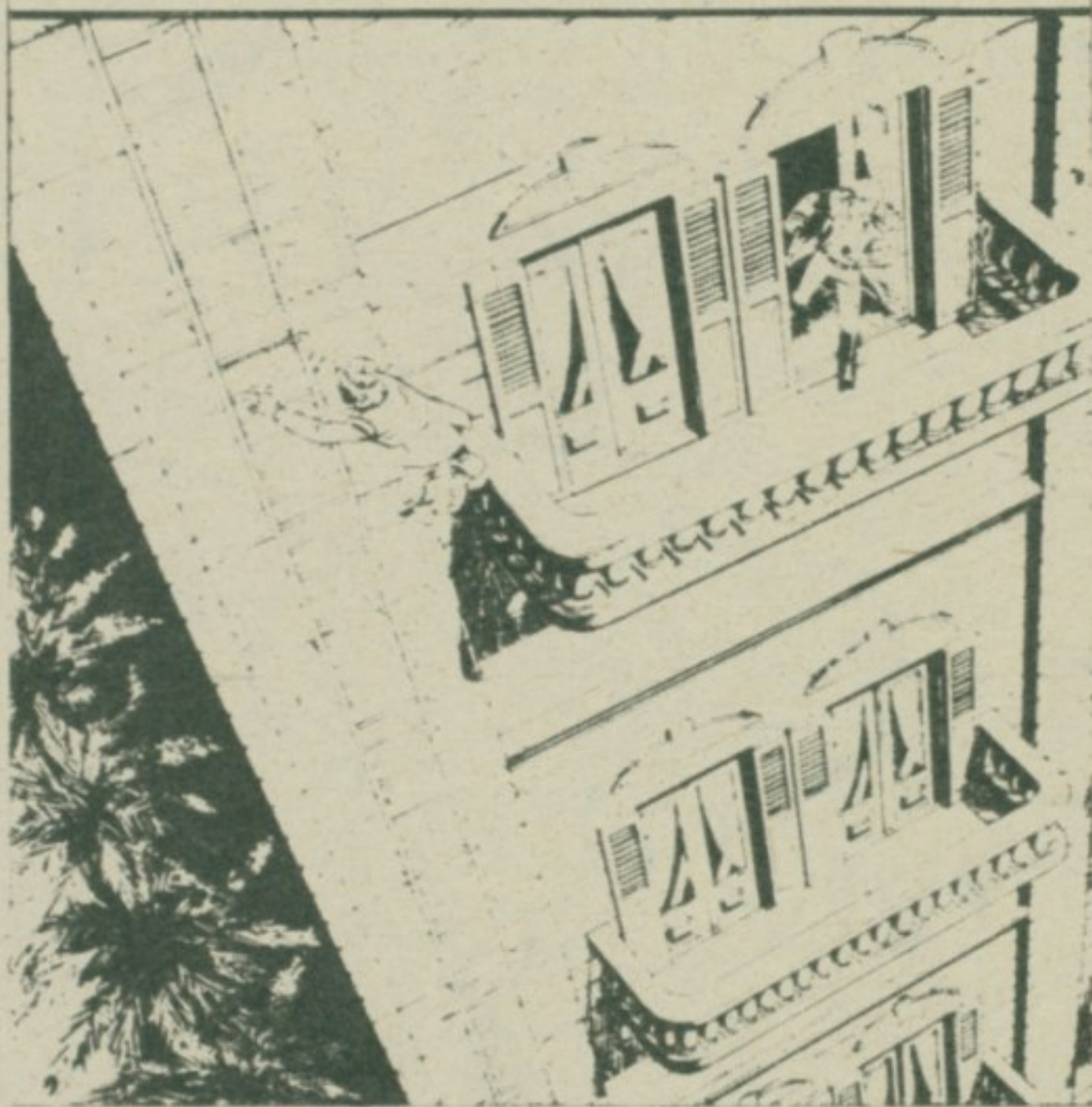
ОООПС!

ПЉУС!

ЈЕ Л' ТИ СЛУШАШ?
РЕК'О САМ ДА СУ
ШКЕМБИКИ ЗА
МЕНЕ!

Рик Ошетт: ЦРНА СМРТ II ДЕО

НОВИНАР РИК ОШЕТ ИСТРАЖУЈЕ
ТАЈАНСТВЕНУ СМРТ ГОСПОЂЕ ХЈУС-
ТОН КОЈУ ЈЕ КРИМИНАЛАЦ ХОРАС
ДОРИЈАС ЗАРАЗИО КУГОМ...

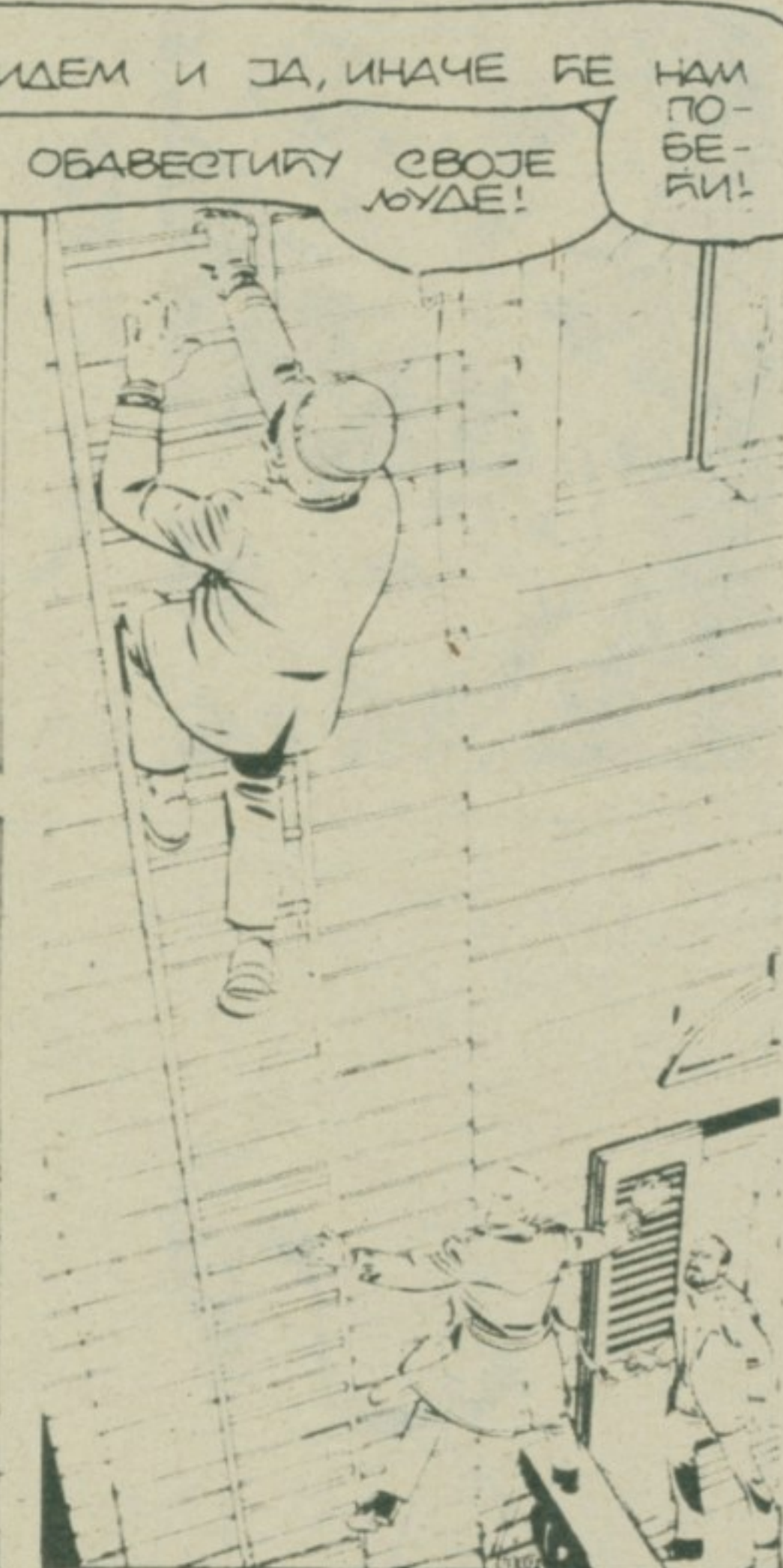
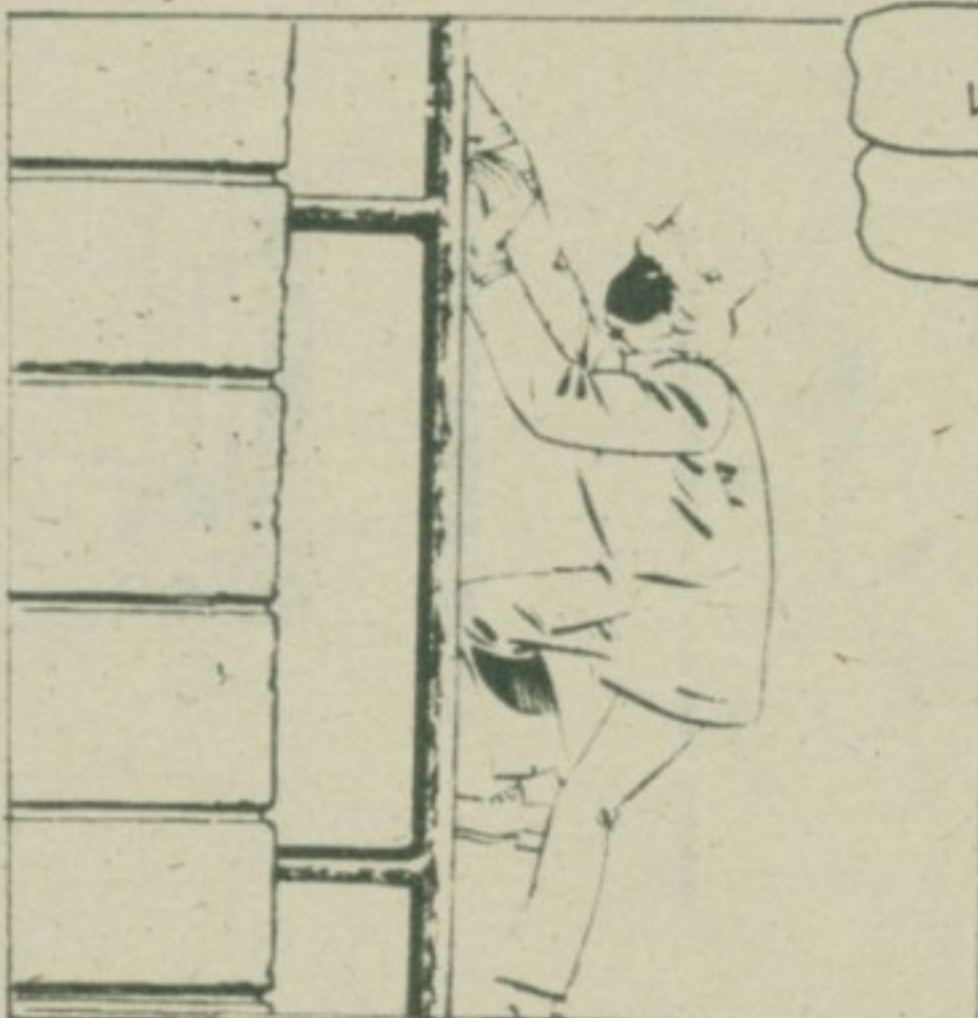
СТАНИТЕ, ДОРИЈАС!
ДОБРА СТЕ МЕТА!

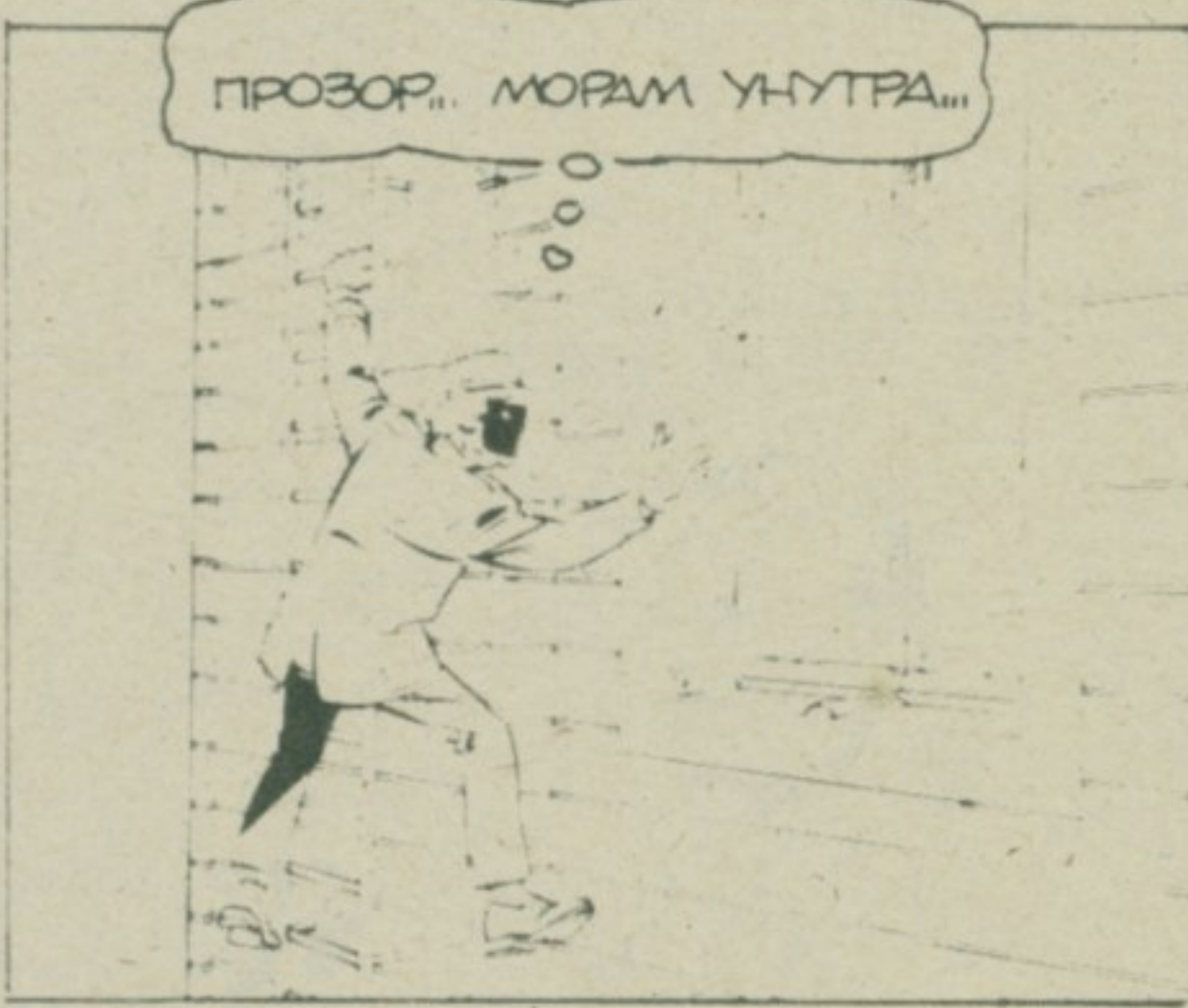
НЕ! ПОТРЕБАН НАМ
ЈЕ ЖИВ!

ИДЕМ И ЈА, ИНАЧЕ ЋЕ НАМ
ОБАВЕСТИТИ СВОЈЕ
ЉУДЕ!

ПРОЗОР... МОРАМ УНУТРА...

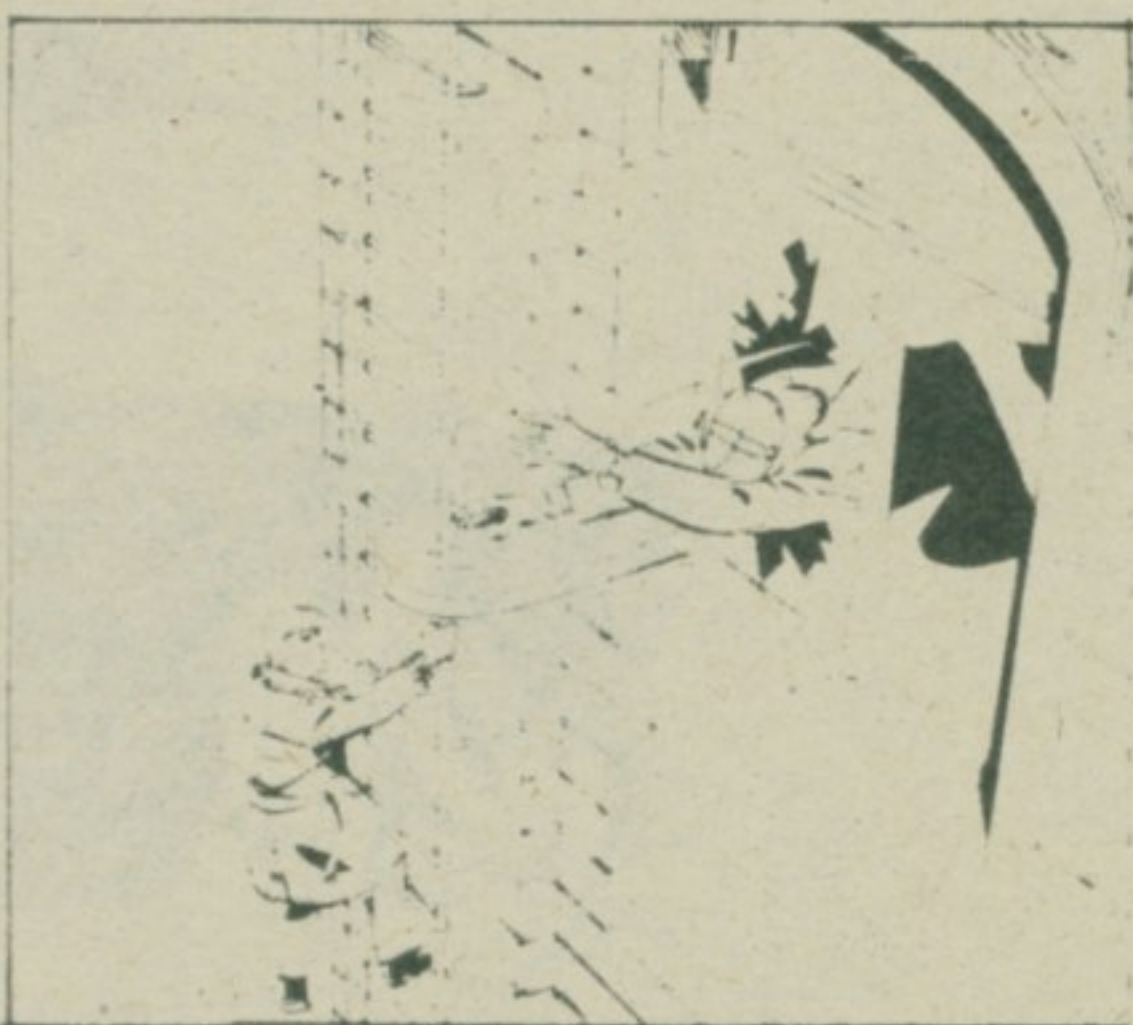

НЕМА МИ ДРУГЕ...

ТРАС!

НЕ
СМЕ МИ ЖАРИ...

АЛИ ЈА УВЕК
ИМАМ ПОСЛЕДЉУ РЕЧ!

НАЈЗЛАД ЈЕДАН ДО-
СТОЈАН ПРОТИВНИК!

ЈЕ Л' ИСТИНА,
РИК?

ООХ!

АААА!

РИК! ШТА
СЕ ДЕШИЛО?

ПОГОДИТЕ!

УСПЕЛО МУ ЈЕ, ИАКО
СУ СВИ ПРОЛАЗИ БИ-
ЛИ ЧУВАНИ!

НИЈЕ
ИЗИШАО!
УШАО ЈЕ
КРОЗ
ПРОЗОР!

ДА, У ПРАВУ
СТЕ! ПРАВИ ЈЕ
АКРОБАТА!

БАР ЗНАМО ДА ЈЕ У ХОТЕ-
ЛУ, КАО ГОСТ ИЛИ КАО
ЧЛАН ОСОБЉА...

... ШТО МУ ОМОГУЋАВА
ДА УБЕ У СВЕ
СОБЕ!

УЖАСНО! КАД БИ
ГОСТИ ТО ЗНАЛИ!

ТРЕБА СЕ СВАКОГ ЧУ-
ВАТИ! ТАЈ ЈЕ НА СВЕ
СПРЕМАН... МОРАЋУ ОПЕТ
ДА РАЗГОВАРАМ С
ЕНИ!

ЕВО ВАМ
ЊЕНЕ НОВЕ
АДРЕСЕ!

ПРИСЕТИТЕ СЕ, ЕНИ, ДА ЛИ
СТЕ ИКАД ГОВОРИЛЕ О ДОРИ-
ЈАСУ?

НИКАД!
ЈАДНА
МАМА!

ПРИЧАЈТЕ МИ О СЕБИ...

ОТАЦ ЈЕ БИО СУДИЈА...
УМРО ЈЕ КАД САМ БИЛА
ЈОШ ДЕТЕ! ОНДА МОЈЕ
СТУДИЈЕ ХЕМИЈЕ...

ИМА ЛИ У ХОТЕЛУ
НЕКОГ КОГА СТЕ ВИ-
ДЕЛЕ У АВИОНУ?

МАМА НИЈЕ ПОДНОСИ-
ЛА ВОЖЊУ АВИОНОМ...
УЗЕЛА ЈЕ НЕКУ ПИЛУЛУ...

ОХ... РИК...

ОХВАТАМ, ЕНИ... КО
ЈОЈ ЈЕ ДАО ПИ-
ЛУЛУ? СТЈУАРДЕСА?

НЕ... НЕКИ ЧОВЕК! ОХ,
РИК...
ЗАШТО БАШ
МАМА?

МОЖЕТЕ ЛИ
ДА ГА ОПИ-
ШЕТЕ?

АЛИ?!

ШТА ВАМ ЈЕ, ЗАБОГА?!

МОРЕЛ?

ШТА
ТО ЗНА-
ЧИ?!

ХТЕО САМ ДА СЕ ЗА-
БАВИМ... НИСАМ НА
ДУЖНОСТИ!

НЕКО ЈЕ ОСТАВИО НАОЧА-
РЕ И ПЕРИКУ У ЈЕДНУ ПРЕ-
ГРАДУ ЗА КИМЕВЕ И ЈА
САМ ЈЕ
УЗЕО
ОД ЛУЈА...

ТО ЈЕ ТАЧНО,
КОМЕСАРЕ!

ПОШТЕНО
СТЕ НАС ПОВУК-
ЛИ ЗА НОС
МОРЕЛ!

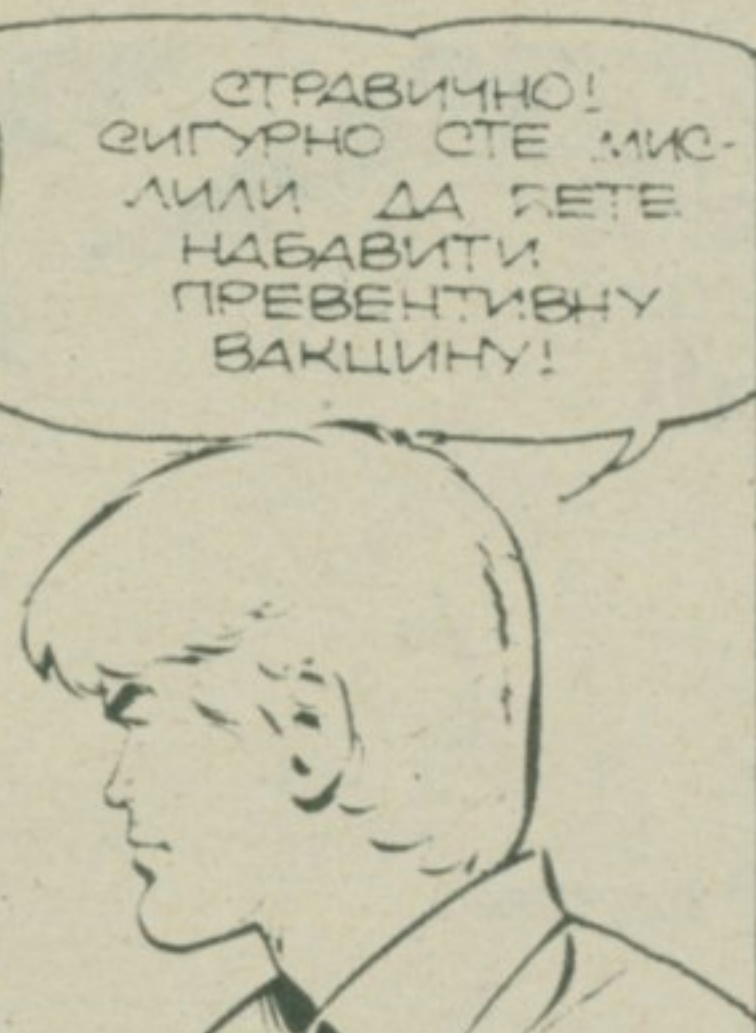
КАСНИЈЕ...

ГОСПОДИНЕ, ЈА САМ СТРАНИ
ГРАЂАНИН И ПРОТЕСТУЈЕМ ПРОТИВ ОВОГ НЕ-
ЗАКОНИТОГ ПРИВОЂЕЊА...

БИЋЕТЕ МАТЕРИЈАЛНО ОБЕШТЕ-
РЕНИ ГОСПОДИНЕ ХЕРБИГЕР!

ПОШТО СЕ ВА-
ВИТЕ ФАРМАЦЕ-
УТИКИМ ПРОИЗВО-
ДИМА, БОЈЕ ОД
ДРУГИХ СХВАТИ-
ТЕТЕ ОНУ
УЖАСНУ УЦЕНУ!

СТРАВИЧНО!
ЦИГУРНО СТЕ МИС-
ЛИЛИ ДА ЋЕТЕ
НАБАВИТИ
ПРЕВЕНТИВНУ
ВАКЦИНУ!

ТАЧНО, НЕКЕ ЛАБОРАТОРИ-
ЈЕ РАДЕ НА ТОМЕ, АЛИ ИМА-
МО САМО ЈОШ НЕКОЛИКО
ЧАСОВА!

КАСНИЈЕ...

ЧУО САМ ДА СТЕ НОВИ-
НАР? ДА
ЛИ БИ-
СТЕ МИ
ПОМОГ-
ЛИ?

КАКО?

ДОРИЈАСА
СЕ НЕ БОЈИМ И НАДАМ
СЕ ДА НЕЋЕ ПОПУ-
СТИТИ УЦЕНИ!

МАЈОРЕ СЕЋАТЕ
ЛИ СЕ ОНОГ СЛУ-
ЧАЈА ИЗ ПРОШ-
ЛОСТИ?

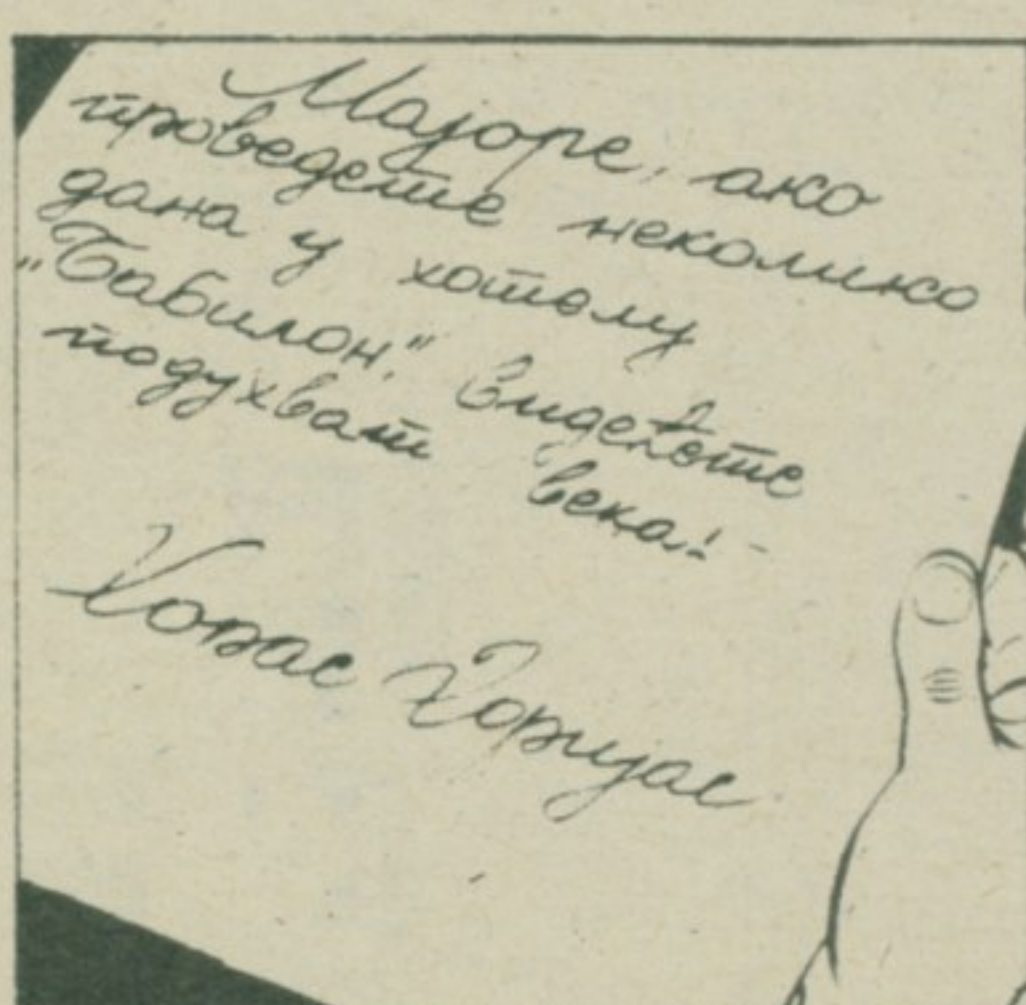

НАРАВНО! МОЈ ДЕДА ЈЕ БИО
СОПСТВЕНИК ХОТЕЛА У КОЈИ
СУ ДОШЛЕ ОНЕ ДВЕ ИНДИЈ-
КЕ! ОН ЈЕ ДАО ВЛАСТИМА ИДЕ-
ЈУ ЗА ОНУ ПРЕДСТАВУ!

ЧУДНО! КАКО ВАШ ВИ ДА
СЕ НАЂЕТЕ
У ХОТЕЛУ
ЗА ВРЕМЕ...

НИЈЕ
СЛУЧАЈНО!
ПОГЛЕДАЈТЕ!

Мајоре, ако
проведете неколико
дана у хотелу
"Бабилон", сигурно
подохватите
Корас Корас

ЗВУЧАЛО ЈЕ ЗАНИМИВО! АЛИ, У ОВАКВИМ УСЛОВИМА ТРЕБА НЕШТО ПРЕДУЗЕТИ, И ЗАТО ВАС АНГАЖУЈЕМ!

ТРЕБА ОБАВЕСТИТИ ПОЛИЦИЈУ!

ЕХ, ДА ЈЕ ТУ ШКОЛАНД ЈАРД...

МАЈОРЕ, ДОРИЈАС ЈЕ УПРАВО ПОНОВИО СЛУЧАЈ ИЗ ХОТЕЛА ВАШЕГ ДЕДЕ!

ШТО ЈЕ НАЈЛЕПШЕ, ДОРИЈАС ЈЕ ПРОВЕО ДЕТИЊСТВО У ИНДИЈИ!

СУВИШЕ СЕ ТУ СТВАРИ ПОВЕЗУЈЕ! ДА НИЈЕ ООВЕТА?

НЕ БОЈИМ СЕ ЦРНЕ СМРТИ! ХАРОЛД ЈЕ ВРШИО НАУЧНЕ ОПЕДЕ И ЗАШТИТИТЕ НАС!

АЛИ, У ПИТАЊУ СУ ЖИВОТИ ДРУГИХ ЛУДИ...

ЗАР НИЈЕ ЧУДНО ШТО ЈЕ ДОРИЈАС ИЗАБРАО ОВАЈ ХОТЕЛ И МАЈОРА!

А ШТА ЈЕ С ГОСПОДОМ ХЈУСТОН?! ДА ЛИ ЈЕ ДОРИЈАС ЖИВЕО У КАНАДИ?

ОВДЕ ХОРАС ДОРИАС... ОБАВЕШТАВАМ ВАС ДА ЋЕ СЕ ЗА ДВА ЧАСА ПОНОВИТИ СЛУЧАЈ ГОСПОДЕ ХЈУСТОН...

ПОДСМЕВА НАМ СЕ!

ТРЕБА КОНТРОЛИСАТИ СВЕ СУМЊИВЕ ПОЈАВЕ...

НЕГДЕ У ХОТЕЛУ НЕПОЗНАТИ ЈЕ РУКОВАО ЦРНОМ СМРЋУ...

ДВА ЧАСА КАСНИЈЕ...

СВАКОГ ТРЕНУТКА КУДА МОЖЕ ДА ОБОРИ БИМО КОГА ОД НАС!

СМИРИТЕ СЕ, МОРИСОНЕ, СВЕ ЈЕ У РЕДУ!

ДА, НАЈГОРЕ ЈЕ ШТО ЋЕ ДОРИ НЕЗНАНО ОТКУД, НЕВИДЉИВА...

МОГУ ЛИ ДА ПРИПАЛИМ ЈЕДНУ?

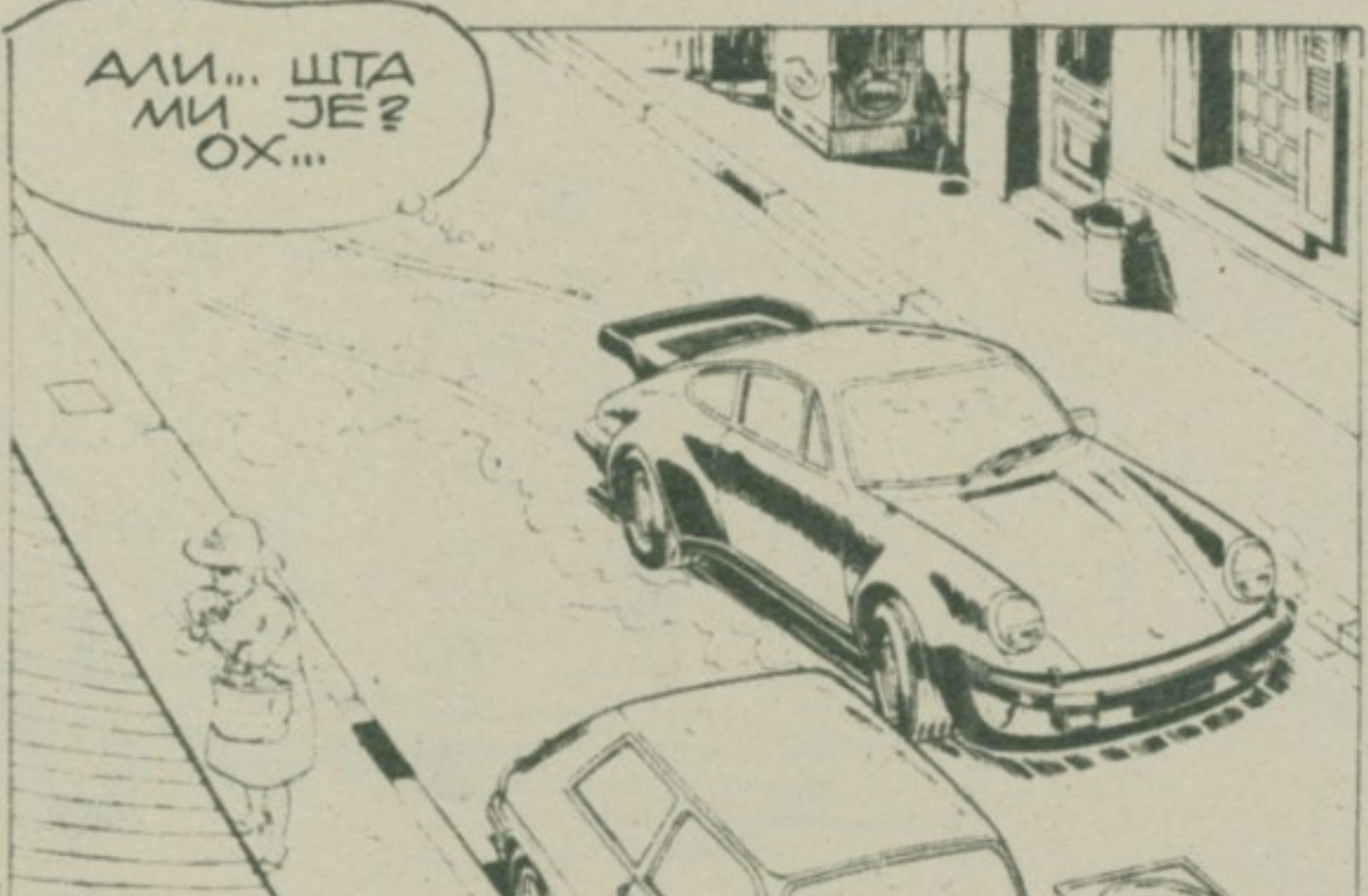
ХМ! МОЖДА ЈЕ ЗАРАЖЕНА!

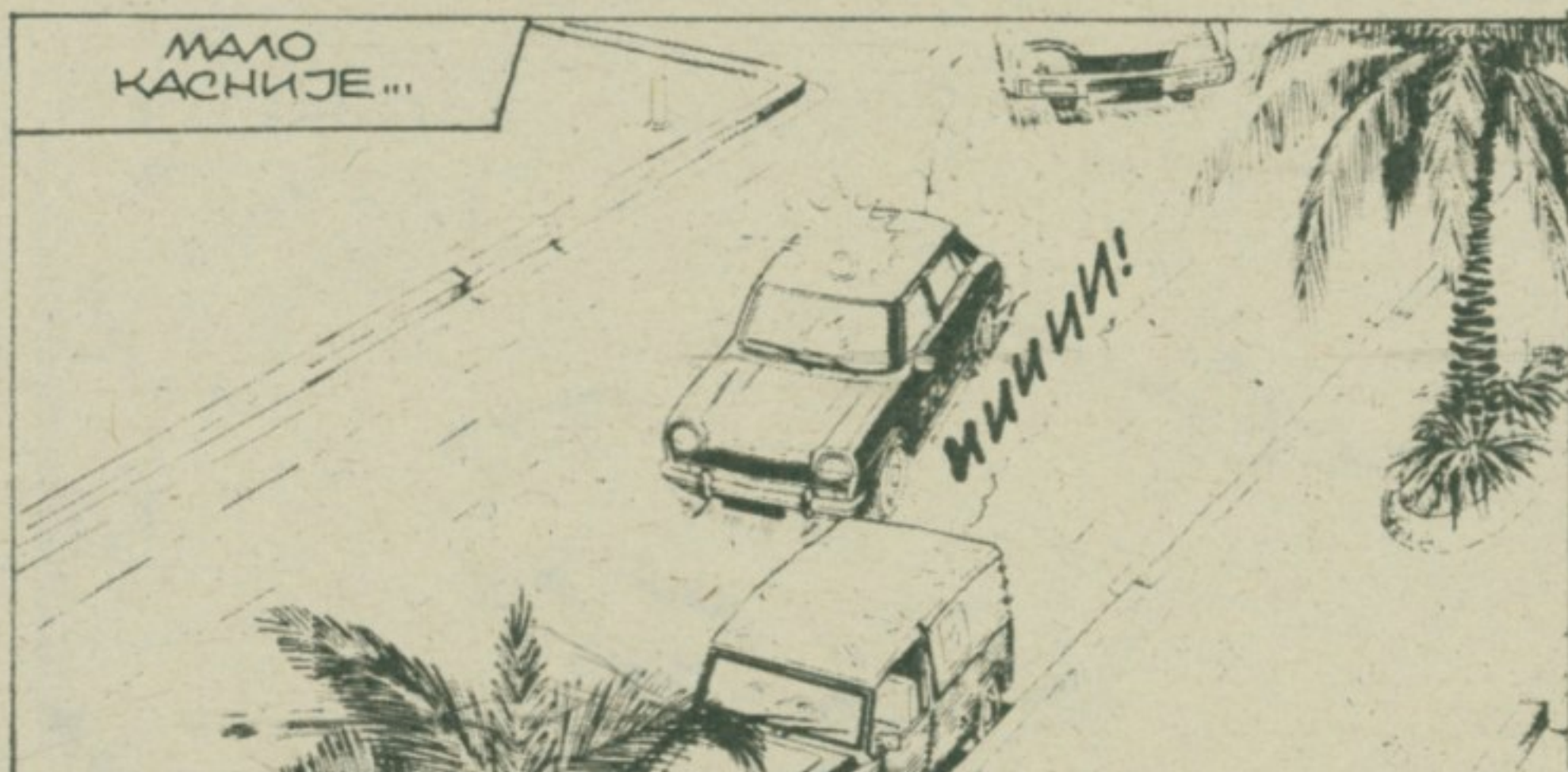
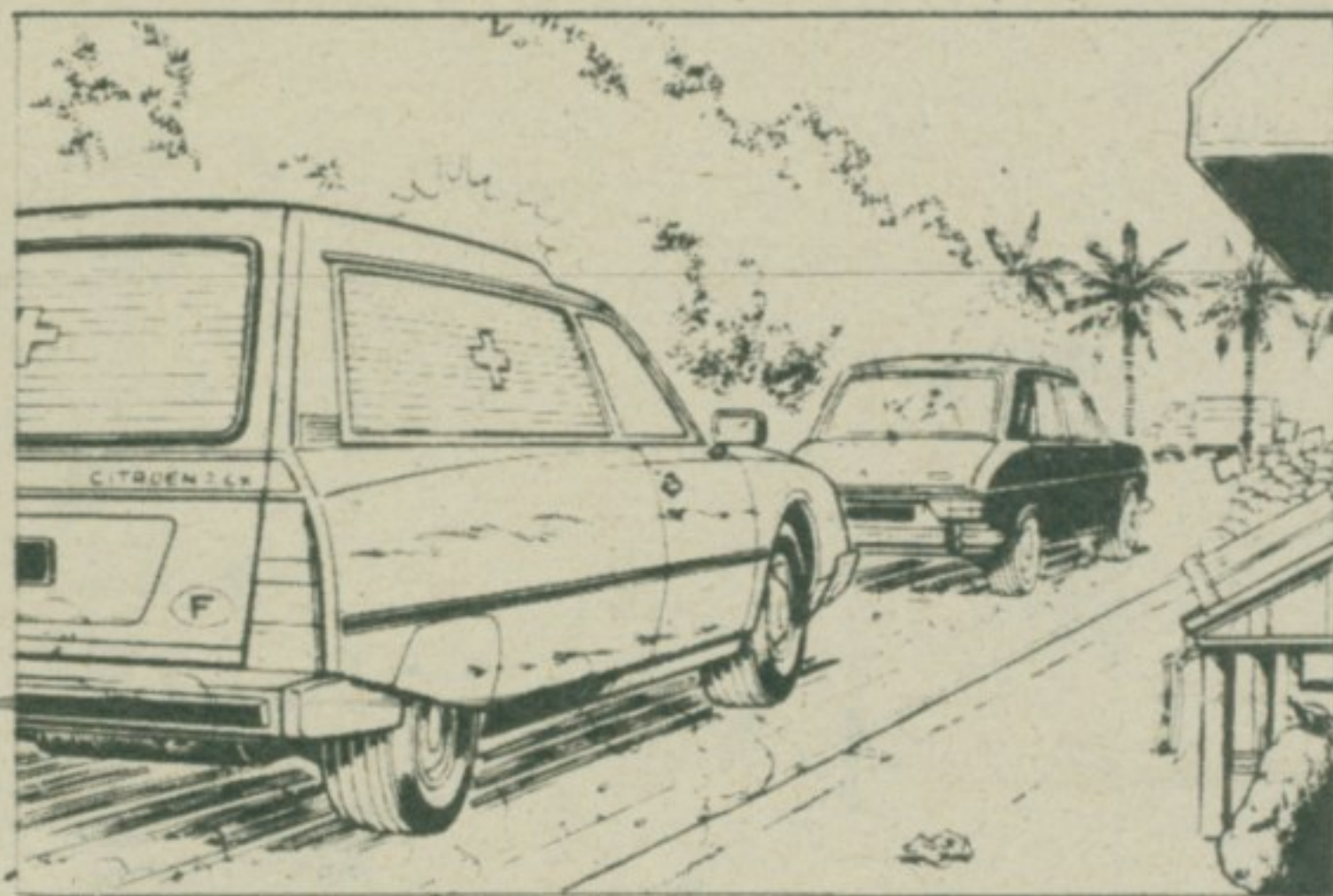
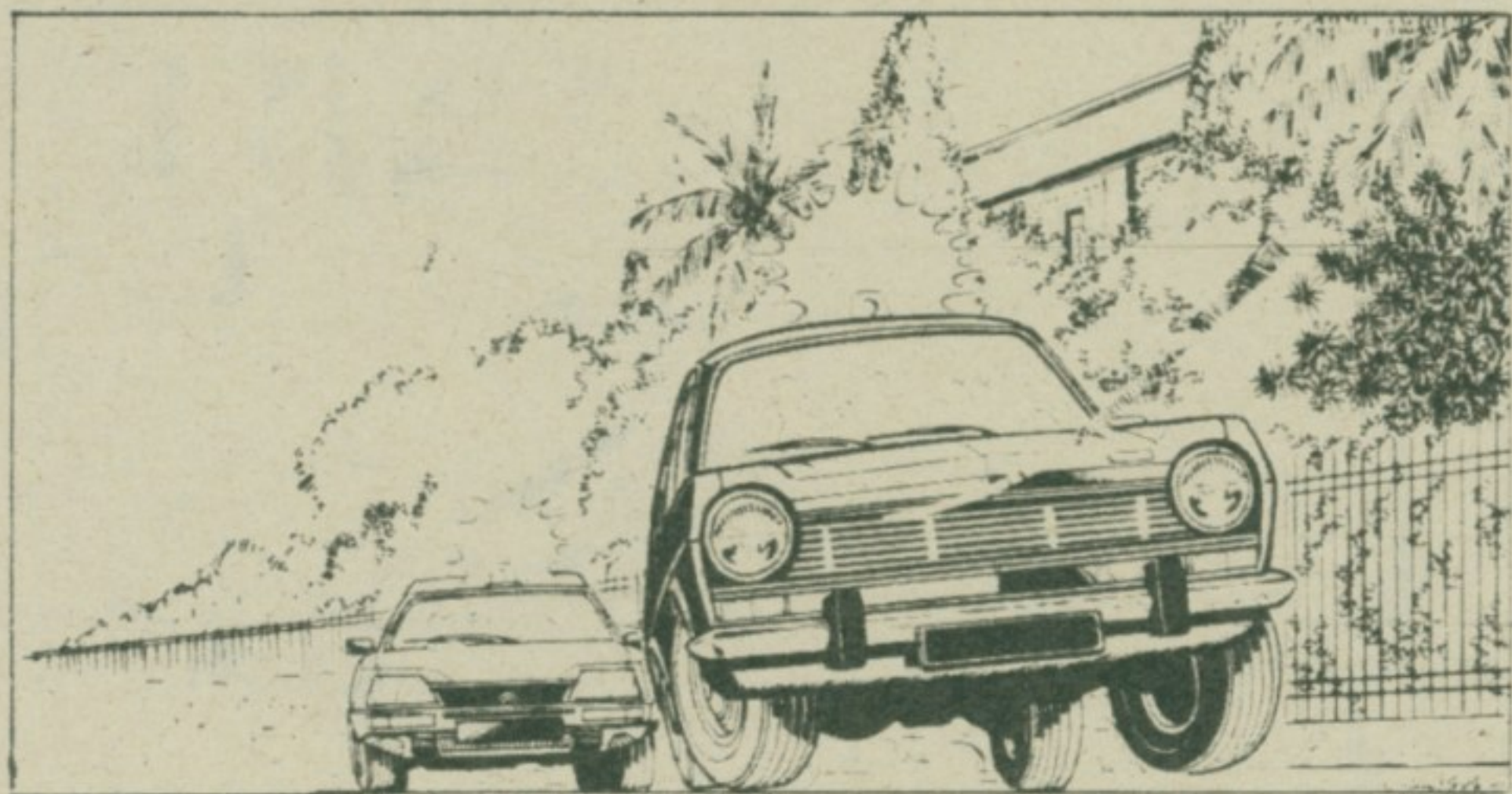

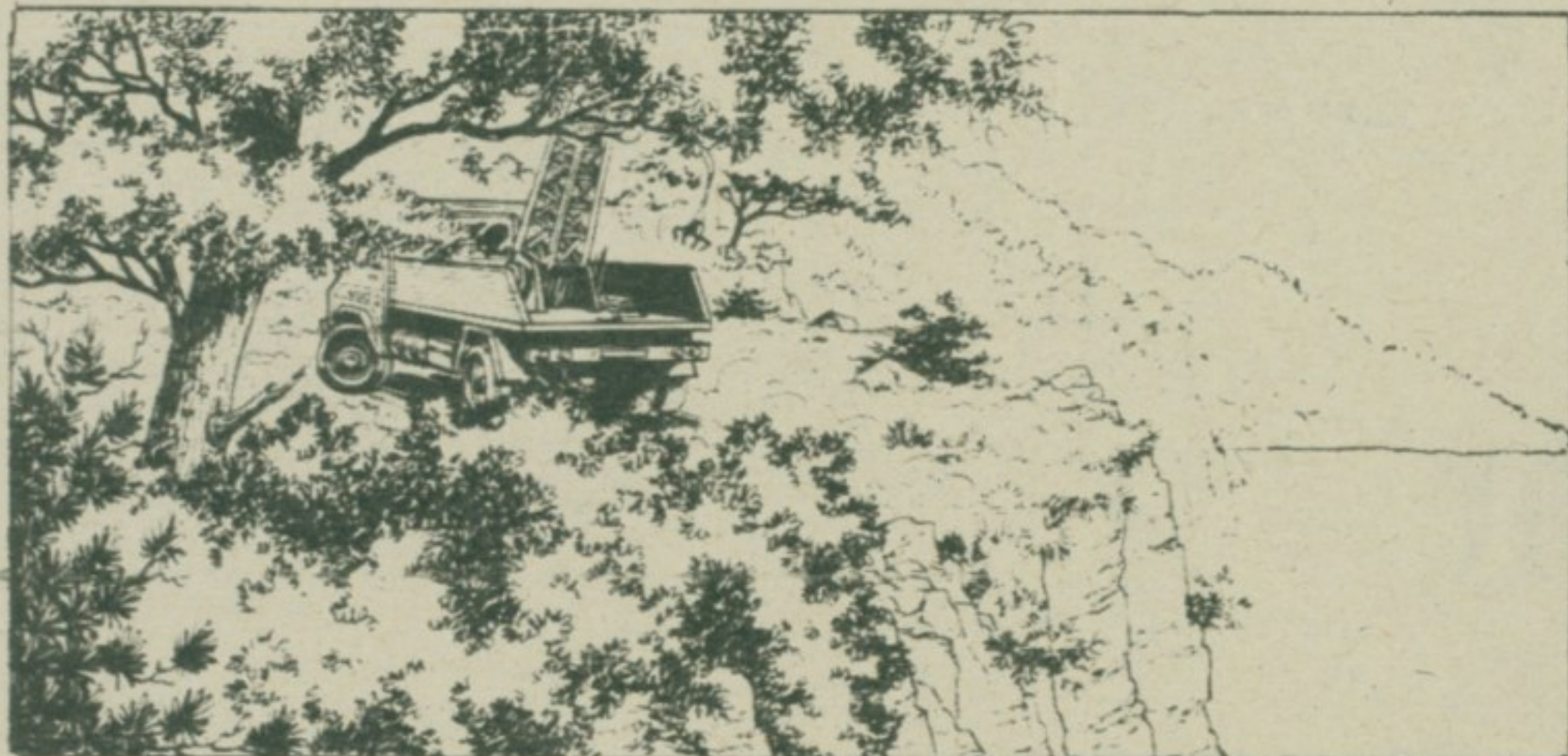
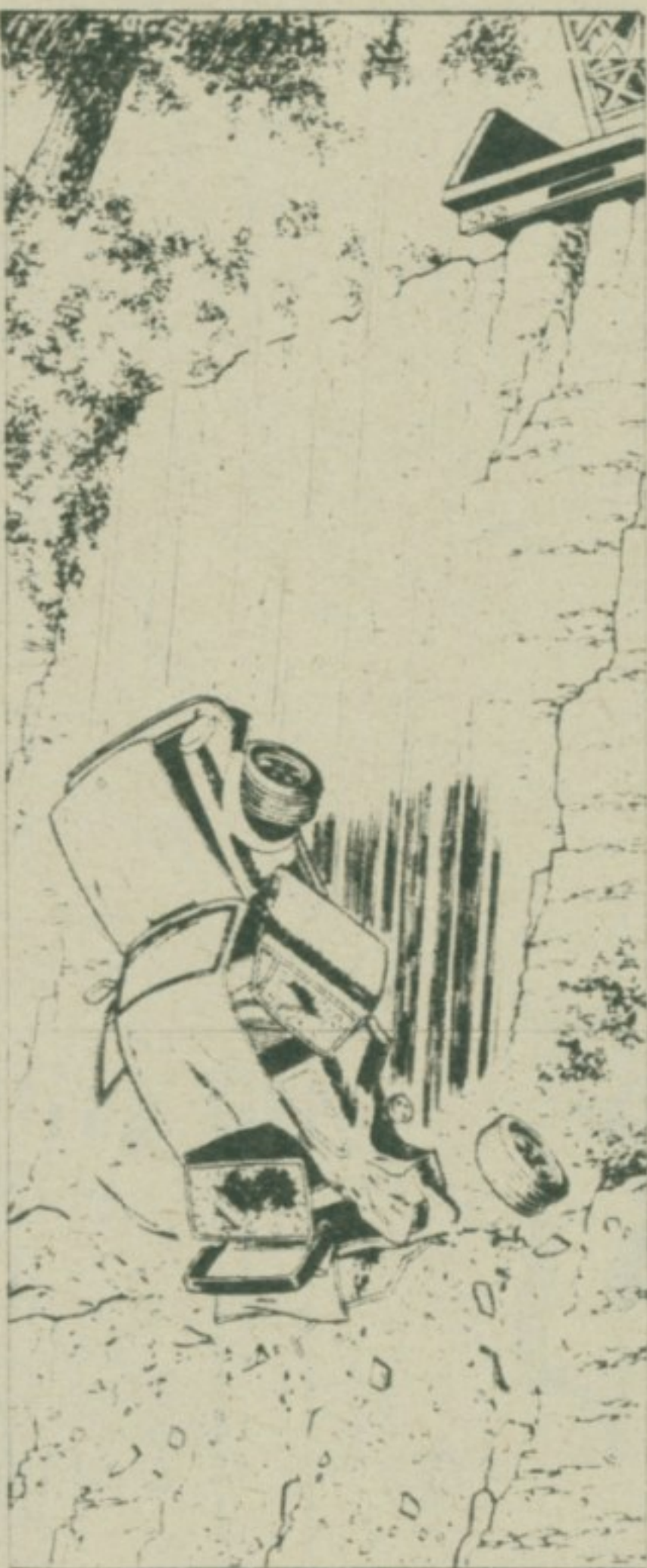
УСТАЛОМ, ВЕЋ САМ СУВИШЕ ПУШИО!

НЕ БРИНИТЕ! САД ЋЕМО ДОБИТИ ВАКЦИНУ!

НАЈГОРЕ ОД СВЕГА ШТО
САД МОРАМ ПЕШИЦЕ...

ТРЕБА И ДА-
ЉЕ ДА МИСЛЕ
ДА САМ МРТАВ...

САЧЕКАЈУ ОВДЕ
ДОК НЕ ПАД-
НЕ МРАК...

КАСНИЈЕ...

ВЕРУЈЕМ ДА СУ ГА УБИЛИ...

ИМА САРАД-
НИКЕ!

КАКО ЈЕ
ДОРИЈАС
МОГАО...

ШТА ДА
РАДИМО?
ВЛАСТИ НЕ
ПРИХВАТА-
ЈУ УЦЕНУ!

АКО
И ДАЉЕ
МОТРИМО
НА СУМНИ-
ВЕ, СВЕ
ЈЕ У
РЕДУ...

АЛИ, ШТА АКО ЈЕ СА-
УЧЕСНИК НА СЛОБОДИ!

И ТАКО...

ХВАЛА, ИАКО
ЈЕ ГЛУПО ТО
ШТО СТЕ РЕКЛИ!

ЛА-
КУ НОБ,
МОРИ-
СОНЕ
!

ЛАКУ
НОБ, КО-
МЕСАРЕ!

ЛАКУ
НОБ,
ХЕР-
БИ-
ГЕР!

НЕ БОЈ
СЕ, СПАВАЈУ
ПОРЕД
ТВОЈИХ
ВРАТА!

БАШ ТИ
ХВАЛА!

ПЕТ!

ГДЕ! ОТКУД ВИ? ЗАР НИСТЕ НЕСТАЛИ?

ДОШАО САМ
ДА СЕ КОД ВАС СА-
КРИЈЕМ!

ТО ВАС ЈЕ ДОРИЈАС УДЕ-
СИО ?!

НЕ, НЕГО ЊЕГОВИ
САРАДНИЦИ, А ЕНИ
ХЈУСТОН МЕ ЈЕ
ДРОГИРАЛА!

ХМ, ПРОСТО
ДА НЕ ПОВЕРУЈЕМ! АЛИ ЕНИ
ЈЕ НАСЛЕДИЛА ГОСПО-
ЂУ ХЈУСТОН!

КРИЧОН ЈЕ ТАКОЂЕ
МРТАВ, А МОРИСОН ГА
НАСЛЕЂУЈЕ! ЕНИ И МОРИ-
СОН СТУДИРАЈУ ПРИ-
РОДНЕ НАУКЕ...

ПОКУШАВАЈУ ДА СЕ
ДОМОГНУ НАСЛЕДСТВА УЗ
ПОМОЋ ДОРИЈАСА!

МОРИСОН ПОВЕЗУЈЕ
ОВАЈ СЛУЧАЈ И ОЧАЈ
ИЗ ДОБА МАЈОРО-
ВОГ ДЕДЕ...

...А ЕНИ У АВИОНУ
ДАЈЕ МАЈЦИ ПИЛУЛУ...

ПА ТО ЈЕ
НЕВЕРОВАТНО!

УЗ ПОМОЋ САМЕСНИКА, ЕМИ
ИЗИГРАВА ЖРТВУ! ШТО СЕ ТИЧЕ
МОРИСОНА, ОН ИГРА УЛОГУ БАК-
НУТОГ СЕСТРИГА!

ЋАВОЛСКИ
ПЛАН!

ОНИ ОБОЈЕ ЗНАЈУ ДА ВЛАСТИ НЕЋЕ ПОПУ-
СТИТИ ПРЕТЕРАНИМ ЗАХТЕВИМА ДОРИЈАСА!
ЗНАЧИ, ОН ЋЕ ОСТАТИ КРАТКИХ РУКАВА!

ЗНАЧИ, ОБОЈЕ
СУ КРИВИ ЗА ОВУ МА-
ХИНАЦИЈУ... ИЛИ САМО
МОРИСОН...

НИКАД СЕ
НЕ ЗНА...

ОДВРАТ-
НО! КЋИ
ДА УБИ-
ЈЕ МАЈКУ,
А СЕСТ-
РИГ
УЈАКА...

ПОСТОЈИ
СЛУЧАЈ КАД
ЈЕ НЕКИ ЛЕ-
КАР ПЕЛЦО-
ВАО СВОЈУ
ЖЕНУ НЕИЗ-
ЛЕЧИВОМ БО-
ЛЕШЋУ!

ДА, АЛИ ВИ
ЧАК НЕМАТЕ
ДОКАЗЕ ДА
СЕ ЕНИ И МО-
РИСОН ПОЗНА-
ЈУ!

ЕНИ ЈЕ
КРИВА,
А МОРИ-
СОН ЈЕ
ДРЖИ КАО
ТАОЦА!

ЗАШТО ТАОЦА?
ОНИ ХОЋЕ САМО ДА НА
ВИРУ НАСЛЕДЕ БОГАТСТВО!

ЗАТО МИ ЈЕ ПОТРЕБН
ВАША ПОМОЋ! ОНИ МИСЛЕ
ДА САМ ЈА МРТАВ!

ПРЕРУШИЋУ СЕ У ЧАНА
ОСОВЊА ХОТЕЛА!

ЗНАЧИ, ВИ СТЕ
УБЕЂЕНИ ДА ЈА НИ-
САМ ХОРАС ДОРИЈАС?

ДА! АЛИ СТЕ, КАО И
СВИ, ПОД СУМЊОМ!

ОВДЕ ВАС СТВАРНО
НИКО НЕЋЕ НАГИ!

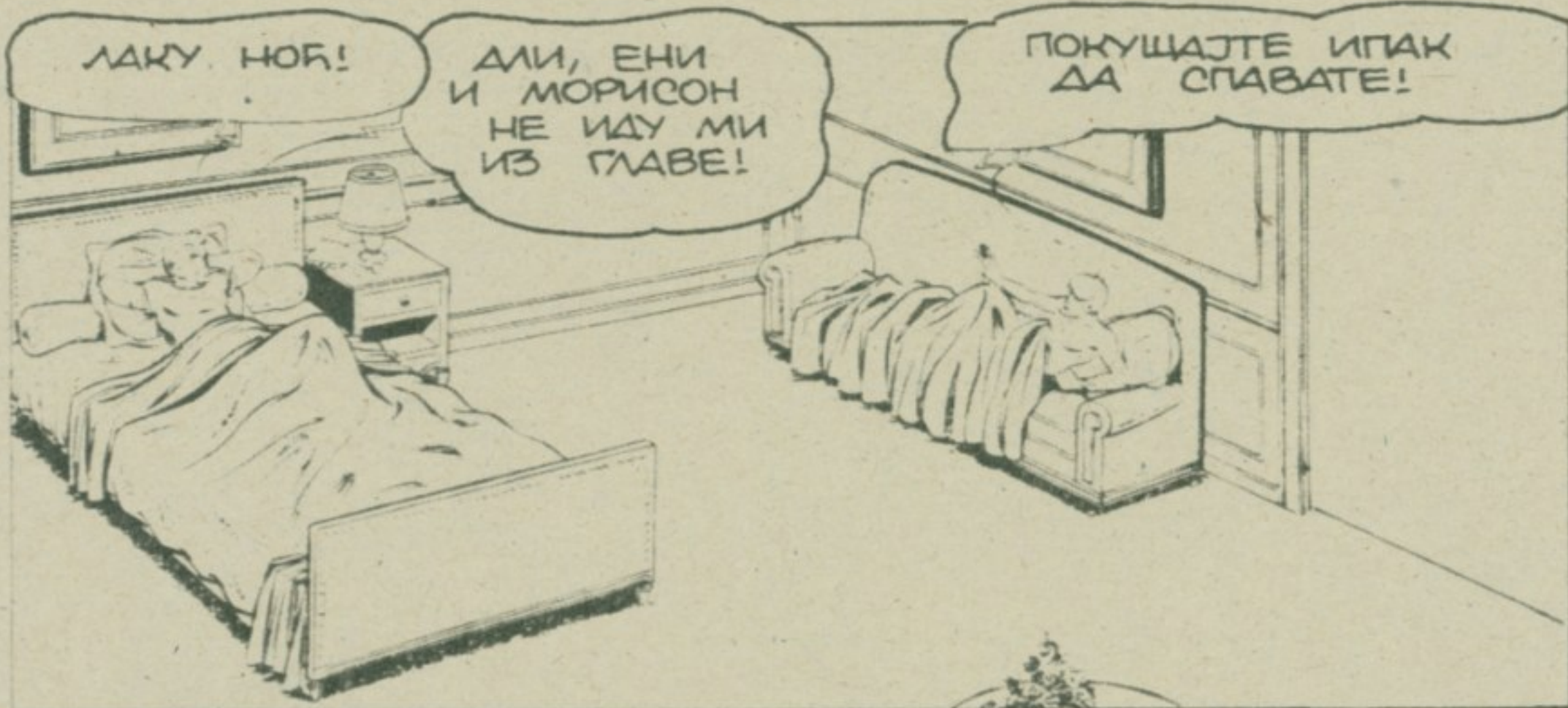

А ЈА ОДАВДЕ МОГУ ДА
ПАЗИМ НА МОРИСОНА!

ПОМОГИ ЋУ ВАМ,
АЛИ НА МОЈУ СОБУ
МОЋЕ!

ДАЊУ НЕ!
СУТРА, КАД ВАС БА-
РЕН БУДЕ ИСПИТИ-
ВАО, СОБА НЕЋЕ
БИТИ ПОД НАД-
ЗОРОМ!

ЛАКУ НОЋ!

АЛИ, ЕНИ
И МОРИСОН
НЕ ИДУ МИ
ИЗ ГЛАВЕ!

ПОКУШАЈТЕ ИПАК
ДА СПАВАТЕ!

СУТРА УЈУТРУ...
ПОРУЧИЋУ ДОРУЧАК! ПО-
ДЕЛИЋЕМО ГА...

ХВАЛА! КАД ЗАКУЏА-
ЈУ, САКРИЋУ СЕ У
КУПАТИЛО!

ДА МИ ЈЕ НЕКО РЕКАО ДА ЋУ БИТИ ОСУ-
МЉИЧЕН КАО КРИМИНАЛАЦ И ДА ЋУ ДО-
РУЧКОВАТИ С ЧУ-
ВЕНИМ НОВИ-
НАРЕМ...

ТАКАВ ЈЕ ЖИВОТ! А САД
ДА СЕ ПРЕРУШИМ!

МОГУ ВАМ ПОНУДИТИ САМО
ОВАЈ
САКО И
НАОЧАРЕ!

ОДЛИЧНО! ИМА-
ТЕ ЛИ ВАТЕ?

ОХ, НЕКО КУЏА! САКРИЈ-
ТЕ СЕ!

ДО ВИЂЕНА И,
ХВАЛА!

ИМА
ЛИ
НОВОС-
ТИ?

НЕ... СЕМ
ШТО ДОРИЈАС
ОДЛАЖЕ
ОДЛАЗАК
ДО ВЕЧЕРАС!

А НА ВАС, МОРЕЛА
И МОРИСОНА СЕ МОТРИ!

ШТА БЕТЕ! НЕ ИСПУШ-
ТАЈТЕ НАС ИЗ ВИДА!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ПРВО ЋУ ДО МОРИСОНА...

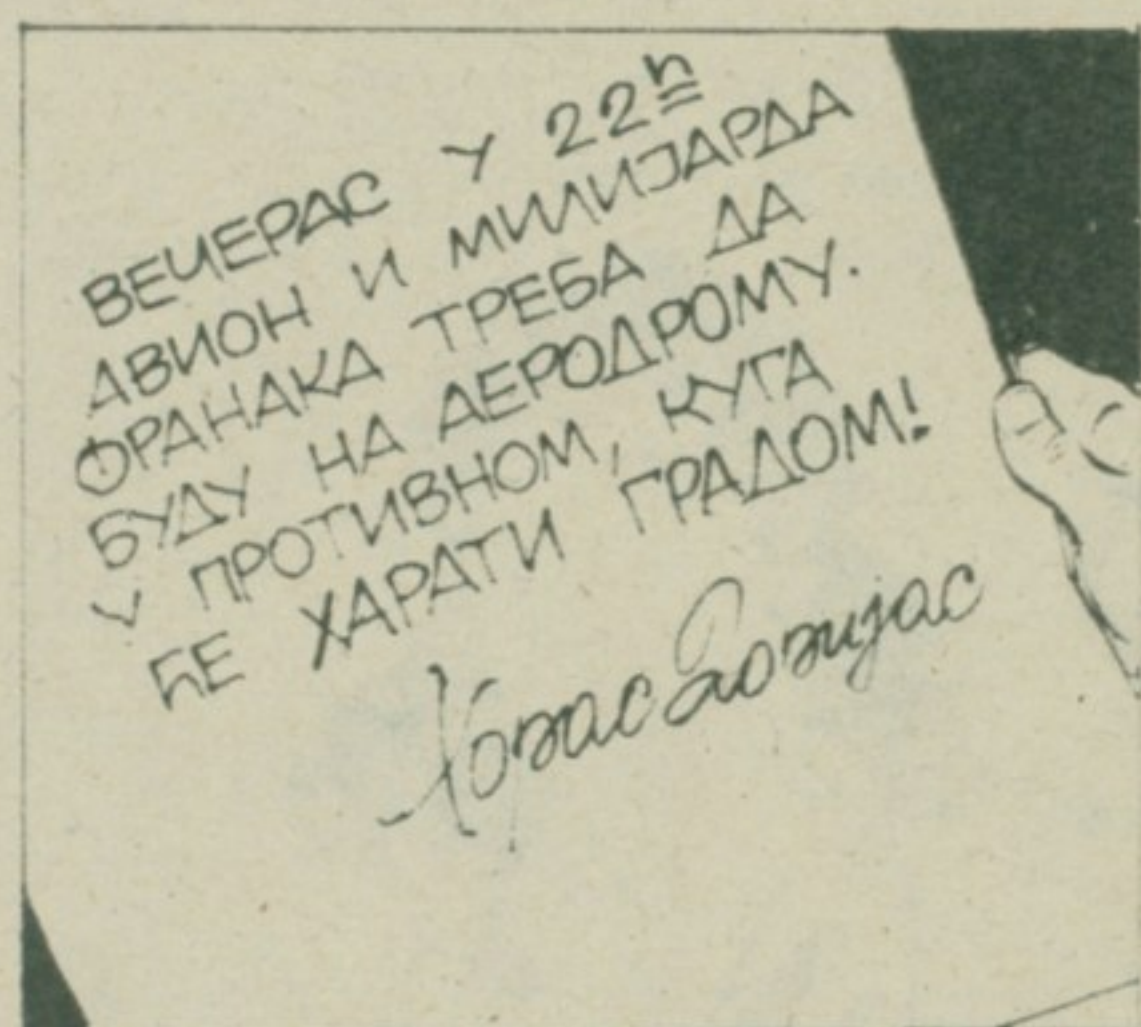
КУЏАЋУ
И ИЗВИНИЋУ СЕ
АКО ИМА
НЕКОГ...

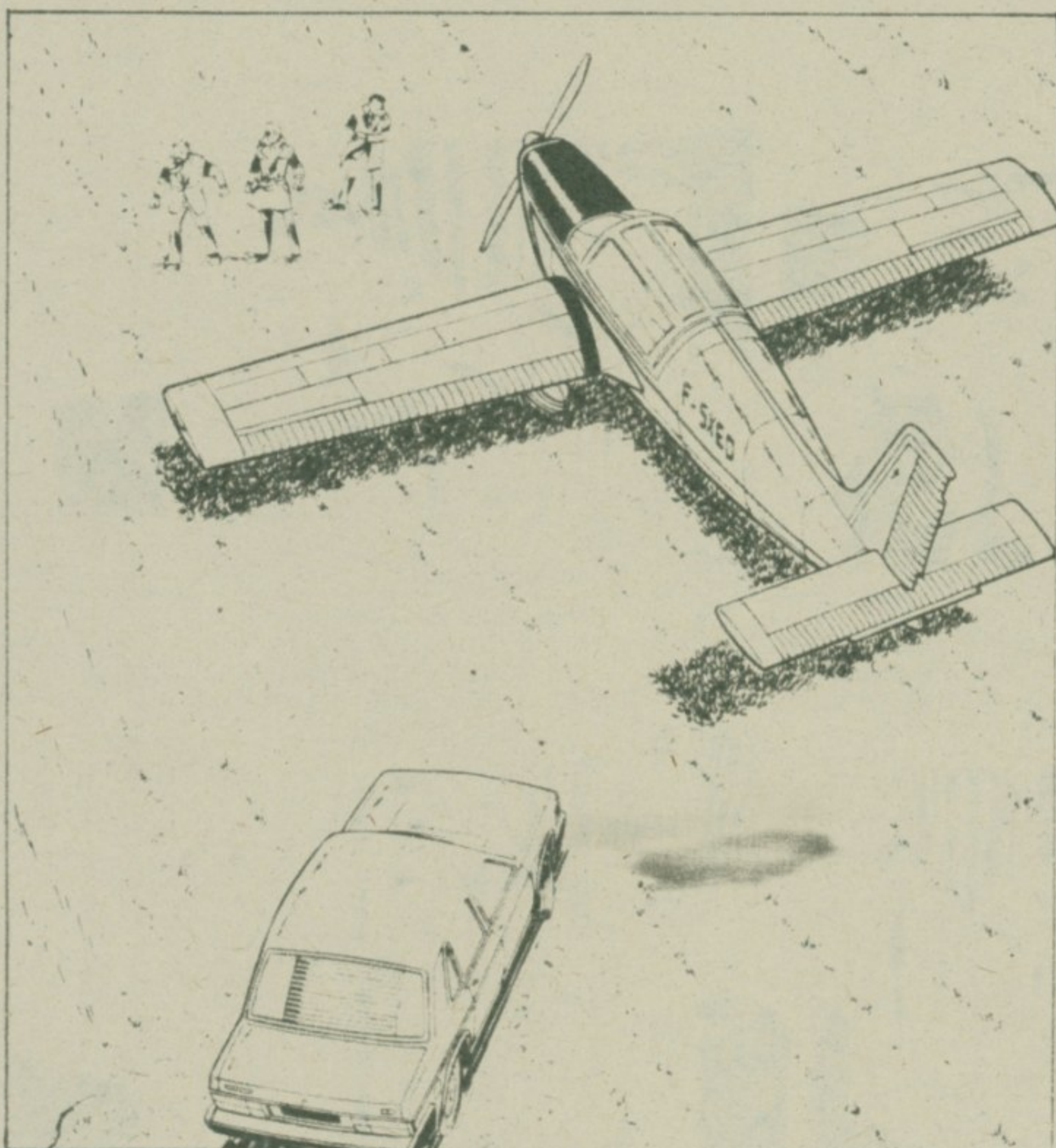

НИЈЕ ТУ...

АЛИ,
ВАЖНО
ЈЕ ДА
МУ
ПОДВА-
ЛИМ...

ХЕРБИГЕР МИ ЈЕ ДАО ПИЛУЛУ ЗА СМИ-
РЕЊЕ ИЛИ ЈЕ ТО БИЛА ВАКЦИНА... СХВА-
ТИО САМ ДА ЈЕ ОН ДОРИЈАС, А ЛЕКАР
САУЧЕСНИК!

ДА БИХ ЗАВАРАО ХЕРБИГЕРА, СУМЊУ
САМ ПРЕБАЦИО НА ВАС И МОРИСО-
НА!

ТАЧНО!
И ЗА-
ТО БУ
ВАС
УБИТИ!

ЗНАО САМ ДА БЕТЕ
ПОНОВО ТРАЖИТИ АВИ-
ОН И НОВАЦ, ДАЛИ НЕ
БЕЗ ТАОЦА!

НАЈПОГОДНИЈА
ЗА ТО БИЛА ЈЕ
ЕНИ, И МИ СМО-
ЖОЈ ДАЛИ "ОРУЖ-
ЈЕ" КОЈЕ ЈЕ УПО-
ТРЕБИМА!

ДАЛИ, ЗАШТО
СТЕ ИЗАБРАЛИ
КРИЧТОНА
И ГОСПОЉУ
ХЈУСТОН?

1900. ГОДИНЕ
У ХОТЕЛУ КРИМ-
ТОНОВОГ
ДЕДЕ УБИЈЕНЕ
СУ МОЈА МАЈ-
КА И БАКА!

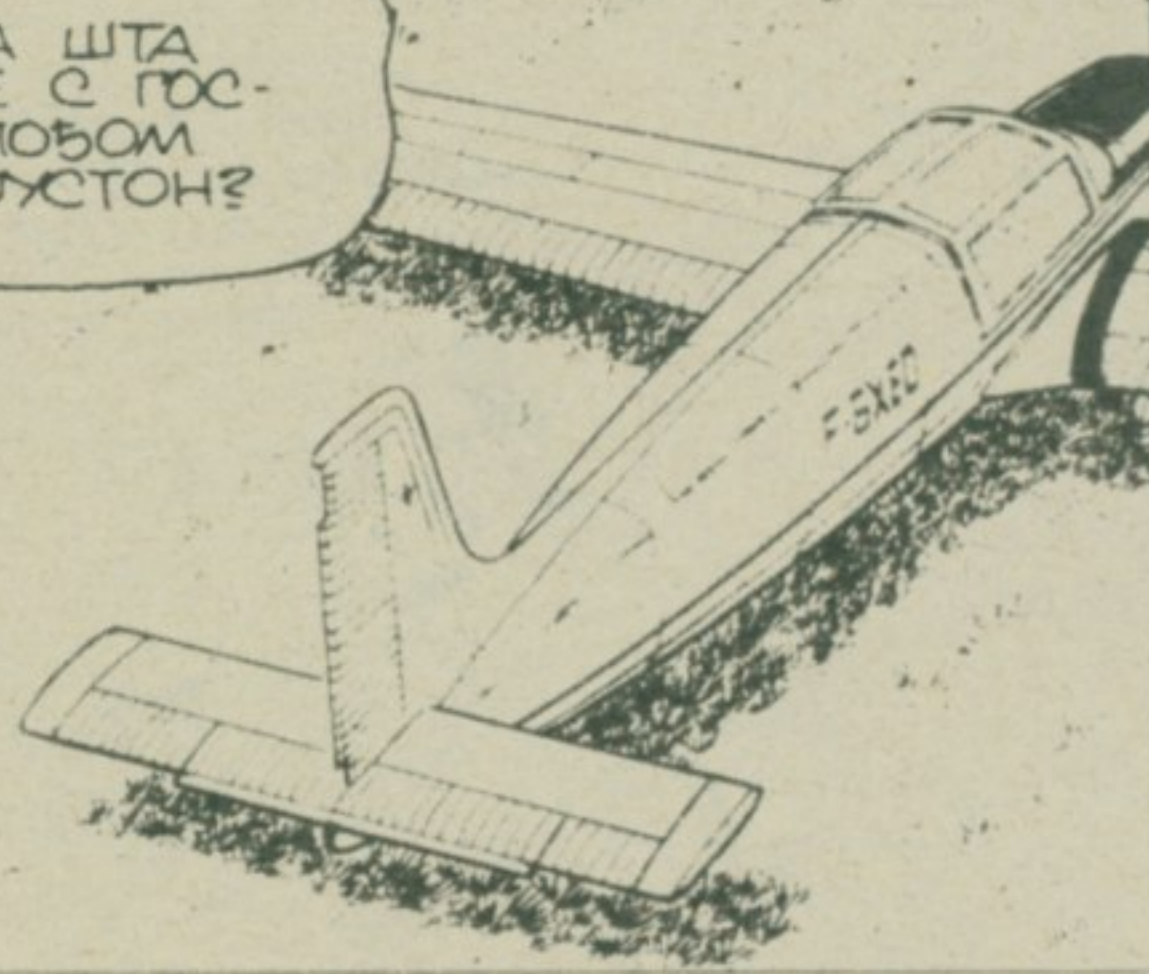
ЦЕЛОГ ЖИВОТА
САМ ЗБОГ ТОГА ПА-
ТИО... СТОГА САМ ОБЈА-
ВИО РАТ ДРУШТВУ КОЈЕ ЈЕ
УРАДИЛО ТУ ГАДОСТ!

ХТЕО САМ ДА
НАПЛАТИМ СВЕ
РАЧУНЕ
ОДЈЕДНОМ!

А ШТА
ЈЕ С ГОС-
ПОЉОМ
ХЈУСТОН?

СУДИЈА ХЈУСТОН
МЕ ЈЕ НЕКАД
ДАВНО СТРОГО
ОСУДИО!

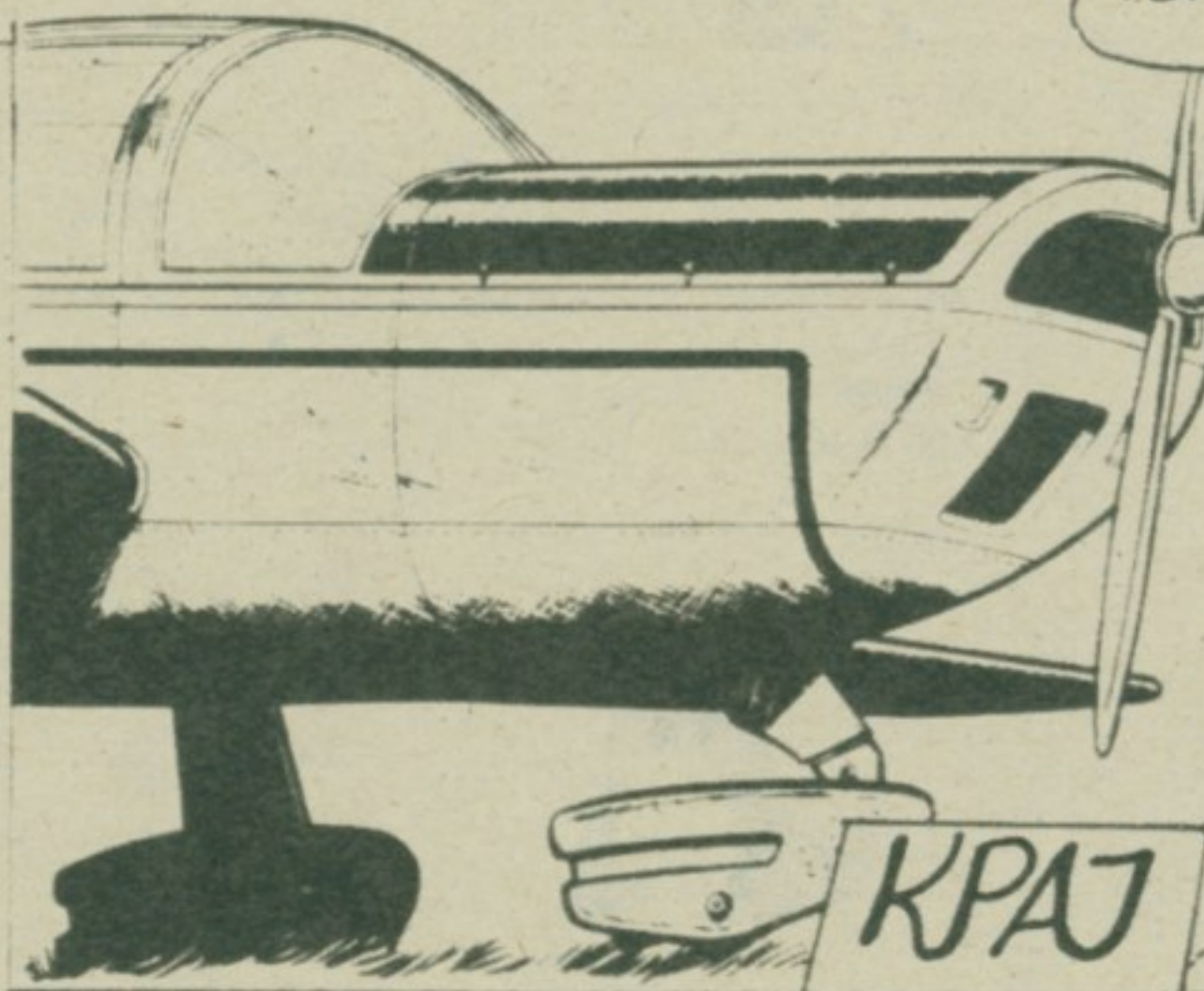
ЗАТО САМ ОДЛУЧИО
ДА СЕ ОСВЕТИМ... ПОД-
ВРТАО САМ СЕ ПЛАСТИЧ-
НОЈ ХИРУРГИЈИ И УЗЕО
ИМЕ ПАУЛ ХЕРБИГЕР!

НЕКИ ЛЕКАР, КОЈИ ЈЕ
СВОЈУ ЖЕНУ ЗАРАЗНО КУГОМ,
ОТКРИО МИ ЈЕ ТАЈНУ...

ДА МОГУ, САД БИХ ВАС
УБИО! МОЖДА ЈЕДНОГ ДАНА...

У ТО
НЕ СУМ-
ЊАМ!

НИКАД,
ДОРИЈАСЕ!

КАД САМ ДОЗНАО
ДА ГОСПОЉА ХЈУСТОН
ИДЕ У НИЦУ, РЕШИО
САМ ДА ОСТВАРИМ
СВОЈ ПЛАН!

HUMAN LEAGUE

ЛИГА ЗА МИР

Human League су заиста чудан састав. Током неколико година свога постојања они су навикли рок публику на увек нове неочекиване потезе. Основани су још далеке 1977. у Шефилду где су Јан Марш и Мартин Вор одлучили да се у јеку панка баве музиком заснованом на електроници. Групу су употпунили Фил Оуки и Адријан Рајт, па је у том саставу Human League изборио статус предводника једног новог (тренутно доминантног) музичког правца. Но, ова прва постава често је била оптуживана за елитизам и некомуникативност. Албуми „Reproduction” и „Travelogue” нису, и поред несумњивих квалитета, успели да постигну значајан комерцијални успех. Оснивачи Марш и Вор напустили су групу да би се посветили новим пројектима B.E.F. и Heaven 17. Оуки и Рајт скупили су нове музичаре и две „сасвим обичне енглеске девојке” и, премда су их сви отписали, изненадили свет изванредним поп албумом „Dare”. Данас када је британска музичка инвазија на Америку у пуном јеку нико не пропушта да призна како су њени зачетници били управо Human League са сјајним хит синглом „Don't You Want Me”. Но, уместо очекиване хиперпродукције и зарађивања на постигнутом успеху, Human League су се повукли из јавности обележавајући протеклу годину само једним (али вредним) синглом „Fascination”. Дуго очекивани нови албум појавио се тек овог пролећа под називом „Hysteria” и донео нове неочекиване промене – доминантну електронику заменили су звуци електричних гитара, а текстови песама су далеко ангажованији. У томе се посебно истиче први сингл „The Lebanon” својом одличном антиратном поетиком. Human League изгледа морају увек да буду предводници.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ЛИБАНОН (THE LEBANON)

музика и текст: Коллис/Оаки
изводе: Хуман Леагуе
She dreams of nineteen sixty - nine
Before the soldiers came
The life was cheap on bread and wine
And sharing meant no shame
She is awakened by the screams
Of rockets flying from nearby
And scared she clings onto her dreams
To beat the fear that she might die
And who will have won
When the soldiers have gone
From the Lebanon?
The Lebanon
Before he leaves the camp he stops
He scans the world outside
And where there used to be some shops
Is where the snipers sometimes hide
He left his home the week before
He thought he'd be like the police
But now he finds he is at war
„Weren't we supposed to keep the peace?”
And who will have won
When the soldiers have gone
From the Lebanon?
The Lebanon
I must be dreaming
It can't be true
I must be dreaming
It can't be true

РОК ДАТУМ

6. јул 1964.

Одржана је премијера првог дугометражног филма Битлса „Hard Day's Night” („Ноћ после тешког дана”) у режији Ричарда Лестера. Премијера ове комедије догодила се у Лондону дан пре Ринговог рођења 7. јула.

● РОК интервју ● РОК интервју ●

БИЛИ АЈДОЛ BILLY IDOL

Вечити бунтовник светске рок сцене Били Ајдол, стекао је репутацију као певач Generation X да би последњих неколико година био веома успешан соло извођач, чија је популарност у Америци (нарочито) веома велика. Наша публика га најбоље познаје по великим хитовима „White Wedding” и „Rebber Yell”.

● Тренутно постижеш велике успехе на турнеји. Како се осећаш?

– Фантастично је то што људи заиста воле ово што ја радим, што то осећају вредним. Али, популарност може бити опасна скоро као дрога и веома непријатна такође. Шта да радиш када, ма где да одеш, знају ко си?

● Зашто ти то толико смета?

– Не могу да кажем да ми баш смета, али има у томе неке проијекције. Јер када смо ми у Generation X кренули у целу ту панк ствар било је то зато што је панк био ужасно непо-

пуларан. Ми смо били апсолутна антитеза групама као што су Led Zeppelin, Foreigner или Journey. Ја се још увек тако осећам.

● Твој менаџер је некада радио са групом Kiss, колико то има утицаја?

– То нам представља проблем утолико што има људи који због његовог присуства и мог изгледа сматрају да ми

ИСПУЊЕНО ОБЕЋАЊЕ

Ако се сећате интервјуа који је ексклузивно за читаоце Забавникове „Хит стране” у нашем броју од 9. марта дао Грег Кин (тво-

рац великог хита „Jeopardy”, можемо вам рећи да је он испунио своја предвиђања. Наиме иако је снимање новог албума „Greg Kinnear Banda” још било у току, гитариста је рекао да се највише нада полаже у песму „Reunited”. Ових дана појавио се албум, а као хит сингл издвојена је управо најављена нумера.

манипулишемо публиком. За мене је једино важна музика и ако нечим манипулишем, онда је то музика јер је ја правим. Тужно је што су људи толико кратковиди када је Бил, мој менаџер, у питању. То како су Kiss изгледали имало је много више везе са њима, члановима групе, него са њим.

● Како би ти желео да људи реагују на твоју представу и музику?

● Од људи зависи да ли сам ја популаран или непопуларан. Али ја волим и када ме мрзе. Заиста, мрзите ме! Само напред! Јер што ме више мрзе, то ће ме више волети неко други. То је оно што желим да постигнем. Волите ме или ме мрзите, али не остављајте ме у средини, не будите равнодушни.

novo

novo

dačko

doba

SPOMENAR

32 ILUSTRACIJE U BOJI

POSTOJANLPOVEZ

NASLOVNA STRANA U BOJI

Poklon: značka, nalepnica, raspored časova

za samo 180 din

Salerno d'Adriano

Plaćate postaru

dačko doba

postanski fah 38-157

11061 BEOGRAD

NARUDŽBENICA

ime i prezime

adresa stana

broj pošte i mesto

РОБЕНИ АМЕРИКАНАЦ

Феноменални рокер, гитариста, композитор и певач... уз то један од најаутентичнијих песника рокен-рола, Брус Спрингстин, дуго је држао своје обожавао-

ЛУДА ИМЕНА

Обожаваоци групе Duran Duran можда и не знају да су једино певач Сајмон Ле Бон и бубњар Роџер Тејлор задржали своја права имена по оснивању бенда. Право име клавијатуристе Ника Роудса је Николас Бејтс, а басисте Џона Тејлора – Најџел Тејлор. Гитариста Енди се сада у ствари зове Ендрију Вилсон – Тејлор после свог венчања са Трејси Вилсон 1982. Иначе, на том венчању Енди и Трејси су од Ника добили лампу у облику велике плаве кутије за цигарет

папир, од Сајмона јапанску порцуланску „саки“ гарнитуру, док су Роџер, Џон и менаџери групе учествовали заједнички у (прилично великим) трошковима церемоније. Кум је био Џон Тејлор

це у неизвесности, али протеклог месеца његов нови пројекат угледао је светлост дана. Назив албума је „Born In The USA“ („Рођен у САД“) а са њега је као пилот сингл скинута песма „Dancing In The Dark“ („Играње у мраку“). Издавање плоче пратио је и мали скандал јер је једна радио-станица из Синсинатија неовлашћено емитовала целокупан снимљени материјал читавих месец дана пре појављивања плоче на тржишту. Иначе планира се и концертно представљање плоче мада коначни термини још нису објављени. Зна се да ће из пратеће екипе овај пут одсуствовати гитариста Стив Ван Зандт (који је и копродуцент плоче) због тога што се налази на промоционалној турнеји свог солистичког албума „Voice Of America“ („Глас Америке“). Круже гласине да ће Стивово место заузети чувени Нилс Лофгрен.

ИСЦЕДИ КОЛИКО МОЖЕШ

Феноменалан комерцијални успех који су постигли чланови групе Def Leppard прошле године инспирисао је њихову диско кућу Polygram да крене у нове подухвате са већ постојећим материјалом. Рачуна се да ће више од десет милиона продатих примерака албума „Pyromania“ обезбедити солидан тираж и поново издатом претходном албуму групе „High 'n' Dry“. Да превара не би била сасвим очигледна, новој верзији плоче додата су ремиксоване песме „Bringin' on the Heartbreak“ и „Me and My Wine“. За обе нумере направљени су и видео спотови у режији познатог Дејвида Малета.

ДУЕТ КОЈИ НЕ ГУБИ ВРЕМЕ

Yarbrough And Peoples је дует који чине двоје црних уметника, Кевин Јарброу и Алиса Пиплс. Они тренутно постижу велики успех с оне стране Атлантика песмом „Don't Waste Your Time“ („Не губи време“). Овај сингл доспео је у врх диско листе тачно три године после њиховог првог великог хита „Don't Stop The Music“. Заним-

љиво је да су Кевина и Алису из анонимности извукли чланови познате фанк групе Gap Band који су их видели и чули у неком клубу у Даласу и одмах препоручили свом менаџеру и продуценту Лонију Симонсу. Већ први заједнички посао, албум „The Two Of Us“ достигао је златни тираж и лансирао дует на прави начин. Да све то није било ни случајно ни незаслужено доказује и овај најновији тријумф.

ОГЊЕНИ ВУК

Београдска група „Огњени Вук“ постоји око две године. За то време променила је много чланова, вежбала, свирала и почетком године објавила прву ЛП плочу – „Цокни ми врат“. На плочи се налази осам композиција међу којима су и „Гроздана“, „Гуми дефект“, „Цокни ми врат“...

Зоран Лаловић (вокал), Богдан Казазић (бас), Предраг Јовановић (гитара), Драган Богојевић (бубњеви) и

Зоран Петканић (клавијатуру) до сада су свирали по мањим местима, а ових дана се припремају за наступе на којима ће промовисати своју прву плочу. Тада ће љубитељи хард-рока моћи да се увере како материјал са плоче звучи уживо. У међувремену чланови групе „Огњени Вук“ спремају материјал за другу велику плочу коју би требало да сними током лета. Промоцију ове плоче и веће наступе група планира за септембар.

ШКОЛА ГИТАРЕ

1. Акорди, Теорија, Мелодије – I и II део
 2. Нотално свирање.
 3. Модерна музика, хитови, рок – I и други део.
- Сваки приручник по 260 динара. Попуст 80 динара за сваки следећи наручени приручник. Плаћате поштару. Васиљевић Милун, пост ретант, 11101 Београд.

АУТО ЗА БУДУЋНОСТ

Све је почело прилично скромно. Пре педесет четири године њујоршки индустријски дизајнер Едвард Адамс разочаран што његове идеје не налазе на добар пријем код конзервативних произвођача повукао се у јужну Калифорнију, у миран живот. Међутим, није издржао дуго. Око Адамса су се убрзо окупиле његове колеге истомислјеници и одлучили да оснују дизајнерски центар. Током година он ће прерастати у најпознатије средиште САД за школовање будућних идејних твораца нових линија моторних возила.

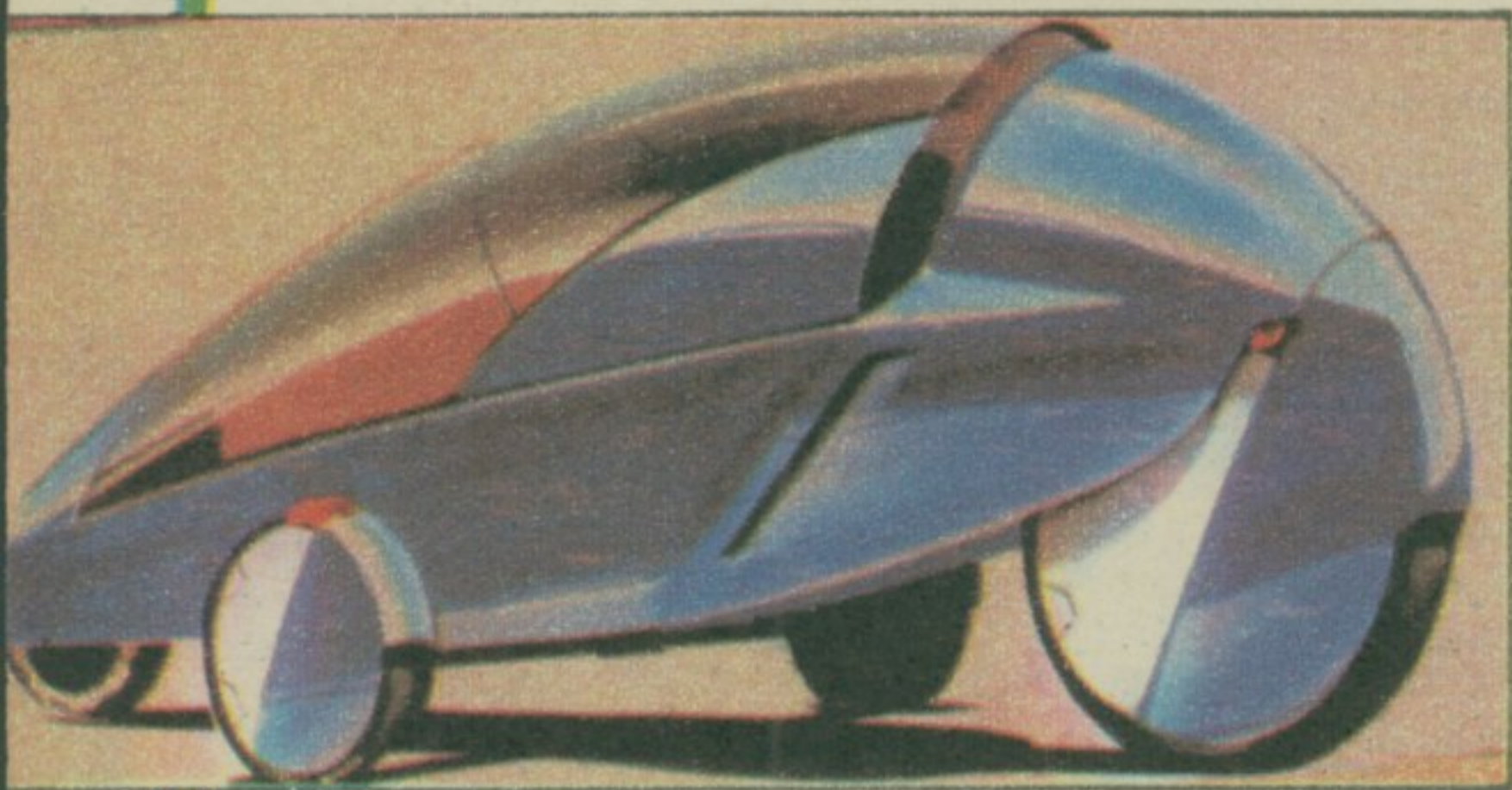
Арт центар који је смештен на брду изнад Пасадене добио је 1976. импозантну зграду од стакла и челика која сада прима око хиљаду двеста студената из читаве земље и света. Конкуренција за пријем је веома оштра, сви талентовани желе баш ову школу, без обзира на врло високу школарину – плаћа се преко 6 хиљада долара за годину (око 900 хиљада нових динара), у шта нису укључени трошкови за мате-

Емелин Кинг тек што је завршила школу у Пасадени а већ ради за детроитски „Форд“. Највише је интересује рад на аутобусима будућности. Оног тренутка кад је дипломирала могла је да бира где ће да се запосли, као уосталом и сви остали из Арт центра: у фабрици „Волво“, „Порше“, „Тојота“ или „Ситроен“.

ДОЛЕ ЛАЂЕ НА ТОЧКОВИМА!

ЗАШТО СЕ
НАЈПОЗНАТИЈЕ
СВЕТСКЕ
ФИРМЕ
ОТИМАЈУ ЗА
МЛАДЕ
ДИПЛОМЦЕ ИЗ
ПАСАДЕНЕ

У току четворогодишњег школовања представници ауто-компанија посећују Арт центар и задају студентима разне „задатке“. Тако је ово модел на задату тему Роба Мекена за „Дженерал моторс“. Мекен је прошле године дипломирао и сада ради за „GM“.

ријал за који се издаје додатних хиљаду долара! Јер, зна се: за оне који заврше четири године Арт центра нема проблема у будућности, њима су сва врата отворена. Представник једне познате француске аутомобилске фирме недавно је изјавио: – Спреман сам да отпустим све своје дизајнере и заменим их дипломцима из Пасадене!

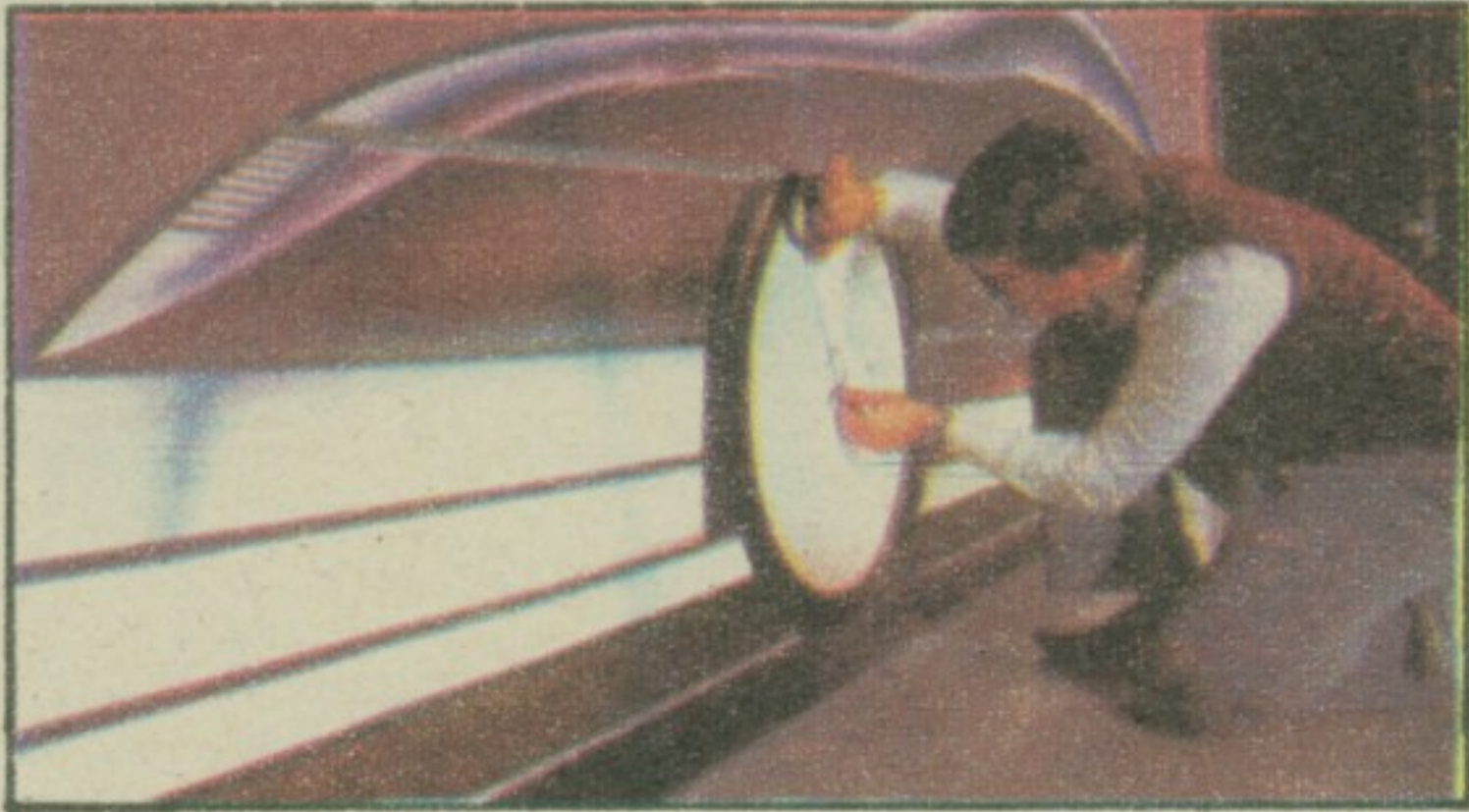
Видео-игре на друму

Ови млади људи, између деветнаест и двадесет три године, под будним оком својих ментора – искусних дизајнера – стварају возила будућности. Добро знају да праве кола за нове генерације које су залуђене електроником. Зато предвиђају пре свега

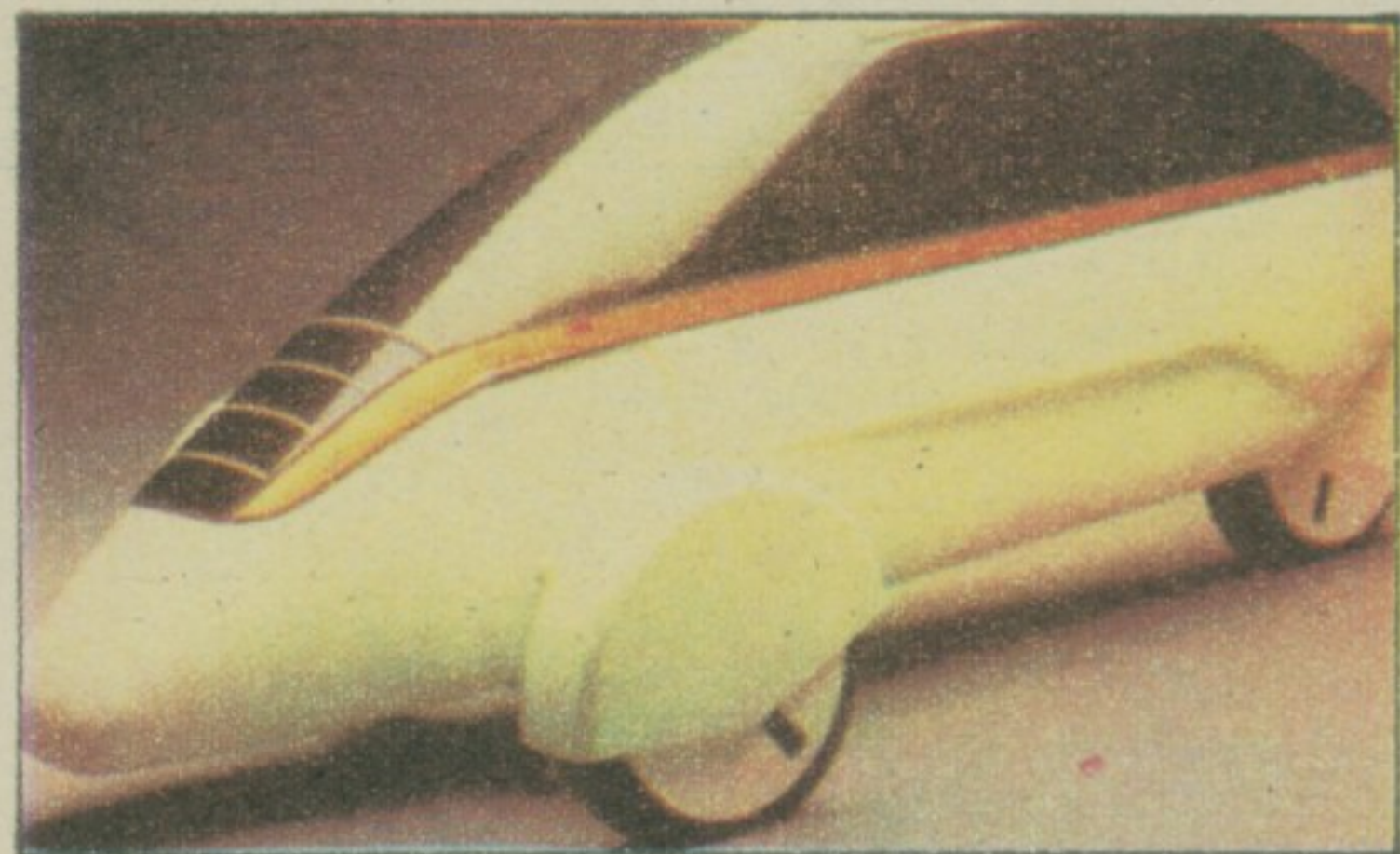
мања кола углавном за двоје људи чије ће команде бити регулисане уз помоћ сензора са модерним инструмент-таблама, једном речи, како каже дипломац Брајан Бејкер, биће то праве покретне видео игре за друм. Линије су ве-

ома чисте без икаквих непотребних украса, да би отпор ваздуха био што мањи а то ће аутоматски омогућити и мању потрошњу горива.

– Прошла су времена покретних лађа наших очева – каже двадесетого-

Дипломац Брајан Бејкер ради на идејној скици линколна за деведесете године. За своје колеге и себе он каже: – Нашим жилама не тече крв, већ уље и бензин.

Модел аутомобила троточкаша за двоје, дело Крега Тејлора који сада ради за француски „Пежо“.

дишњи Бејкер из Индијанополиса. – Сада се траже економичнија и знатно мања возила. Статистика каже да се у деведесет посто аутомобила вози само један човек, па отуд нема више потребе за великим колима. Желимо да наши аутомобили постигну максимум маневарских способности да би могли да се возе што лакше и паркирају и на минимуму простора. И ја и многе моје колеге смислили смо да врата буду клизна како би возач могао да уђе без муке чак и кад је буквално приљубљен уз други ауто.

У Арт центру постоје и теоријски часови на којима се проучава уметност, илустрација, фотографија, филм и индустријски дизајн, али највише се инсистира на практичном делу. Студенти проводе сате и сате над цртаћим таблама

преносећи своје замисли на папир. У вишим годинама те се идеје реализују као минијатурни модели кола сутрашњице. Професори су ту све време присутни: указују на грешке и често се споре са студентима који бране своје идеје сматрајући их генијалним. Наводе им пример аутомобила елдорадо који је направљен 1971. године – на папиру је изгледао без грешке, док се на друму показало да је пун недостатака.

Виши кров за полицајце

Поред путничких аутомобила ради се и на специјализованим возилима. Тог задатка прихватио се између осталих, и Дејвид Вајс из Онтарија.

– Чудно је да се до сада нису правила полицијска

ТРАЖИ СЕ 5426!

Многи од вас вероватно се сећају да смо прошлог лета објављивали школу летњих спортова и да је један од њих било и једрење на дасци. За оне који су решили да размрдају свих 636 мишића, то јест да науче да једре, „Забавник“ је купио даску и обезбедио инструкторе, чланове ЈК „Победа“ из Београда. Они ће и овог лета, све до 31. августа, дежурати сваке суботе и недеље на Ади. Па, ако сте прошлог лета пропустили да научите да једрите, немојте то да учините и овог. Инструктори и даска вас чекају упркос томе што смо остали без – једра. Позајмиће нам га из клуба „Победа“.

Изгледа да је натпис „Политикин забавник“ на

њему привукао пажњу неког заљубљеника у овај спорт, па није одолео жељи да га постави на своју даску. С обзиром да га је узео још у априлу и да је до сада могао да се „навоза“, молимо га да нам једро врати. Међутим, како није баш извесно да ће се одазвати нашој молби, позивамо све читаоце да нам се придруже у потрази за једром. Једро је бело, носи ознаку 5426 а нестало је у Колпу. Ако га негде угледате, јавите нам на телефон 011-324-471.

Информација за будуће даскаше: обука се изводи на Савском језеру код Округлог купатила и траје 1 час. Све што вам је потребно да бисте заједрили јесте да знате да пливате и да купон из „Забавника“ предате инструктору.

СВАЂИ ЈЕ ДОШАО КРАЈ

Једрење на дасци је спорт који стиче све већу популарност: само у нашој земљи регистровано је преко 700 такмичара. Број оних који се једрењем баве без такмичарских амбиција процењује се на неколико хиљада. Наравно, популарност коју даска стиче код нас није ништа изузетно. Слично се дешава и у многим другим земљама. Зар је онда чудно што су даскаши одлучили да се поред регата на регионалним, државним, европским и светским првенствима појаве и на Олимпијади? Међутим, одлука је једно а реализација друго. Наиме, на протеклих неколико Олимпијада даскаша није било јер произвођачи дасака никако нису успевали да се нагоде са власником патент-

них права. Дотични, по имену Хол Швајцер је седећи на Хавајима где иначе живи упорно одбијао да да лиценцно право. Узалуд су га зивкали телефоном, правили огромне рачуне, куповали авионске карте за Хонолулу, молили га и преклињали обећавајући му суме новца од којих би се обичном смртнику завртело у глави. Господин Швајцер је био неумољив све док недавно није коначно попустио и изрекао дуго очекивано и скупо плаћено „да“. Захваљујући том „да“ једрење на дасци је уврштено у програм овогодишњих олимпијских игара. Како ће се пласират наша репрезентација, преостаје да видимо. Зажелимо им добар ветар.

Олга ВУКАДИНОВИЋ

КУПОН БРОЈ 1

ОКРУГЛО КУПАТИЛО НА АДИ

Име и презиме _____

Адреса _____

Година рођења _____

Знам да пливам _____

Купон важи за сваку суботу и недељу од 7. јула до 2. септембра. На води вас чекају инструктори и даска.

кола која би, пре свега, била отпорна на метке – каже Вајс. – Мој полицијски аутомобил има и стакла и остале спољашње делове од материјала који не пропуштају метке. Затим, предњи део кола појачан је тако да може неопштећен да пробије и препреке које му се нађу на путу. Предње седиште има више простора док у задњем делу нема врата и предвиђена је шипка за коју могу да се закаче лисице. Кров је нешто виши него иначе јер сам мислио на високе полицијце.

Садашњи директор Арт центра Тетер и сам је за-

вршио ову школу 1957. и дванаест година провео радећи у компанији „Форд“ пре него што се вратио у Пасадену. По његовим речима у аутомобилском дизајну не дешавају се револуционарне промене преко ноћи.

– Без обзира колико се трудили да створимо возила сутрашњице, остаје оно основно: да сместимо људе што удобније да би се превезли са једног места на друго. Не можете очекивати да, на пример, точкови нестану или да аутомобил полети на Месец. У овом послу дешавају се минималне али константне промене а ми у Арт центру трудимо се да их осетимо пре свих и понудимо великим произвођачима.

Да су заиста успели да предвиде нека возила будућности говори податак да Арт центар „регритује“ стручњаке у најпознатије светске фирме аутомобила. За дипломе из Пасадене отимају се не само амерички произвођачи већ и из осталих крајева света као што су чувени шведски „Волво“, француски „Ситроен“, па и јапански „Хонда“, „Мицубиши“ „Тојота“ и „Нисан“.

В. С.

И ТАКО СЕ РАТОВАЛО

ЧАРОБНА КОСТ ЦРНОГ

БИО ЈЕ УБЕЂЕН ДА У
ШТАБУ ПОСТОЈИ
НЕКО КО ПРЕДАЈЕ
ПЛАНОВЕ
НЕПРИЈАТЕЉУ. САМО,
КОМЕ И КАКО ИЗРЕЋИ
СУМЊУ КАД ЗА ЊИХ
НЕМА НИЈЕДАН
ОПИПЉИВ ДОКАЗ?!

Чланови штаба дуго су ћутке посматрали свог обавештајног официра. Веровали су му, знали су да је поуздан, толико је ствари урадио, али у последње време ипак нешто није штимало. Доскора су захваљујући његовим информацијама знали малтене за сваки покрет непријатеља: заседу, бројно стање и наоружање. Међутим, у последње време срећа као да је окренула леђа бригади: непријатељ је сваки њен напад спремно дочекивао. Ту, наравно, није имала удела ни срећа ни несрећа, неко је планове одавао непријатељу.

Обавештајни официр бригаде Исо није знао шта

да каже друговима у штабу: информације је и даље прикупљао од истих људи, посебно од лугара кога је због необичне капе звао Калпакцик. Није било разлога да му дају лажне податке и лугар и остали били су проверени симпатизери покрета. Али, непријатељ је унапред знао за сваку акцију бригаде и то није могла бити случајност.

Лажни подаци

После свестране анализе штаб је закључио да акције бригаде пропадају због тога што Исине везе дају лажне податке. Обавештајни официр је критикован и наређено му је да

убудуће користи друге изворе информација.

Исо је прихватио критику, али није био задовољан. Био је убеђен да у читавом случају нису чиста посла, да при самом штабу постоји неко ко његове информације, на основу којих су прављени планови акција, предаје непријатељу. Само, коме и како то да каже кад за сумње нема никакав опипљив доказ? Команданту о томе не сме ни да зучне... Ништа друго није му преостало него да и даље настави свој рад прикупљајући информације из других извора.

Сумње је једино поверио свом помоћнику, не-

што да их не носи сам а друго, тако је постојала и већа могућност да се издајник открије. Жао му је било што се више није виђао с лугаром, од њега је добијао најдрагоценије информације пошто се Калпакцик слободно кретао великом територијом око Бриња, Сења, Карлобага па чак и до удаљеног Оточца. И те како му је недостајао и онај извор у чијој је близини, у стаблу са чудном крошњом, лугар углавном остављао поруке. Али шта се могло, тог лета 1943. Италијани, усташе па и четници у велебитском крају сваку акцију бригаде дочекивали су спремни.

Ису је гризла сопствена немоћ, све је покушао, али је издајник и даље остајао невидљив. У бесаним ноћима неколико пута је, мада знајући да је то бесмислено, помислио да је издајник пронашао чаробну кост црног мачка и тако постао – невидљив.

Учитељица Аница

Какву кост?

Негде пред рат чуо је од неких својих рођака који су се вратили из Америке причу о чаробној кости црног мачка. У мрклој ноћи, каже прича, треба у котлу са поклопцем који не пропушта пару скувати црног мачка без иједне пе-

МАЧКА

ге, лизнути сваку његову кост и на крају узети ситну кошчицу из доње вилице. С њом у џепу човек постаје невидљив! Може слободно да ушета у сваку банку или где је згодно и нико му ништа не може јер га и не види. Исо је разумео зашто су ову легенду чували наши печалбари, њихову жељу да доскоче туђинима који их изабљују. Међутим, није разумео како непријатељски доушник остаје невидљив. И како се увукао у бригаду и успева да остане неоткривен. Зато је и ту своју истрагу назвао операција „Чаробна кост црног мачка“.

Помогао му је лугар Калпакцик, заправо, Исо се у једном часу сетио да има рођаку учитељицу. Аница јој је било име, која је одржавала везу с италијанским мајором. Мада се заљубила у окупаторског официра, била је антифашиста, честита и правдољубива жена. Тако му је бар рекао лугар коме је веровао. То му је дало идеју да преко ње, односно њеног мајора, покуша да ишчепрка име или неки ваљан доказ о издајнику у бригади.

Не могу ништа да кажем

Подоћ је одавно прошла кад је Исо са помоћником, упао у кућу учитељице Анице. Намерно су дошли у униформама јер је и то био један од начина да је искушају. Рекли су јој да су залутали тражећи своју јединицу и да су свратили само да презалогате. Учителица их је угостила како је најбоље могла, у јелу и причи затекла их је зора. Два обавештајца у униформама сада нису могла напоље, крај су држали окупатори.

Учителица их је сместила на горницу, како у тим крајевима називају таван. Око подне, кад им је донела храну, дошло је до јучне прелирке. Исо јој је отворено рекао да нису дошли случајно, да их је лугар послао и да од ње очекују да им помогне тако што ће од свог мајора покушати да добије податак који траже. Ако то не

жели, нека мајора кад дође пошаље на таван да поразговарају. Аница је побегла сва уплакана: сазнају ли Италијани за ово, запалиће јој кућу, неће јој ни мајор помоћи. А њој, вероватно, следи логор.

Пред мрак се испред куће зауставио џип са италијанским мајором. С рукама пуним дарова журио је да обрадује своју драгану, али му се њен изглед одамах учинио сумњив: учителица је била бледа, црвених очију, сва се тресла. Није му дуго требало да сазна истину јер је Аницу спопао хистеричан плач.

— Реци им да не могу ништа да им кажем, нека мирно сачекају мрак и оду — саопштио јој је. — Не могу да прихватим никакав разговор с њима!

Учителица је отишла на таван али никако да се врати. Уплашен за њу, отрчао је горе и нашао се очи у очи с двојцом партизана.

— Шта хоћете од моје пријатељице?

— Од ње ништа, али од вас тражимо да нам кажете име човека који у нашој бригади ради за вас — саопштио му је Исо.

— Ја вам то не могу рећи јер сам припадник једне регуларне војске. Била би то издаја. Верујем да би и ви исто поступили да сте на мом месту?!

— Морате да нам кажете! — није се дао Исо.

— Не морам!

— Морате...

— Не морам...

Препирка умало да се претвори у обрачун, већ је и оружје репетирано. У последњем тренутку умешала се учителица преклињући их да се смире. Тек је њен плач учинио своје, мајор је партизанима климнуо главом, окренуо се и отишао. Око подоћи су Исо и његов помоћник напустили кућу.

После капитулације

Прошло је неколико месеци од овог догађаја. У септембру је капитулирала Италија. Истина бригада отишла је из тог краја. Једног дана у бригаду је стигао лугар Калпакцик коме се Исо искрено обрадовао.

— Јеси ли то коначно стигао у јединицу?

— Јесам, али сам овде дошао због тебе — рекао му је лугар. — Донео сам ти писмо од Анице.

Учителица је писала: „Поштовани друже, не могу да заборавим ону ноћ, најстрашњу у мом животу. Али све се на срећу добро завршило... На одласку ми је мој пријатељ мајор кога сте упознали оне вечери оставио за вас један папир на коме нешто пише и ја вам га ево, шаљем. Срдачно вас поздрављам...“

Исо је претрнуо, мајор му је послао шифровану поруку коју није разумео, али је зато одмах препознао рукопис. Значи, Стјепан! Он је непријатеља извештавао о плановима бригаде! Као члан ширег штаба увек је био у току планирања акција а дужност му је омогућавала да непријатеља на време извести о томе шта се припрема.

Да не пренагли, Исо је не обавештавајући о томе никога, још једном у штабу упоредио рукопис са папира који је послао мајор и један Стјепанов извештај. Сумње више није било. Стјепан је био непријатељски агент.

Али, није се дало да буде изведен пред народни суд. Осетивши да се нешто спрема агент усташке надзорне службе (како је касније утврђено) нестао је те ноћи. На срећу, само до страже: у журби је заборавио да узме знаке распознавања, покушао да побегне и на звук „Стој! Ко иде?“ добио заслужени метак.

Обавештајни официр Исо могао је да затвори досије своје операције „Чаробна кост црног мачка“.

Ова прича настала је по казивању Милана Трешњића, ветерана наше службе безбедности, аутора неколико књига које обрађују догађаје из ратне, партизанске и послератне обавештајне и контраобавештајне службе. Опунomoћени министар и генерални конзул у пензији има намеру да од ове приче коју „Забавник“ први објављује направи сценарио за филм или ТВ-серију.

Забележио:
Петар МИПАТОВИЋ

ЧЕТВРТАСТИ ПЕРОРЕЗ

Годинама је најбољи на свету такозвани швајцарски перорез — са многобројним додацима као што су, на пример, вадичеп, турпија, одшрафљивач завртања, огледалце, резач или део за вађење камења из коњске потковице — универзална алатка и верни помагач у свакој ситуацији од сналажења на планинском врху до поправљања стоне лампе. Недавно је тај наш перорез насушни добио супарника — једна британска компанија избацила је на тржиште направу која ради све оно што и перорез, па и више.

Фирма „Шарка Спортс“ своју генијалну справу зове четвртасти перорез и продаје је у две величине

такође, и делове за оправку радио-пријемника и радио-одашиљача, универзални кључ за пет величина навртња, шестар, лењир, а о шрафцигеру и да не говоримо.

На једној од страна четвртог перореза налази се метално огледало намењено првенствено сигнализацији. Најзад, и то је можда и највећа досетка ове справе, четвртасти перорез је намагнетисан и, када се о конач, кроз одговарајућу рупу, обеси, увек показује север и представља неуништив и сигуран компас.

Мањи четвртасти перорез је отприлике величине кредитне картице, тачније четири са седам центиметара. Он има многе делове

које се међусобно разликују и по додацима. Обе врсте начињене су од нерђајућег челика, имају облик правоугаоника и читав низ различитих ивица са све четири стране и отвора свих могућих величина и облика у средини.

Већа верзија има стране шест са десет центиметара. Замишљена је као озбиљна помоћ чак и за спасавање голог живота и може да послужи за све и свашта. Између осталог служи као нож, длето, оштрач, резач, клешта, турпија за сечење грања, вадичеп, отварач за конзерве...

Када се причврсти за врх штапа, а за то има специјалан отвор користи се као секира или ашов. Има,

као и велики, али је првенствено замишљен као приручни алат за туристу који би да поправи неисправну светиљку у хотелској соби, да му се нађе приликом пецања или авантуристичке шетње. Предности су му што је мали и раван, па лако стаје у џеп. Раван је и онај већи, направљен тако да не оптерећује ни униформу пилота.

Ни једном ни другом цене није висока. У Енглеској већи кошта шест фунти и седамдесет пенија (1340 дина), а мањи три фунте и седамдесет пенија (740 дина). Обе цене ниже су него за класичан перорез.

Б. Д.

**МЕГАПТЕРА СКАЧЕ
НЕОБЈАШЊИВО ЛАКО
И ДОВОЉНО ВИСОКО
ДА МОЖЕ ДА УХВАТИ
ПТИЦУ У ЛЕТУ. А ДОК
СЕ УДВАРА ЖЕНКИ
ИСПУШТА ДУБОКЕ И
ПРИЈАТНЕ ГЛАСОВЕ,
УПРКОС ТОМЕ ШТО
НЕМА ГЛАСНИХ ЖИЦА.
ЧУДНОВАТИ ВОДЕНИ**

**ЦИН ЈЕ,
НАЈВЕРОВАТНИЈЕ,
ЗБОГ ОВОГА И
ДОСПЕО У ЛЕГЕНДУ.**

Сви се слажу у томе да није леп. Тело му је не-обично грађено и толико криво да га с правом називају „грбави кит“. И не само то, зову га чак и „чворнати“ јер му некакве израслине покривају читаву леђа. Уста... буквално страшна – доња вилица му је шири и дужа од горње. Али, то још не значи да је природа према њему била сурова. Напротив, грбавом киту подарила је крила! (Megaptera на грчком - Велико крило). Тако је бар говорио норвешки ловац на китове Кристенсен својим неповерљивим пријатељима окупљеним у крчми „Харпун“ тврдећи да је видео овог кита како излеће из воде и хвата га-леба у лету.

Да ли је говорио истину? Доказано је да је овај податак потпуно тачан, па су чланови ове породице

сисара добили још један надимак – „китови који лете“. У ствари, њихова предња пераја, за разлику од других китова, глатка су и дугачка четири до пет метара, што је трећина укупне дужине њиховог тела. Уз њихову помоћ, кад крене из дубине, излази на површину вертикално, и то с таквом динамичком снагом од свих тридесет тона

његове тежине једноставно излеће изнад површине воде. Код ове представе за очи још више задивљује прасак који изазива падање тела у воду и, одмах, ново израћање и скок са подигнутом перајом према небу. Може, дакле, да се каже да је Megaptera, упркос великој тежини тела, неуморан акробата, прави шампион у скоку увис – ка-

ко каже познати океанограф Кусто. Ако при оваквим скоковима успе још и да ухвати птицу у лету, „претеривања“ ловаца на китове само су део занимљивих одлика ових животиња чије све тајне наука још није успела да открије до краја.

Уместо зуба грбави кит има око 400 рожнатих израслина. Трбух му личи на

хармонику јер има око двадесетак веома дубоких набора који му обезбеђују највеће могуће ширење дисајних органа. Иако нема гласне жице, док се удвара женки мужјак испушта различите звукове који најчешће личе на дубоко и отегнуто мукање што се надалеко чује. Тајна овог феномена још није откривена.

ТЕЖАК КАО ДЕСЕТ СЛОНОВА

КРИЛАТИ КИТ

ИСКАЧЕ ИЗ ВОДЕ

Има много нетачности у писању о китовима, кажу мало бољи познаваоци ове најнеобичније групе сисара, мада је чињеница да више личе на велике рибе: постоји око 100 врста китова, али се још не зна да ли сви они имају заједничко порекло.

На реп ове животиње отпада читаву задњу трећину тела. Има снажне мишиће и каишасте тетиве које су јаче од челика и обезбеђују велику покретачку енергију која се преноси на пераја. А она се савијају на веома сложен начин и имају исту функцију као и пропелер брода. Резултат је огромна јачина потиска чија суштина није јасна чак ни инжењерима. Зато, ако је нападнут, упркос тежини, у стању је да сасвим искочи из воде!

Највећи кит који је досад виђен био је дужине 43 метра и тежине 175 тона – као 35 слонова, 2380 људи или 136 милиона ровчица које су званично најмањи сисари.

Постоје врсте које живе у слатким водама тропских река а неки од њих чак и у једном језеру у Кини.

Песма доноси смрт

Често се догађа да је управо ова песма позив за орке, китове убице, њихове крвне непријатеље. Чим се појаве грбави китови прекидају своју љубавну игру и припремају се за одбрану. А убице прво нападају женку, уверени да

ће и мужјак бити њихова жртва јер се никад не удаљава већ, напротив, покушава на све начине да помогне скрећући пажњу на себе и збуњујући нападаче.

Орке обично нападају у групи – неке насрћу на реп а неке на стомак женке, а бар две се устремљују на њен језик, јер им је то најслађи залог. Битка траје

Да би се винуо изнад воде, кит полази из велике дубине и снажним перајама, чије су тетиве јаче од челика, извија се у небо. Види се и његов стомак-хармоника чији набори се одражавају плућима да се при удисању шири.

Ово је јединствен документ о „киту који лети“. Лакоћом којом он то постиже задивљује и збуњује чак и највеће стручњаке.

Кад Megaptera зарони, изнад воде остаје само његово репно пераје које у том тренутку подсећа на крила албатроса.

веома дуго. Ако се нападнути налазе у близини обале, беже у плићак како би онемогућили орке у њиховим брзим маневрима.

Кад прође опасност, иако повређена, женка се отискује на пучину. На одређеној раздаљини следи је мужјак: прича јој... дозива је... муче... Затим заједно силазе у дубину мора, и кад поново изроне прилијени једно уз друго, парење је завршено. После годину дана, у топлим тропским водама рађа се младунче дугачко четири метра...

Муке с рибама

Ови китови се, као и све друге, врсте, најчешће хране планктонима, али им пријају љускари и рибе попут ослића и бакалара. Али, да би до њих дошли, морају да се послуже лукавством: кад наиђу на јато, нагло зароне и онда испливају отворених уста снажно машући перајама. Изненађене и збуњене рибе окупљају се у огромним разјапљеним чељустима које им у том тренутку изгледају као склониште! Оне које заувек остају заробљене кит мора да гута једну по једну јер му је ждрело, као и код осталих њихове врсте, веома узано.

Грбавог кита су људи највероватније видели пре него било коју другу врсту, управо због тога што има навику да се у јату креће веома близу обале, па се тако често догоди и да се насуче. Јапанци су још 1750. године за лов на китове користили технику која је Европљанима потпуно непозната, служећи се при том огромним мрежама. Временом је техника лова толико усавршена да је данас већ доведен у питање опстанак врсте. Иако је још 1948. установљена Међународна комисија за бригу о китовима, они су и даље били мета беспштедног лова, све до пре две године кад је коначно утврђено које врсте и у коликом броју могу да се лове током једне године.

У одредбама поменуте Комисије има и таквих које су, у најмању руку, увреда за сваког љубитеља животиња. Као пример: уместо једног плавог кита могу да се улове два и по кита из породице Megaptera!? Вероватно да је и ово један од разлога што за четрдесет година свог постојања Комисија није успела да издејствује да се њене одлуке испоштују до краја.

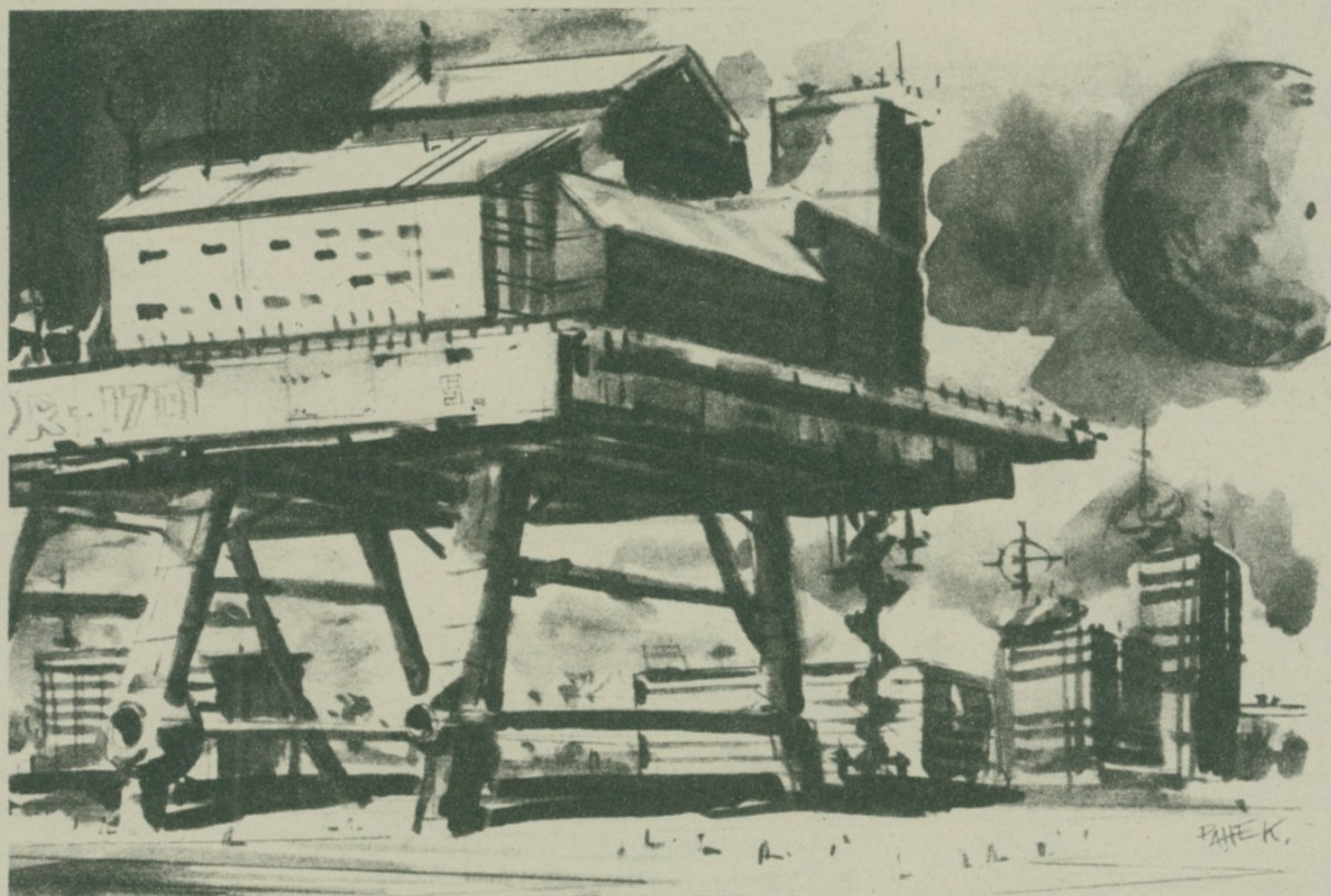
Срећом, крилати китови још лете и, занети љубављу певају својим тајанственим, меланхоличним гласом.

Д. В.

Брајан
В.
Еллис

ТАЈ СВЕТ СПОЉА

Иза њега,
на платоу,
стајала је
зграда...
затвор у коме је
провео
ко зна колико
времена...
изгубљених година
живота.
Неко му је украо
све, чак и свест
коју је
раније имао.

Никада нису излазили из куће у којој је била пријатна, увек иста температура. Харлеј је сваког јутра устајао први. Још у пиџами је одлазио тихим, празним ходницима до Калвинове собе. Депп, девојка са сивим очима и црном као угаљ коврљавом косом имала је лак сан. Увек је будио разговор двојице мушкараца. Затим би устала, пробудила Мај, па би обе сишле доле да спреме доручак. Тек тад су устајали Цегер и Пајеф.

Тако је почињао „дан“, време када су сви шесторо прелазили из сна у стање чувања. Преко дана се нису никад превише замарали, нису ништа радили. Ипак, кад дође време, одлазили су у кревете и тонули у дубок сан.

Једини догађај у току дана било је отварање магацина. Ту на полицама налазили су разне ствари, предмете које су желели и храну. Томе су увек присуствовали сви шесторо. Нико сам није отварао магацин... то је била једна од тих непознатих, чудних ствари...

– Надам се да је стигао дуван за мене – рекао је Харлеј.

Полице магацина биле су празне. На ивици једне од њих стајала је кутија са картама за игру.

– Нема јела – констатовала је мирно Мај. Данас морамо смањити оброке.

Није то било први пут. Прошли пут... када је то било?... нису мерили време... храна се није појавила у магацину неколико дана. Харлеј је узео карте.

– Шта ћемо да играмо?

– Покер – рекао је Цегер.

– Канасту или реми... боље да одложимо игру за крај дана, тако ће нам вече брже проћи – рекао је Калвин.

Ништа их није међусобно везивало. Живели су свако за себе. Након заједничког јела губили су сваки даљи контакт. Калвин и Харлеј ишли су у шетњу у исто време али сваки у другом правцу. Кућа је била чудно пројектована. Имала је безброј дугачких ходника и собе које су биле дајеко једна од друге. Само навика на постојеће стање могла је уб-

лажити утисак да је намерно направљен чудан лавиринт ходника и соба. Неколико прозора било је херметички затворено. Окна су била застакљена неломљивим стаклом које није пропуштало светло споља. У целој кући владао је вечити мрак. Вештачко светло из невидљивог извора палило се у тренутку кад је неко улазио у просторију. Собе су биле испуњене разним намештајем, случајно или намерно измешаним и без укуса. Вероватно су се привикли на све то, јер нико није покушавао било шта да промени.

Харлеј је шетао са рукама у џеповима. Ушао је у дневну собу. Депп је на велики папир прерцтавала слику са зида. Представљала је собу у којој су се налазили. Пришао је клавиру, хтео је мало да свира, кад је на његовом поклопцу приметио неки нови предмет. Понекад су се осим на полицама магацина ствари јављале и у другим деловима куће.

Нека мисао, неодређени ехо, успомена, пролетела је кроз његову

свест. Предмет је био висине стола, један метални ваљак са оштрим завршетком, ослањао се на четири лопатице. Харлеј је знао шта је то. Био је то модел космичке летелице, везе између транскосмичког брода и планете. Морао је признати да га је то узнемирило. На шта га ово подсећа? На нешто непријатно, на неку претњу, која је већ толико пута „бежала“ из његове свести. Када би могао са неким да разговара о томе! Можда би се сетио... можда би нешто решио...? Али није знао шта то треба да реши!

Зачуо је кораке. Журно је подигао поклопац клавира и почео да свира. Поред њега је стајао Калвин. Не, није могао да говори о томе... јер треба се понашати као човек без проблема. Једино је то давало гаранцију мирне егзистенције... понашати се као нормалан човек...

Калвин као да није видео модел летелице. Није хтео да га види. Његово лице је било мирно и насмешено. Сви су овде били задовољни, никад се нису свађали.

Ручак и попоне прошли су као и увек пријатно. Харлеј је шетао ходницима и размишљао. Данас је Мај за време ручка изјавила да једе више од других под утицајем „унутрашњег импулса“. Значи, и остали осећају неки импулс. Зашто ли то скривају? Већ неколико дана му се један назив мота по глави. Нитиција. Откуд му тај израз? Рат са Нитицијом. Данас се сетио и неких дефиниција:

1. Не мислити на Нитицију.

2. Земља губи рат.

3. Нитицијанци могу да примају спољашност Земљанина и треба да се понашају као нормални људи.

4. Земљани не могу разумети нити интервенисати унутар нитицијанске цивилизације.

Ко су они? Како су се ту нашли? Шта се налази изван ове зграде? Тамо мора да је нешто. Сетио се тамне куполе са пуно трепћућих звезда. Уплашио се... не треба размишљати о томе... зашто не мислити? Нико од њих никад о томе не говори, сви су тако мирни. Остати и даље овде или...

Бела кугла на столу за билијар гласно је ударила другу. Харлеј је решио да ове ноћи неће мирно спавати у својој соби.

После вечере испили су још по чашицу и тихо разговарали о сликама у Калвиновој соби, о поквареном светлу у доњем ходнику, о смањеним оброцима. Приближавало се време спавања. Харлеј се питао да ли и остали знају да у одређено време добијају категоричку наредбу за спавање?

Стајао је поред врата у својој соби и савладавао сан. Глава га је необично болела. Знао је да ради нешто необично. Потпуна тишина... Сад!

Изашао је у ходник. Светло се упалило, окретао се нервозно. Шта је хтео да уради?... Противио се на-

редби сна... а шта даље? Тешко је сакривати се када те светло свуда прати. Стигао је до ходника у коме није радило светло. Одахнуо је у мраку. У том моменту зачуо је нешто на крају ходника. Неко је отворио врата своје собе. Био је то Цегер. Треснуо је вратима и кренуо низ степенице ударајући гласно ципелама. Није се трудио да буде тих. Чак је и звиждао. Цегер је требало да буде у свом кревету и чврсто спава! Дакле, и он је изузет из правила!

Харлеј је тихо кренуо за њим. Чуло се откључавање врата. Пришао је ближе... врата магацина била су широком отворена. Полако је погледао унутра. Задњи зид био је на једном месту отворен. Гушећи се од страха ушао је унутра. Цегер је нестао у том пролазу... изашао је напоље... и он ће ту изаћи... Где?... Иза зидова ове куће... Ушао је у узан ходник. На крају су била врата са малим прозором. Прозор је имао прозрочно стакло! Кроз њега су се виделе звезде! Доста времена је прошло пре него што је кренуо на траг. Шта се дешава њему и његовим друговима? Ушао је код Калвина у собу. Светло се аутоматски упали. Калвин је тврдо спавао. Харлеј је осетио своју беспомоћну самоћу и целу грозу ове куће. Свом снагом је почео да протреса Калвина и да га удара по лицу. После неколико удараца Калвин је најзад отворио очи и зачуђено га гледао.

– Десио се нешто страшно! Цегер је изашао из ове куће! Излаз постоји! Морамо сазнати шта се ту догађа. Ми смо сигурно предмет неког страшнoг експеримента! Или смо сви неки монструми!

Његов је глас добио хистеричан призив! Под његовим стиснутим прстима Калвин је почео одједном да се смањује, мршти, распада... постао је неко безоблично, пулсирајуће створење.

Харлеј је прекинуо да виче тек доле, са лицем приљубљеним уз мали прозор кроз који су светлеле звезде. Једним трзајем је отворио врата и нашао се на свежем ноћном ваздуху.

Прошло је доста времена док је погледао око. Налазио се на некој платформи изнад земље. Личила је на писту за слетање авиона. Доле је било неколико зграда. Прозори су били осветљени. Загризао је усну. Журно је почео да силази низ металне мердевине. Потрчао је према најближим светлећим прозорима. Иза њега, на платоу, стајала је зграда... затвор у коме је провео ко зна колико времена... изгубљених година живота... Неко му је украо све, чак и свет коју је раније имао. Отворио је најближа врата. Морао је да затвори очи од блеска светла у просторији. На средини собе били су писаћи столови са мноштвом папира, пепељара, микрофона. Била је то очигледно нека канцеларија. Мршав мушкарац седео је за сто-

лом. Остали су стајали поред њега. Нико се није зачудио кад су га угледали на вратима. Наслонио се на рам и заплакао, није могао да говори.

– Биле су потребне четири године да решиш да изађеш, али други су још издржљивији. Дођи да видиш нешто – рекао је човек за столом. Није обраћао пажњу на Харлејево стање. Приближио се полако. На екрану монитора угледао је Калвинову собу. Два човека у униформама носила су тело чудног створења, које се до сада звало Калвин.

– Био је Нитицијанин. Инфилтрација је постала кошмар за Земљу. Нитицијанци масовно убијају људе и усељавају се у њихова тела. Тешко их је препознати. Једино што можемо да урадимо је да контролишемо места где слећу њихови свемирски бродови да би донели нове редове Нитицијана. Овде на терену Војног института за туђе цивилизације сместили смо посаду једног брода. На жалост, ухваћени су касно, када су већ попримили људска тела. Проузроковали смо код њих вештачку амнезију тако да се ничега не сећају и сада вршимо испитивања. Сазнали смо доста тога, довољно да почнемо да их разликујемо од Земљана и почнемо да се бранимо од потпуне пропасти наше цивилизације...

– Зашто сте ме ставили заједно с њима – питао је Харлеј.

– Подељени су у мале групе. Свака група мора да има посматрача – човека, у ствари два слична човека који се мењају на послу. Нитицијанци се у свакодневном животу угледају на људе, раде све што и они, да би што више личили на Земљане. Све то пратимо на мониторима. Хватамо грешке које их одају. У твојој групи човек је Цегер, и његов двојник, наравно. Једног од њих си видео кад је напуштао своје радно место у вашој згради...

– Није! Није истина! Покушавате да ми кажете да... да сам ја...

Мршав човек је уперео револвер у Харлеја. Страх, страшан страх који је осећао целе вечери још се појачао. Осетио је да његово тело постаје малаксало, као да пада...

– Ти си направио исту грешку као и остали из твоје групе. То те је одало. Цегер по цео дан ништа није радио и правио се да нема никаквих осећања, није никога волео, није никога мрзео, никад се није љутио. Ви сте мислили да тако треба. Није вас узбудио модел вашег космичког брода, нисте се међусобно спријатељили, нисте обраћали пажњу на тако лепу девојку као што је Депп. То човеку не би могло да се догоди. Препознали смо вас по вашој главној особини – немате никаквих осећања, вас ништа не може да узбуди и поред тога што изгледате и понашате се као људи!

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

аутор BeMak	ЈЕДНО- СТА- ВАН	РАСКЛА- ПАЊЕ НА ДЕ- ЛОВЕ	НАЗНА- ЧАВА- ЊЕ, ОД- РЕЂИВА- ЊЕ	ТУМАНИ НЕЈАС- НИХ РЕЧИ, РЕЧНИЦИ	ОВА- ТА	ДРЖАВ- НИ СИС- ТЕМ	СТАНОВ- НИК СИЦИ- ЛИЈЕ
НАПРЕ- ДАК У РАЗВО- ЈУ							
ИЗЛИТИ У ВИШЕ СУДО- ВА							
УЧЕНИК ОСНОВ- НЕ ШКО- ЛЕ							
ДОРАС- ТИ, ОДРАС- ТИ							
ФИЗИЧ- КИ ОБ- РАЧУН					ИЛИНИ- ЈУМ ЗАПЕ- НОСТ		
МАБАР- СКИ ША- ХИСТ РИБЛИ	МОРСКИ РАК БЕЗ ШТИПАЉ- КИ (МН.)						
ПОСТОЈ- БИ- НА							
ЧИЛЕАН- СКИ ПЕС- НИК ПЕД- РО ДЕ				УЗВИК НЕ- СТРАЉЕ- ЊА САМООБ- ЛАНА			
ПРИБОР ЗА ПО- ВЛАЧЕ- ЊЕ ЛИ- НИЈА						КОВЧЕГ ОД КА- МЕНА	
"ТО- НА"		ОСТРВО ПОРЕД КРИТА ЖЕНСКО ИМЕ					
УЗВИК ВЕСЕ- ЉА			ПРИТОКА УНЕ ОКО ДВА- НАЕСТ				
НАДЗИ- РА- ЊЕ							МАШИНО ИМЕ
УКРАС ПЛОШКО- ЛИНА	ОВЦА ОД ДВЕ РО- ДИНЕ, ДВИЗИ- НА						
ГРАД У ЕН- ГЛЕС- КОЈ							
ОЗЛЕ- ДА					Ф.Д. СО АЗОТ- НЕ КИСЕ- ЛИНЕ		
БОЈА ЗА КОСУ				ДУЖНО ВОЂЕ ПРИБА- ДАЧА			
ЧАЈНИ КОЛАЧНИ	ВРСТА РИБЕ (МН.)						
ПРИПАД- НИК НА- РОДА У ИРАНУ						"ЈОД" ПОКАЗ- НА ЗА- МЕНИЦА	
"ЕАСТ"		АМЕРИЧ- КИ ПИСАЦ ХЕНРИ ГЛУМНИЦА РЕГИК					ОСКАР ВАЗЛД
АТЛЕТ- СКА СПРАВА							
СИПСТА- НА КОЈА УБРАВА СШЕЊЕ							

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: презент, Ратомир, старина, Калинић, Арон, ви, њ, Н, нат, Ен, ту, и, ав, Ли, аријета, Татарин, оморина, Сарацен, Ки, ара, а, он, ас, надзор, аверс, д, десетар, онизица, Лика, Ив, вајат, Ди, Ца, Илић.

990 + 10 СУПЕР НАГРАДА

990 фигурица ПЕЗ су
добили чланови ПЕЗ
клуба чије чланске кар-
те носе следеће броје-
ве:

64093 64134 64175 64217 64267 64315
64364 64409 64459 64506 64551 64600
64641 64724 64774 64822 64871 64916
64966 65013 65058 65107 65148 65189
65231 65282 65330 65379 65424 65474
65521 65566 65615 65656 65697 65739
65789 65837 65886 65931 65981 66028
66073 66163 66204 66246 66296 66344
66393 66438 66489 66535 66580 66629
66670 66711 66753 66803 66841 66900
66945 66995 67042 67087 67136 67177
67218 67260 67310 67358 67407 67452
67549 67594 67643 67684 67725 67767
67817 67865 67914 67959 68009 68056
68101 68150 68191 68232 68274 68324
68372 68421 68466 68516 68563 68608
68657 68698 68739 68781 68831 68879
68928 68973 69023 69070 69115 69164
69205 69246 69288 69338 69386 69435
69480 69530 69577 69622 69671 69712
69735 69795 69845 69893 69987 70037
70084 70129 70178 70219 70260 70302
70352 70400 70449 70494 70544 70591
70636 70685 70726 70767 70809 70859
70907 70956 71001 71051 71096 71143
71192 71274 71316 71366 71414 71563
71508 71558 71605 71650 71699 71740
71781 71823 71873 71921 71970 72015
72065 72157 72206 72247 72288 72330
72380 72428 72477 72522 72572 72619
72664 72713 72754 72795 72837 72887
72935 72984 73029 73079 73126 73171
73220 73261 73302 73394 73442 73491
73536 73586 73633 73678 73727 73768
73809 73851 73910 73949 73998 74043
74093 74140 74185 74234 74275 74316
74358 74408 74456 74505 74550 74600
74647 74692 74741 74782 74823 74865
74915 74963 75012 75057 75107 75154
75199 75248 75289 75330 75372 75422

ПЕЗ + ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ПЕЗ + ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

75470 75519 75564 75614 75661 75706
75755 75796 75837 75879 75929 75977
76026 76071 76121 76168 76213 76262
76303 76344 76386 76436 76484 76533
76578 76628 76675 76769 76810 76851
76893 76943 76991 77040 77085 77135
77182 77227 77276 77317 77358 77400
77450 77498 77547 77592 77642 77689
77734 77783 77824 77865 77907 77957
78005 78054 78099 78149 78196 78241
78290 78331 78372 78414 78464 78512
78561 78606 78655 78703 78747 78797
78838 78879 78921 78971 79019 79068
79113 79163 79210 79255 79304 79345
79386 79428 79478 79526 79575 79620
79670 79717 79762 79811 79852 79893
79935 79985 80033 80082 80127 80177
80224 80269 80318 80359 80400 80442
80492 80540 80589 80634 80684 80731
80776 80825 80866 80907 80949 80999
81047 81096 81141 81191 81238 81283
81373 81414 81456 81506 81554 81603
81648 81698 81745 81790 81839 81880
81921 81963 82013 82061 82110 82155
82205 82252 82297 82346 82387 82428
82470 82520 82568 82617 82662 82712
82759 82804 82853 82894 82935 82977
83027 83075 83124 83169 83219 83266
83311 83360 83401 83442 83484 83534
83583 83631 83676 83726 83773 83818
83867 83908 83949 83991 84042 84089
84138 84183 84233 84280 84325 84374
84415 84456 84498 84548 84596 84645
84690 84740 84787 84832 84881 84922
84963 85005 85055 85103 85152 85197
85247 85294 85339 85388 85429 85470
85512 85562 85610 85659 85704 85754
85801 85846 85895 85977 86019 86069
86117 86166 86211 86261 86308 86353
86402 86443 86484 86526 86576 86624

86673 86718 86768 86815 86860 86909
86950 86991 87033 87083 87131 87180
87225 87275 87322 87367 87416 87457
87498 87540 87590 87638 87687 87732
87782 87829 87874 87923 87964 88005
88047 88097 88145 88194 88239 88289
88336 88381 88430 88471 88512 88554
88604 88652 88701 88746 88796 88843
88888 88937 88978 89019 89061 89111
89159 89208 89253 89303 89350 89395
89444 89485 89526 89568 89618 89666
89715 89760 89810 89857 89902 89951
89992 90033 90075 90125 90173 90222
90267 90317 90364 90409 90458 90499
90582 90632 90680 90729 90774 90824
90871 90916 90965 91006 91047 91089
91139 91187 91236 91281 91331 91378
91423 91472 91513 91554 91596 91646
91694 91743 91788 91838 91885 91930
91979 92020 92061 92103 92153 92201
92250 92295 92345 92392 92437 92486
92527 92568 92610 92660 92708 92757
92802 92852 92899 92944 92993 93034
93075 93117 93167 93215 93264 93309
93359 93406 93451 93500 93541 93582
93624 93674 93722 93771 93816 93866
93913 93958 94007 94048 94089 94131
94181 94229 94278 94323 94373 94420
94465 94514 94552 94596 94638 94688
94736 94785 94830 94880 94927 94972
95021 95062 95103 95195 95243 95292
95337 95388 95435 95480 95529 95570
95611 95653 95703 95751 95800 95845
95895 95942 95987 96036 96077 96118
96160 96210 96258 96307 96352 96402
96449 96494 96543 96584 96625 96667
96717 96765 96814 96859 96874 96875
96909 96956 97001 97050 97091 97132
97174 97224 97272 97321 97366 97416
97463 97508 97557 97598 97639 97681

97731 97779 97828 97873 97923 97970
98015 98064 98105 98146 98188 98238
98286 98335 98380 98430 98477 98522
98571 98612 98653 98695 98745 98793
98842 98887 98937 98984 98029 99078
99119 99160 99202 99252 99300 99345
99394 99444 99391 99536 99585 99626
99709 99759 99807 99856 99901 99951
99998 100043 100092 100133 100174 100216
100266 100314 100363 100408 100458
100505 100550 100599 100640 100681
100723 100773 100821 100870 100915
100965 101012 101057 101106 101147
101188 101230 101280 101328 101377
101422 101472 101519 101564 101613
101654 101695 101737 101787 101835
101884 101929 101979 102026 102071
102120 102161 102202 102244 102294
102342 102391 102436 102486 102533
103578 102627 102668 102709 102751
102801 102849 102898 102943 102993
103040 103085 103134 103175 103216
103258 103308 103356 103405 103450
103500 103547 103592 103641 103682
103723 103765 103815 103863 103912
103957 104007 104054 104099 104189
104289 104230 104233 104276 104326
104374 104423 104468 104518 104565
104610 104659 104700 104741 104783
104833 104881 104930 104975 105025
105072 105117 105166 105207 105248
105290 105340 105388 105437 105482
105532 105579 105624 105673 105714
105755 105797 105842 105842 105895
105944 105989 106039 106086 106131
106180 106221 106262 106304 106354
106402 106451 106496 106546 106593
106638 106687 106728 106769 106811
106861 106909 106958 107003 107053
107100 107145 107194 107235 107276
107318 107368 107416 107465 107510
107560 107607 107652 107701 107742
107783 107825 107875 107923 107972
108017 108067 108114 108159 108208
108249 108290 108382 108430 108479
108524 108574 108621 108666 108715

10 супер награда -
УНИВЕРЗАЛНА ИГРА
67502 72112 76720 81332
85936 90540 95145 99667
104231 108756

Награде ћемо испоручити поштом

ПЕЗ ФИГУРИЦЕ
- ПРИЈАТЕЉИ У ИГРИ!
У продавници вас чекају ПЕЗ фигурице:
Мики, Паја, Шиља, Плутон и Пата
са слатким бомбонама.
ПОШАЉИ 5 ОМОТА ПЕЗ
БОНБОНА (са својим подацима), а ми
ћемо теби чланску карту ПЕЗ клуба.
Дружите се с ПЕЗ-ом
Наша адреса је: **ПЕЗ КЛУБ, 61111**
ЉУБЉАНА пп 38

МАРГАРЕТА

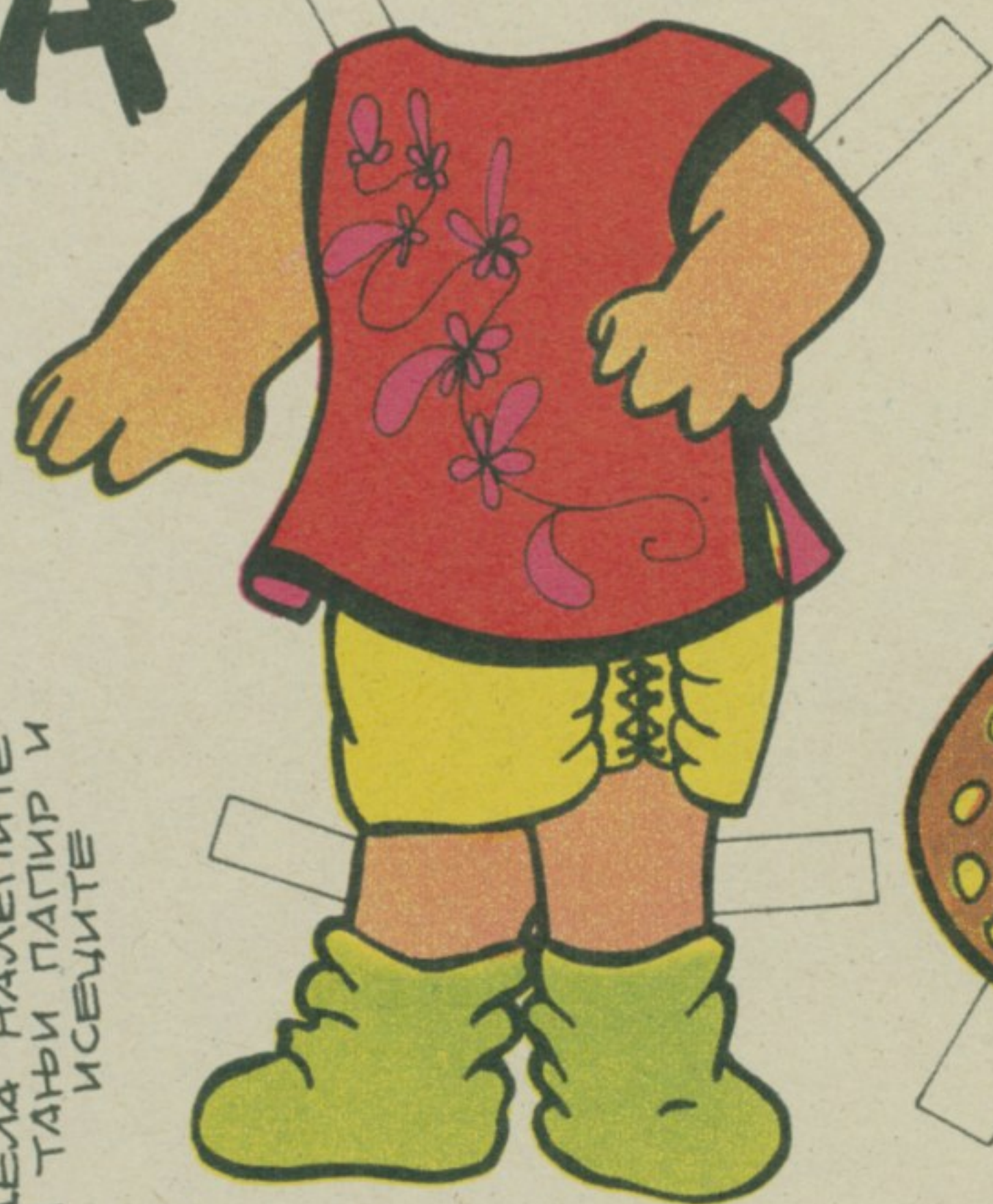
БЕДУИНСКА
МОДА ЗА ЖАРКУ
АФРИКУ

МАРГАРЕТУ ЗАЛЕПИТЕ
НА ЧВРШКИ КАРТОН И
ИСЕЏИТЕ

ХАЉИНА
ОД СВИЛЕ
ЗА ДАЛЕКИ
ИСТОК

ЈАДРАНСКА
ФАНТАЗИЈА

КАЧКЕТ ПРОТИВ
СУНЧАНИЦЕ
(ПРОСЕКИ ПО
ЦРТИЦАМА)

КОМПЛЕТ ЗА
ОДЛАЗАК НА
РОК КОНЦЕРТ

ОДЕЛА НАЛЕПИТЕ
НА ТАЊИ ПАПИР И
ИСЕЏИТЕ

РОБЕНА ЗА ЦАРИНИКА

✉ Хтела бих да postanем цариник. Тај позив ме највише привлачи од свих и мислим да сам створена за њега. Зато бих волела да знам која средња или виша школа треба да се заврши за цариника. Где се таква школа налази и какав успех треба да имам да бих се у њу уписала. У обзир долази нека школа у Македонији јер живим у Лесковцу.

МАГДА АЛИЛОВИЋ
Омладинска бригада 9
Лесковац

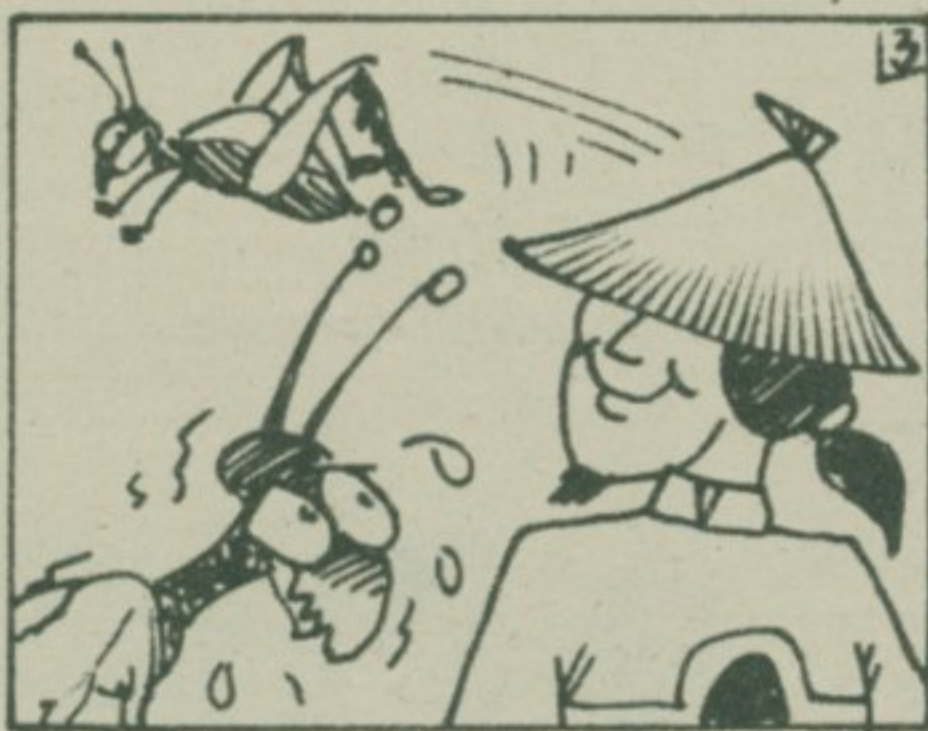
За позив цариника не постоји нека посебна средња или виша школа. Да би постала царински инспектор, можеш слободно да упишеш било коју средњу школу (најбоље неког општег смера) која ти одговара и да, кад је завршиш, пратиш конкурс за пријем приправника. Царинарнице, има их четрдесетак код нас, такве конкурсе објављују, према својим потребама, у дневној штампи. Приправници, будући цариници, шаљу се на стручно оспособљавање у Центар за образовање царинских радника који се налази у Београду. Што се успеха тиче, он, на-

равно, треба да буде што бољи јер ће ти то донети предност на конкурс.

СКАКАВЦИ У ТАЊИРУ

✉ Не бих жељела да моје писмо заврши у кошу јер је у питању опклада. Ево о чему се ради. Моја пријатељица тврди да се у кинеске специјалитете убрајају скакавци. Ја мислим да то није тачно, јер откуд би се те бубе могле јести? А ако је случајно моја пријатељица у праву, молим те да ми напишеш и како се то јело зове.

Поздрав
НИНА Т.
Загреб

Одмах да ти кажемо да је твоја пријатељица у праву и да се те „бубе“ једу у Кини и то у јужним крајевима ове земље. Али, тамо се за исхрану не користе само скакавци већ и остали за нас необич-

ни специјалитети као што су мрави, змије, жабе, па чак и пси и мачке. Дугогодишњи дописник „Политике“ из Кине Драгослав Ранчић рекао нам је да је имао прилике да проба ово јело од скакаваца које подсећа на наше резанце са маком. Наиме, скакавци се самелеу и помешају се са тестом. Овај заиста чудан специјалитет за нас Европљане у преводу се зове „Мрави који ходају“.

НОВА ЧУДА

✉ Редовно пратим твоје претпоследње странице. Онај ко је хтео нешто да вас приупита, већ је то учинио и добио је одговор, колико видим. Зато сам и ја одлучила да кренем стопама многих читалаца и ево једног питања: колико постоји светских чуда и која су?

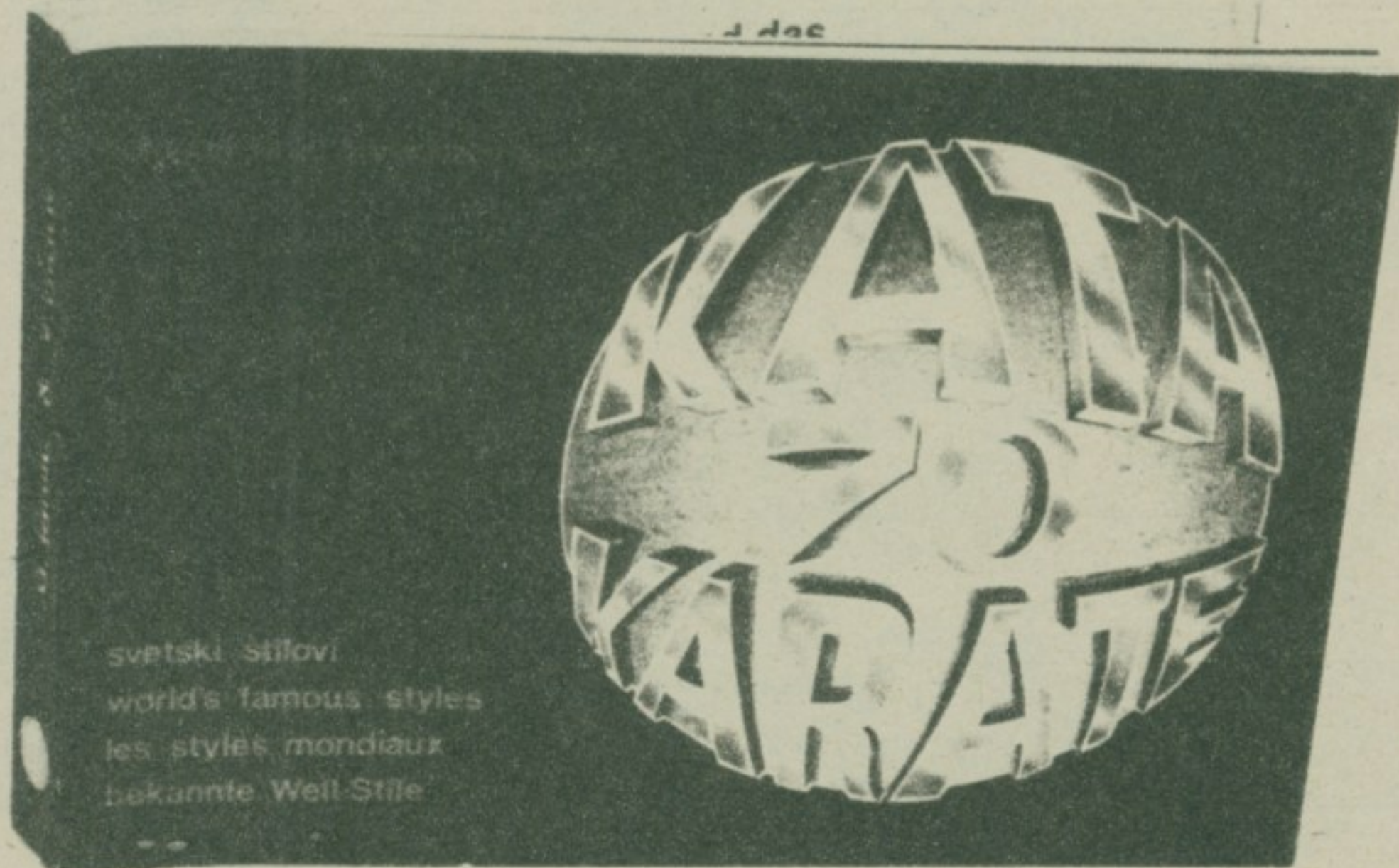
БРАНКИЦА ЋИРИЋ
Београд

Заиста је тешко рећи колико постоји светских чуда. Али, пре свега, шта је уопште светско чудо? Све дефиниције овог појма углавном се ослањају на славну листу седам светских чуда старог века у која спадају грађевине старе преко 2000 година. Оне се због своје величине и грандиозности могу сматрати најлепшим, најчудеснијим и најсјајнијим делима људских руку. У ту листу седам чу-

70 карате ката

Књига 70 карате ката представља апсолутну новину на светском тржишту јер даје комплетну обраду седамдесет карате ката из свих светских доминантних стилова, односно све кате које су у употреби у савременом светском каратеу, а намењене су пракси од почетног па све до највиших мајсторских звања уз компаративну анализу и преглед класичних форми и традиционалних ката.

Све кате су демонстриране фото-објашњењима за сваку поједину технику уз обимна додатна објашњења детаља извођења појединих техника, праваца кретања, приказа техника са више страна ради потпуног информисања.

Књига садржи паралелно са текстом на енглеском, француском и немачком комплетан текст на српскохрватском језику.

Књига је штампана латиницом на преко 400 страна на високо квалитетном кунстдрук папиру, корице су у пуном колору — пластифициране, богато илустрована и опремљена са преко 4000 фотографија.

Цена 750.—

Издавачко-штампарска радна
организација

„ПРИВРЕДНО ФИНАНСИЈСКИ
ВОДИЧ“

Патријарха Димитрија 36
11090 Београд—Раковица
Тел. 011/593-999

НАРУЏБЕНИЦА — ПЗ/1

Овом наруџбеницом неопозиво наручујем
..... ком. књиге:

Драган Јањић — Владислав Гигов:
70 КАРАТЕ КАТА (С-3),
по цени од 750.— дин.

Име

Презиме

Поштански број

Место

Улица и број

(Потпис купца)

У случају спора надлежан је редован суд у Београду.

МАЂАРСКИ И ЕНГЛЕСКИ

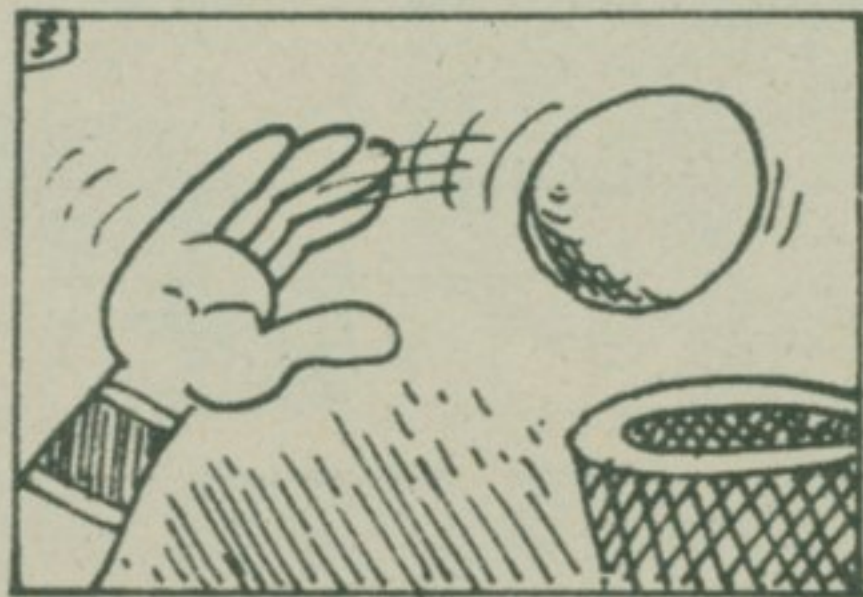
✉ Драги Забавниче,
На преносима кошаркаш-
ких утакмица чуо сам за израз
„хорог шут“ посебно кад се ради
о Жижићу, кошаркашу „Црвене
звезде“. Молим те да ми одгово-
риш шта то значи.

Другарски поздрав

ВЕСЕЛИН АНЂЕЛИЋ
село Косорићи
Шавник

Хорог шут је онај ударац, од-
носно кош који играч постиже
са стране једном руком преко
главе. По оваквим погоцима по-
знат је и Рајко Жижић. Међу-

тим, хорог шут постоји и у оста-
лим спортовима са лоптом који
се играју руком као што су ва-
терполо или рукомет, на при-
мер. Хорог је иначе мађарска
реч и значи кука, удица. Шут
сигурно знаш, потиче од ен-

глеске речи shoot, што значи
пуцањ, хитац, ударац. Питаш се
сигурно откуд сад мађарски
кад смо у спорту углавном на-
викли на енглеске изразе? Зато
што је овај захват први пут из-
вео један мађарски кошаркаш.

ње употреби неки обични шампон,
а за друго умућено жуманце. Када
косу испереш, обавезно употреби
регенератор (поступи како пише
на упутству). После овога коса ће
ти сигурно бити мекша и лакше
ћеш је очешљати, али немој од-
мах да очекујеш чудо. Али, ако
овако косу негујеш после извес-
ног времена имаћеш и ти fine
свиленкасте власи.

МАЊЕ, А ЧЕШЋЕ

✉ Имам 21 годину и хтео бих
да ми овом приликом одго-
ворите на једно питање које је ујед-
но и мој велики проблем. Реч је, на-
име, о хроничном гастритису. Често
осећам туп бол у пределу желуца,
који се појачавао нарочито после
обилних оброка, гађење и надима-
ње. Од ове болести патим још од
осамнаесте године и задаје ми при-
лично мука и непријатности. Зато ми
реци, молим те, како да се лечим?

БРАНКО
Војводина

Хронични гастритис је, као што
вероватно знаш, запаљенски про-
цес слузокоже желуца. Може да
настане из акутног гастритиса,
али и независно од њега. Још није
потпуно разјашњено због чега се
ова болест јавља али у сваком
случају као могући узроци над-
ражаја желуца помињу се погреш-
ан начин исхране, алкохол, ни-
котин, кафа, инфекције, употреба
разних лекова.

Лечење се састоји у избегавању
обилних оброка. Пожељно је јести
чешће али мање, избегавати јаке
зачине, кисело воће, масну храну,
алкохол, кафу, пушење. Врло по-
вољно делују топли чајеви од ка-
милице који се узимају више пута
дневно. После сваког obroка ко-
ристан је и краћи одмор. Ако се
чврсто будеш придржавао ових
наших савета, тегобе ће нестати.

НАГРЂЕНА ЛУТКА

✉ „Забавник“ је мој омиљени
лист и зато се надам да ме
нећеш изневерити и да ћеш ми по-
моћи. Ево у чему је проблем: мојој
најлепшој и најдражој лутки једна
девојчица је хемијском оловком
нацртала обрве. Да су бар лепе, па
да јој и опростим. Али, на жалост,
нацртала их је криве. Сада просто
не смем да погледам лутку. Изгле-
да ми јадно и тужно. Молим вас да
ми помогнете и посаветујете ме ка-
ко да отклоним трагове плаве хе-
мијске оловке са лица моје љуби-
мице.

СЛАВИЦА ТОДОРОВИЋ
Сремска 3/19
Шабац

Трагове плаве хемијске оловке
најбоље ћеш скинути алкохолом.
Намочи добро парче вате алкохо-
лом и трљај мрљу све док не не-
стане, а ако се ипак задрже неки
трагови, одмах их добро опери
топлом водом и сапуницом. Нада-
мо се да ће твоја љубимица опет
бити лепотица као и раније.

да, коју је још између 150. и 120. го-
дине пре н. е. саставио грчки пес-
ник по имену Антипатрос из Сидо-
на, спадају пирамиде из Гизе, ви-

сећи вртови Вавилонa, Артемидин
храм у Ефесу, Маузолеј у Халикар-
насу, Колос са Родоса, светионик
у Александрији и Фидијина статуа
Зевса у Олимпији. Од ових седам
дивних творевина антике шест је
већ одавно нестало. Сачуване су
једино египатске пирамиде, а о-
стала дела се могу само замислити
на основу непотпуних описа и сти-
лизованних слика са новца.

Али, како су Европљани упозна-
вали далеке земље та листа се
стално ширила. Тако је, рецимо, у
18. веку састављен један списак
чуда у која су убрајана Кинески
зид, Аја Софија у Истанбулу, Кри-
ви торањ у Пизи, Колосеум у Риму
итд. Почетком прошлога века на-
прављена је листа од 700 чуда,
али су њеном творцу опет многа
дела промакла. Развојем грађевина-
рства, науке и технике свет је
сигурно обогаћен новим чудесима
као што су, на пример, град Бра-
зилија, метропола саграђена у са-
вани, Панамски канал, Голден Гејт,
најчувенији висући мост на свету,
Ајфелова кула, космодром Кејп
Кенеди... И, где је чудима крај?

СВРАЧИЈЕ ГНЕЗДО

✉ Поштовани „Забавниче“,
Јављам ти се први пут и на-
дам се да ћеш ми помоћи. Муче ме
проблеми око изгледа. Ускоро ће
ми рођендан и хтела бих да за тај

дан будем лепа. Ради се о мојој ко-
си. Лошег је квалитета и откад знам
за себе кудрава је. Кад сам била
мала нико није могао да ме очеш-
ља и често сам плакала док су ро-
дитељи покушавали да ми размрсе
косу. И сад је исти случај. Коса ми
стоји на глави као рашчупано свра-
чије гнездо. Личим на страшило са
искрзаном сламом на глави. Кажу
да коса краси лице, а моја толико
квари да је то заиста превише.
Очешљај се, не прође ни десетак
минута и опет сам чупава.

Ко год ме види сматра ме лењом
и неуредном, а стварност је сасвим
другачија. Када оперем косу – па-
као, ако је не оперем – још горе.
Укратко, коса ми је без сјаја, не
расте, расцвета се, без мекоће је,
пада у бичевима, чупава је. Препоручите ми шта да радим. Ваљда ћу
уз вашу помоћ после толико време-
на моћи да будем онаква каква
желим.

Пуно топлих поздрава
АНА
Гроцка

Видимо да те заиста мучи та
твоја „неукротива“ коса и ако ти
то може послужити за утеху, знај
да је фризура као „сврачије гнез-
до“ сада најмодернија. Сигурно
си већ видела такве фризури на
неким познатим личностима и
страним певачицама. Али, теби
очигледно није до „хит фризури“ и
ево шта да радиш са твојом ису-
шеном косом: примени такозвано
паковање маслиновим уљем. Уље
треба да загрејеш и да га што топ-
лијег (наравно не врело) утрљаш у
кожу и косу. Главу сада завиј не-
ким старим убрусом или крпом и
такав „турбан“ држи око један
час. Сада косу опери. За прво пра-

